

Dziennik Urzędowy L 347

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 48
30 grudnia 2005

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2173/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT 1
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2174/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. dotyczące wprowadzenia w życie porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Japonią zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 7
- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2175/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. dotyczące wprowadzenia w życie Porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 dotyczącego zmiany koncesji w harmonogramach Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w trakcie ich przystąpienia do Unii Europejskiej, uzupełniające załącznik I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej 9
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2176/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustalające wspólnotowe ceny wycofania i sprzedaży na produkty rybołówstwa wymienione w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 na rok połowowy 2006 11
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2177/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustalające wspólnotowe ceny sprzedaży na produkty rybołówstwa wymienione w załączniku II do rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 na rok połowowy 2006 19
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2178/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustalające ceny referencyjne na niektóre produkty rybołówstwa na rok połowowy 2006 21

Cena: 22 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2179/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustalające kwoty pomocy prolongowanej i pomocy zryczałtowanej w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa na rok połowowy 2006	25
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2180/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustalające kwoty pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania niektórych produktów rybołówstwa w roku połowowym 2006	27
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2181/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. ustalające kwoty standardowe stosowane przy obliczaniu finansowej rekompensaty i zaliczki z nią związanej w odniesieniu do produktów rybołówstwa wycofanych z obrotu w roku połowowym 2006	28
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2182/2005 z dnia 22 grudnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1973/2004 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania odłogowanych gruntów do produkcji surowców ...	31
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2183/2005 z dnia 22 grudnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 795/2004 ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003	56
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2184/2005 z dnia 23 grudnia 2005 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 796/2004 i (WE) nr 1973/2004 ustanawiające szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników	61
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2185/2005 z dnia 27 grudnia 2005 r. otwierające wspólnotowe kontyngenty taryfowe na 2006 r. w odniesieniu do owiec, kóz, mięsa baraniego i koziego	70
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2186/2005 z dnia 27 grudnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 936/97 otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na wysokiej jakości świeżą, chłodzoną i mrożoną wołowinę i mrożone mięso bawole	74

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Rada

2005/958/WE:

★ Decyzja Rady z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zawarcia porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Japonią zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994	75
---	----



- ★ Decyzja Rady z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 dotyczącego zmiany koncesji w harmonogramach Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w trakcie ich przystąpienia do Unii Europejskiej 78

Porozumienie w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 dotyczące zmiany koncesji w harmonogramach Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w trakcie ich przystąpienia do Unii Europejskiej 80

Komisja

2005/960/WE, Euratom:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 15 listopada 2005 r. zmieniająca wewnętrzny regulamin Komisji 83

2005/961/WE:

- ★ Decyzja nr 2/2005 Komitetu ds. Transportu Lotniczego Wspólnota/Szwajcaria z dnia 25 listopada 2005 r. zmieniająca Załącznik do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego 91

2005/962/WE:

- ★ Decyzja nr 1/2005 Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego ustanowionego Umową między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącą handlu produktami rolnymi z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zmiany dodatku 6 do załącznika 11 do Umowy 93

Dokumenty dołączone do budżetu ogólnego Unii Europejskiej

2005/963/WE:

- ★ Zestawienie dochodów i wydatków Europejskiej Sieci ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji na rok budżetowy 2005 97

Sprostowania

Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2163/2005 z dnia 22 grudnia 2005 r. przewidującego odrzucenie wniosków o pozwolenia na wywóz w odniesieniu do wołowiny i cielęciny (Dz.U. L 342 z 24.12.2005) 99

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2173/2005

z dnia 20 grudnia 2005 r.

w sprawie ustanowienia systemu zezwoleń na przywóz drewna do Wspólnoty Europejskiej FLEGT

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rada i Parlament Europejski z zadowoleniem przyjęły komunikat Komisji skierowany do Rady i Parlamentu Europejskiego, dotyczący planu działania UE w zakresie egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa (Forest Law Enforcement, Governance and Trade – FLEGT), uznany za pierwszy krok na drodze do uregulowania pilnej kwestii nielegalnego wyrębu drewna i związanego z tym handlu.
- (2) Plan działania kładzie nacisk na reformy zarządzania i tworzenie odpowiednich zdolności, wspierane przez działania ukierunkowane na rozwijanie wielostronnej współpracy oraz uzupełniające środki po stronie popytu służące zmniejszeniu zużycia nielegalnie pozyskanego drewna, jak również przyczyniające się do osiągnięcia szerszego celu, jakim jest zrównoważona gospodarka zasobami leśnymi w państwach produkujących drewno.
- (3) Zgodnie z planem działań, utworzenie systemu zezwoleń ma stanowić środek służący zapewnieniu, że wyłącznie produkty z drewna, które zostało pozyskane legalnie, zgodnie z prawem krajowym państwa produkującego drewno, mogą być przywożone do Wspólnoty; plan działań podkreśla, że system zezwoleń nie powinien zakłócać zgodnego z prawem handlu.
- (4) Wprowadzenie w życie systemu zezwoleń wymaga, aby przywóz przedmiotowych produktów z drewna na terytorium Wspólnoty podlegał systemowi kontroli i weryfikacji, którego celem jest zagwarantowanie legalności takich produktów.
- (5) W tym celu Wspólnota powinna zawrzeć dobrowolne umowy o partnerstwie z państwami i organizacjami regionalnymi, które nałożyłyby na państwo partnerskie lub organizację regionalną prawnie wiążące zobowiązanie do wdrożenia systemu zezwoleń zgodnie z harmonogramem określonym w każdej umowie o partnerstwie.
- (6) W ramach systemu zezwoleń określone produkty z drewna wywożone z państwa partnerskiego i wprowadzane do Wspólnoty przez jakikolwiek punkt celny, wyznaczony do dopuszczania do swobodnego obrotu, powinny być objęte zezwoleniem wydanym przez to państwo partnerskie, stwierdzającym, że dane produkty z drewna zostały wykonane z krajowego drewna, którego wyręb był legalny lub z drewna legalnie przywiezionego do państwa partnerskiego zgodnie z krajowymi przepisami, jak określono w odpowiedniej umowie o partnerstwie. Wypełnienie tych wymogów powinno podlegać monitorowaniu przez stronę trzecią.
- (7) Właściwe organy Państw Członkowskich powinny kontrolować, czy każda dostawa objęta jest ważnym zezwoleniem przed dopuszczeniem dostawy objętej tym zezwoleniem do swobodnego obrotu we Wspólnocie.
- (8) Każde Państwo Członkowskie powinno określić sankcje mające zastosowanie w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia.
- (9) Początkowo system zezwoleń powinien obejmować ograniczony asortyment produktów z drewna. W uzgodnionych przypadkach asortyment produktów może zostać rozszerzony o inne kategorie produktów.
- (10) Istotne jest dokonywanie terminowego przeglądu załączników określających państwa i produkty objęte systemem zezwoleń. Przeglądy te powinny uwzględniać postęp osiągnięty we wdrażaniu umów o partnerstwie. Państwo partnerskie może zostać wpisane do załącznika I po zawiadomieniu przez nie Komisji, a następnie potwierdzeniu przez Komisję, że dane państwo partnerskie zastosowało wszelkie środki kontrolne wymagane w celu wydawania zezwoleń dotyczących wszystkich produktów wyszczególnionych w załączniku II. Państwo partnerskie może zostać wykreślone z załącznika I w przypadku wypowiedzenia przez nie umowy o partnerstwie z zachowaniem rocznego okresu wypowiedzenia, albo ze skutkiem natychmiastowym w przypadku zawieszenia zawartej z nim umowy o partnerstwie.

- (11) Załącznik II może zostać zmieniony po uzgodnieniu takiej zmiany przez Komisję i wszystkie państwa partnerskie. Załącznik III może zostać zmieniony po uzgodnieniu takiej zmiany przez Komisję i zainteresowane państwo partnerskie.
- (12) Zmiany w załącznikach I, II i III stanowią środki wykonawcze o charakterze technicznym i celem uproszczenia oraz przyspieszenia procedury przyjęcie ich powinno zostać powierzone Komisji. Zmiany takie powinny zawierać kody produktów o czterocyfrowym oznaczeniu poziomu pozycji lub sześciocyfrowym oznaczeniu poziomu podpozycji według aktualnej wersji załącznika I do Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów.
- (13) Środki konieczne do wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽¹⁾, z uwzględnieniem różnic między środkami podlegającymi procedurze komitetu regulacyjnego a środkami podlegającymi procedurze komitetu zarządzającego, przy czym, w pewnych przypadkach, procedura komitetu zarządzającego jest, ze względu na większą skuteczność, najwłaściwsza,
- 2) „państwo partnerskie” oznacza państwo lub organizację regionalną, które są stroną umowy o partnerstwie i zostały wymienione w załączniku I;
- 3) „umowa o partnerstwie” oznacza umowę pomiędzy Wspólnotą a państwem partnerskim, w której Wspólnota i państwo partnerskie zobowiązują się do współpracy na rzecz wspierania planu działań FLEGT oraz wdrożenia systemu zezwoleń FLEGT;
- 4) „organizacja regionalna” oznacza organizację złożoną z suwerennych państw, wyszczególnionych w załączniku I, które przeniosły na tę organizację swoje uprawnienia w zakresie zawierania w ich imieniu umów o partnerstwie w odniesieniu do kwestii regulowanych systemem zezwoleń FLEGT;
- 5) „zezwoleń FLEGT” oznacza dokument odnoszący się do dostawy lub uczestnika rynku, sporządzony w standardowym formacie, zabezpieczony przed sfałszowaniem i przeróbkami oraz możliwy do zweryfikowania, odpowiednio wydany i zatwierdzony przez organ zezwalający państwa partnerskiego, który stwierdza, że dostawa jest zgodna z wymogami systemu zezwoleń FLEGT. Wydawanie i rejestrowanie zezwoleń oraz powiadamianie o nich może następować w formie papierowej lub elektronicznej;

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy wspólnotowe w zakresie przywozu pewnych produktów z drewna, służące wdrożeniu systemu zezwoleń FLEGT.
2. System zezwoleń jest wdrażany w oparciu o umowy o partnerstwie z państwami produkującymi drewno.
3. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do przywozu produktów z drewna wymienionych w załącznikach II i III, z państw partnerskich wyszczególnionych w załączniku I.

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „system zezwoleń w zakresie egzekwowania prawa, zarządzania i handlu w dziedzinie leśnictwa” (zwany dalej systemem zezwoleń FLEGT) oznacza wydawanie zezwoleń na wywóz produktów z drewna z państw partnerskich do Wspólnoty oraz wdrożenie go we Wspólnocie, w szczególności jego przepisów dotyczących kontroli granicznych;
- 2) „legalnie produkowane drewno” oznacza produkty z drewna wykonane z krajowego drewna, którego wyrób był legalny lub z drewna legalnie przywiezionego do państwa partnerskiego zgodnie z przepisami krajowymi tego państwa partnerskiego określonymi w umowie o partnerstwie;

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 883/2005 (Dz.U. L 148 z 11.6.2005, str. 5).

- 11) „przywóz” oznacza dopuszczenie produktów z drewna do swobodnego obrotu w rozumieniu art. 79 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/1992 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾;
- 12) „dostawa” oznacza dostawę produktów z drewna;
- 13) „wywóz” oznacza, że produkty z drewna fizycznie opuszczają terytorium państwa partnerskiego lub zostają z niego wywiezione celem przywiezienia ich do Wspólnoty;
- 14) „monitorowanie przez stronę trzecią” oznacza system, w ramach którego organizacja, która jest niezależna od organów rządowych państwa partnerskiego oraz jego sektora leśnego i sektora drzewnego, monitoruje działanie systemu zezwoleń FLEGT i sporządza sprawozdania z jego działania.

ROZDZIAŁ II

SYSTEM ZEZWOLEŃ FLEGT

Artykuł 3

1. System zezwoleń FLEGT ma zastosowanie wyłącznie do przywozów z państw partnerskich.
2. Każda umowa o partnerstwie zawiera uzgodniony harmonogram realizacji zobowiązań podjętych w tej umowie.

Artykuł 4

1. Przywóz do Wspólnoty produktów z drewna wywiezionych z państw partnerskich jest zakazany, jeżeli dostawa nie jest objęta zezwoleniem FLEGT.
2. Zezwolenie FLEGT może być wydane na podstawie istniejącego systemu gwarantującego legalność i rzetelne monitorowanie pochodzenia produktów z drewna wywożonych z państw partnerskich, pod warunkiem, że systemy te zostały ocenione i zatwierdzone zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 2, w celu zapewnienia legalności objętych nimi produktów z drewna.
3. W odniesieniu do produktów z drewna gatunków wymienionych w załącznikach A, B i C do rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie ochrony

gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi ⁽²⁾, nie mają zastosowania wymogi określone w ust. 1 niniejszego artykułu. Komisja dokonuje przeglądu niniejszego wyłączenia zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 3 w terminie do 30 grudnia 2010 r.

Artykuł 5

1. Zezwolenie FLEGT obejmujące każdą dostawę jest udostępniane właściwemu organowi jednocześnie z przedstawieniem deklaracji celnej dotyczącej dopuszczenia tej dostawy do swobodnego obrotu we Wspólnocie. Właściwe organy rejestrują w formie elektronicznej lub na papierze oryginał zezwolenia FLEGT wraz z odpowiadającą mu deklaracją celną.

Przywóz produktów z drewna na podstawie zezwolenia FLEGT wydanego dla uczestnika rynku jest dozwolony w okresie ważności tego zezwolenia.

2. Właściwe organy udostępniają Komisji lub osobom albo jednostkom wyznaczonym przez Komisję stosowne dokumenty oraz dane w przypadku zaistnienia problemów utrudniających skuteczne funkcjonowanie systemu zezwoleń FLEGT.

3. Właściwe organy umożliwiają dostęp do stosownych dokumentów i danych osobom lub jednostkom wyznaczonym przez państwa partnerskie jako odpowiedzialne za monitorowanie przez stronę trzecią systemu zezwoleń FLEGT, z zastrzeżeniem, że właściwe organy nie są zobowiązane do dostarczania informacji, do których udostępnienia nie są one uprawnione zgodnie z ich przepisami krajowymi.

4. Właściwe organy decydują, czy istnieje potrzeba dalszej weryfikacji dostaw w oparciu o ocenę ryzyka.

5. W przypadku wątpliwości co do ważności zezwolenia właściwe organy mogą zwracać się do organów zezwalających o dodatkową weryfikację oraz o dalsze wyjaśnienia zgodnie z umową o partnerstwie z państwem partnerskim, z którego dokonywany jest wywóz.

6. Państwa Członkowskie mogą pobierać opłaty w celu pokrycia koniecznych wydatków powstałych w związku z podejmowanymi przez właściwe organy niezbędnymi działaniami urzędowymi w ramach kontroli na podstawie niniejszego artykułu.

7. Organy celne mogą zawiesić dopuszczenie produktów z drewna lub je zatrzymać w przypadku podejrzenia, że zezwolenie może być nieważne. Koszty poniesione w czasie dokonywania weryfikacji ponosi importer, chyba że zainteresowane Państwo Członkowskie ustali inaczej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 117 z 4.5.2005, str. 13).

⁽²⁾ Dz.U. L 61 z 3.3.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1332/2005 (Dz.U. L 215 z 19.8.2005, str. 1).

8. Każde Państwo Członkowskie określa sankcje nakładane w przypadku naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

9. Komisja określa szczegółowe wymogi dotyczące stosowania niniejszego artykułu zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 3.

Artykuł 6

1. W przypadku ustalenia przez właściwe organy, że wymóg określony w art. 4 ust. 1 nie jest spełniony, postępują one zgodnie z obowiązującym prawem krajowym.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji wszelkie informacje wskazujące na to, że przepisy niniejszego rozporządzenia są lub były obchodzone.

Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie wyznaczają właściwe organy odpowiedzialne za wykonywanie niniejszego rozporządzenia i za komunikowanie się z Komisją.

2. Komisja przekazuje wszystkim właściwym organom Państw Członkowskich nazwy i inne istotne dane dotyczące organów zezwalających, wyznaczonych przez państwa partnerskie, uwierzytelnione wzory pieczęci i podpisów zaświadczających, że zezwolenie zostało wydane zgodnie z prawem oraz inne otrzymane istotne informacje dotyczące zezwoleń.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie składają w terminie do dnia 30 kwietnia roczne sprawozdania za poprzedni rok kalendarzowy, zawierające następujące informacje:

- a) ilość produktów z drewna przywożonych do Państwa Członkowskiego w ramach systemu zezwoleń FLEGT według pozycji HS określonych w załącznikach II i III oraz według poszczególnych państw partnerskich;
- b) liczbę otrzymanych zezwoleń FLEGT według pozycji HS określonych w załącznikach II i III oraz według poszczególnych państw partnerskich;
- c) liczbę przypadków oraz ilości produktów z drewna, w odniesieniu do których zastosowano art. 6 ust. 1.

2. Komisja określa format takich sprawozdań rocznych w celu ułatwienia monitorowania funkcjonowania systemu zezwoleń FLEGT.

3. Na podstawie informacji dostarczonych przez Państwa Członkowskie w rocznych sprawozdaniach za poprzedni rok kalendarzowy Komisja sporządza w terminie do dnia 30 czerwca roczne sprawozdanie podsumowujące i udostępnia je do wiadomości publicznej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽¹⁾.

ROZDZIAŁ III

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 9

Dwa lata po wejściu w życie pierwszej umowy o partnerstwie Komisja przedstawia Radzie sprawozdanie dotyczące wprowadzania w życie niniejszego rozporządzenia oparte w szczególności na sprawozdaniach podsumowujących, o których mowa w art. 8 ust. 3 oraz na przeglądach umów o partnerstwie. W odpowiednich przypadkach sprawozdaniu temu towarzyszą propozycje zmian systemu zezwoleń FLEGT.

Artykuł 10

1. Komisja może zmienić wykaz państw partnerskich oraz wyznaczonych przez nie organów zezwalających wymienionych w załączniku I zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 3.

2. Komisja może zmienić zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11 ust. 3 wykaz produktów z drewna, do których zastosowanie ma system zezwoleń FLEGT, zawarty w załączniku II. Komisja przyjmuje te zmiany z uwzględnieniem wprowadzania w życie umów o partnerstwie FLEGT. Zmiany takie zawierają kody produktów o czterocyfrowym oznaczeniu poziomu pozycji lub sześciocyfrowym oznaczeniu poziomu podpozycji według aktualnej wersji załącznika I do Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów.

3. Komisja może zmienić zgodnie z procedurą zamieszczoną w art. 11 ust. 3 wykaz produktów z drewna, do których zastosowanie ma system zezwoleń FLEGT, zawarty w załączniku III. Komisja przyjmuje te zmiany z uwzględnieniem wprowadzania w życie umów o partnerstwie FLEGT. Zmiany takie zawierają kody produktów o czterocyfrowym oznaczeniu poziomu pozycji lub sześciocyfrowym oznaczeniu poziomu podpozycji według aktualnej wersji załącznika I do Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów i mają zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do odpowiednich państw partnerskich wymienionych w załączniku III.

⁽¹⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43.

Artykuł 11

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet ds. Egzekwowania Prawa, Zarządzania i Handlu w Dziedzinie Leśnictwa (FLEGT) (zwany dalej Komitetem).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres, o którym mowa w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE, ustala się na trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, ustala się na trzy miesiące.

4. Komitet przyjmuje swój regulamin.

Artykuł 12

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 grudnia 2005 r.

W imieniu Rady

M. BECKETT

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

PAŃSTWA PARTNERSKIE ORAZ WYZNACZONE PRZEZ NIE ORGANY ZEZWALAJĄCE

ZAŁĄCZNIK II

Produkty z drewna, do których ma zastosowanie system zezwoleń FLEGT niezależnie od państwa partnerskiego

Pozycja HS	Wyszczególnienie
4403	Drewno nieobrobione, po zebraniu kory i bieli podkorowej lub przed, lub zgrubnie wyrównane
4406	Drewniane legary (podkłady) kolejowe lub tramwajowe
4407	Drewno cięte lub wyrąbane wzdłużnie, cięte na plastry lub korowane, strugane lub nie, szlifowane lub łączone końcami, o grubości do 6 mm
4408	Płyty na fornir (łuszczkę) (w tym uzyskane w wyniku cięcia drewna laminowanego na plastry), na sklejkę lub podobne drewno laminowane oraz inny rodzaj drewna, cięte wzdłużnie, cięte na plastry lub korowane, strugane lub nie, szlifowane lub łączone końcami, o grubości do 6 mm
4412	Sklejka, panele fornirowane (łuszczka) oraz podobne drewno laminowane

ZAŁĄCZNIK III

Produkty z drewna, do których system zezwoleń FLEGT ma zastosowanie w odniesieniu do wymienionych państw partnerskich

Państwo Partnerskie	Pozycja HS	Wyszczególnienie

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2174/2005**z dnia 21 grudnia 2005 r.****dotyczące wprowadzenia w życie porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Japonią zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

Decyzją Rady 2005/958/WE z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zawarcia porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Japonią zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994⁽¹⁾. Rada zatwierdziła w imieniu Wspólnoty wspomniane porozumienie w celu zakoń-

czenia negocjacji wszczętych zgodnie z art. XXIV:6 GATT 1994,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Stawki celne określone w Załączniku do niniejszego rozporządzenia stosuje się we wskazanym okresie.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2005 r.

W imieniu Rady

B. BRADSHAW

Przewodniczący

⁽¹⁾ Patrz: str. 75 niniejszego Dziennika Urzędowego.

ZAŁĄCZNIK

Nie naruszając zasad interpretacji Nomenklatury Scalonej, opis produktów ma charakter wyłącznie informacyjny, a koncesje określa się w kontekście niniejszego Załącznika poprzez kody CN obowiązujące w momencie przyjęcia niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy wskazane są kody ex CN, koncesje należy określić poprzez zastosowanie kodu CN oraz odpowiadającego mu opisu.

Część druga Harmonogram stawek celnych		
Stawka celna	Opis	Stawka celna
3702 32 19	Film fotograficzny w rolkach; do fotografii kolorowej; pozostałe	Niższa stawka stosowana 1,3 % ⁽¹⁾
8525 40 19	Kamery wideo ze stop-klatką; pozostałe	Niższa stawka stosowana 1,2 % ⁽¹⁾
8525 40 99	Kamery wideo ze stop-klatką; pozostałe kamery wideo rejestrujące; pozostałe	Niższa stawka stosowana 12,5 % ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Niższe stosowane stawki wskazane powyżej mają być stosowane przez cztery lata lub do czasu, gdy wprowadzenie w życie wyników Rundy Agendy Rozwoju z Doha osiągnie powyższy poziom taryfowy, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi wcześniej.

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 2175/2005**z dnia 21 grudnia 2005 r.**

dotyczące wprowadzenia w życie Porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 dotyczącego zmiany koncesji w harmonogramach Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w trakcie ich przystąpienia do Unii Europejskiej, uzupełniające załącznik I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (EWG) nr 2658/87 ⁽¹⁾ ustanowiono nomenklaturę towarów, zwaną dalej „Nomenklaturą Scaloną”, i określono konwencyjne stawki celne Wspólnej Taryfy Celnej.
- (2) Na mocy decyzji 2005/959/WE z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 dotyczącego zmiany koncesji w harmonogramach Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej,

Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w trakcie ich przystąpienia do Unii Europejskiej ⁽²⁾, Rada zatwierdziła w imieniu Wspólnoty wyżej wymienione Porozumienie w celu zamknięcia negocjacji wszczętych zgodnie z art. XXIV:6 GATT 1994.

- (3) Rozporządzenie (EWG) nr 2658/87 powinno zatem zostać odpowiednio uzupełnione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik 7, zatytułowany Kontyngenty taryfowe WTO, które mają zostać otwarte przez właściwe władze wspólnotowe, do załącznika I część trzecia sekcja III do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 uzupełnia się zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2005 r.

W imieniu Rady
B. BRADSHAW
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 256 z 7.9.1987, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 493/2005 (Dz.U. L 82 z 31.3.2005, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 30.12.2005, str. 78.

ZAŁĄCZNIK

Nie naruszając zasad interpretacji Nomenklatury Scalonej, opis produktów ma charakter wyłącznie informacyjny, a koncesje określa się w kontekście niniejszego Załącznika poprzez kody CN obowiązujące w momencie przyjęcia niniejszego rozporządzenia. W przypadku gdy wskazane są kody ex CN, koncesje należy określić poprzez zastosowanie kodu CN oraz odpowiadającego mu opisu.

Kod CN	Opis	Inne warunki
Pozycje taryfy numer ex 0201 20 90 ex 0201 30 00 ex 0202 20 90 ex 0202 30 ex 0206 10 95 i ex 0206 29 91	„Wysokiej jakości” wołowina; „wybrane” kawałki schłodzonej lub zamrożonej wołowiny pierwszego gatunku, pochodzące z wypasanego wyłącznie na pastwiskach bydła, które nie posiada więcej niż cztery stałe siekacze, których tusze mają wagę nie większą niż 325 kg po wypatroszeniu, o widocznym gołym okiem zwartym wyglądzie, o mięsie jasnego i jednorodnego koloru oraz odpowied- niej, lecz nie nadmiernej warstwie tłuszczu. Wszystkie kawałki będą pakowane próżniowo i określane jako „wysokiej jakości wołowina”	dodać 1 000 ton
Pozycja taryfy numer 0204	Kontyngent na mięso owcze; „mięso z owiec lub kóz, świeże, schłodzone lub zamrożone”	dodać 1 154 tony (waga tuszy) dla Nowej Zelandii
Pozycja taryfy numer ex 0405 10	Masło pochodzące z Nowej Zelandii, co najmniej sześciotygodniowe, o zawartości tłuszczu wagowo co najmniej 80 %, ale mniej niż 82 %, wytwarzane bezpośrednio z mleka lub śmietany bez zastosowania mate- riałów przechowywanych, w jedno- razowym, autonomicznym i nie- przerwanym procesie	dodać 735 ton dla Nowej Zelandii

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2176/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****ustalające wspólnotowe ceny wycofania i sprzedaży na produkty rybołówstwa wymienione w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 na rok połowowy 2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 3 i art. 22,

Współczynniki przeliczeniowe wykorzystywane do obliczania wspólnotowych cen wycofania i sprzedaży, zgodnie z art. 20 i 22 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, na rok połowowy 2006 dla produktów wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2

(1) Rozporządzenie (WE) nr 104/2000 stanowi, że wspólnotowe ceny wycofania i sprzedaży dla każdego z produktów wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia należy ustalić na podstawie świeżości, wielkości lub wagi oraz formy prezentacji produktu poprzez zastosowanie wskaźnika przeliczeniowego dla danej kategorii produktów do kwoty nieprzekraczającej 90 % odpowiedniej ceny orientacyjnej.

Wspólnotowe ceny wycofania i sprzedaży obowiązujące w roku połowowym 2006 oraz produkty, których dotyczą, określono w załączniku II.

Artykuł 3

(2) Ceny wycofania mogą być wyliczone z zastosowaniem wskaźnika dostosowania w strefach wylądunku położonych daleko od głównych ośrodków konsumpcji Wspólnoty. Ceny orientacyjne na rok połowowy 2006 zostały ustalone dla wszystkich danych produktów na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr .../... ⁽²⁾.

Ceny wycofania obowiązujące w roku połowowym 2006 w strefach wylądunku położonych daleko od głównych ośrodków konsumpcji Wspólnoty oraz produkty, których takie ceny dotyczą, określono w załączniku III.

Artykuł 4

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa,

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22. Rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

ZAŁĄCZNIK I

Wskaźniki przeliczeniowe dla produktów wymienionych w pkt A, B i C załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 104/2000

Gatunek	Wielkość (*)	Wskaźniki przeliczeniowe	
		Ryba wypatroszona, z głową (*)	Ryba cała (*)
		Ekstra, A (*)	Ekstra, A (*)
Śledź z gatunku <i>Clupea harengus</i>	1	0,00	0,47
	2	0,00	0,72
	3	0,00	0,68
	4a	0,00	0,43
	4b	0,00	0,43
	4c	0,00	0,90
	5	0,00	0,80
	6	0,00	0,40
	7a	0,00	0,40
	7b	0,00	0,36
	8	0,00	0,30
Sardynki z gatunku <i>Sardina pilchardus</i>	1	0,00	0,51
	2	0,00	0,64
	3	0,00	0,72
	4	0,00	0,47
Koleń <i>Squalus acanthias</i>	1	0,60	0,60
	2	0,51	0,51
	3	0,28	0,28
Koleń <i>Scylliorhinus</i> spp.	1	0,64	0,60
	2	0,64	0,56
	3	0,44	0,36
Karmazyn <i>Sebastes</i> spp.	1	0,00	0,81
	2	0,00	0,81
	3	0,00	0,68
Dorsz z gatunku <i>Gadus morhua</i>	1	0,72	0,52
	2	0,72	0,52
	3	0,68	0,40
	4	0,54	0,30
	5	0,38	0,22
Czerniak <i>Pollachius virens</i>	1	0,72	0,56
	2	0,72	0,56
	3	0,71	0,55
	4	0,61	0,30
Plamiak <i>Melanogrammus aeglefinus</i>	1	0,72	0,56
	2	0,72	0,56
	3	0,62	0,43
	4	0,52	0,36
Witlinek <i>Merlangius merlangus</i>	1	0,66	0,50
	2	0,64	0,48
	3	0,60	0,44
	4	0,41	0,30

Gatunek	Wielkość (*)	Wskaźniki przeliczeniowe	
		Ryba wypatroszona, z głową (*)	Ryba cała (*)
		Ekstra, A (*)	Ekstra, A (*)
Molwa <i>Molva spp.</i>	1	0,68	0,56
	2	0,66	0,54
	3	0,60	0,48
Makrela z gatunku <i>Scomber scombrus</i>	1	0,00	0,72
	2	0,00	0,71
	3	0,00	0,69

(*) Kategorie świeżości, wielkości oraz formy prezentacji określono zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

Gatunek	Wielkość (*)	Wskaźnik przeliczeniowy	
		Ryba wypatroszona, z głową (*)	Ryba cała (*)
		Ekstra, A (*)	Ekstra, A (*)
Makrela kolas z gatunku <i>Scomber japonicus</i>	1	0,00	0,77
	2	0,00	0,77
	3	0,00	0,63
	4	0,00	0,47
Sardele <i>Engraulis spp.</i>	1	0,00	0,68
	2	0,00	0,72
	3	0,00	0,60
	4	0,00	0,25
Gładzica <i>Pleuronectes platessa</i>	1	0,75	0,41
	2	0,75	0,41
	3	0,72	0,41
	4	0,52	0,34
Morszczuk z gatunku <i>Merluccius merluccius</i>	1	0,90	0,71
	2	0,68	0,53
	3	0,68	0,52
	4	0,56	0,43
	5	0,52	0,41
Smuklica <i>Lepidorhombus spp.</i>	1	0,68	0,64
	2	0,60	0,56
	3	0,54	0,49
	4	0,34	0,29
Zimnica <i>Limanda limanda</i>	1	0,71	0,58
	2	0,54	0,42
Stornia <i>Platichthys flesus</i>	1	0,66	0,58
	2	0,50	0,42
Tuńczyk biały lub tuńczyk długopłetwy <i>Thunnus alalunga</i>	1	0,90	0,81
	2	0,90	0,77
Mątwy <i>Sepia officinalis</i> oraz <i>Rossia macrosoma</i>	1	0,00	0,64
	2	0,00	0,64
	3	0,00	0,40

(*) Kategorie świeżości, wielkości oraz formy prezentacji określono zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

Gatunek	Wielkość (*)	Wskaźnik przeliczeniowy		
		Ryba wypatroszona, z głową (*)	Ryba odgłowiona (*)	
		Ekstra, A (*)	Ekstra, A (*)	
Żabnica <i>Lophius</i> spp.	1	0,61	0,77	
	2	0,78	0,72	
	3	0,78	0,68	
	4	0,65	0,60	
	5	0,36	0,43	
		Wszystkie formy prezentacji		
		Ekstra, A (*)		
Garnele z gatunku <i>Crangon crangon</i>	1	0,59		
	2	0,27		
		Gotowane w wodzie	Świeże lub schłodzone	
		Ekstra, A (*)	Ekstra, A (*)	
Krewetki północne <i>Pandalus borealis</i>	1	0,77	0,68	
	2	0,27	—	
		Ryba cała (*)		
Kieszeniec jadalny <i>Cancer pagurus</i>	1	0,72		
	2	0,54		
		Ryba cała (*)		Ogony (*)
		E' (*)	Ekstra, A (*)	Ekstra, A (*)
Homarzec <i>Nephrops norvegicus</i>	1	0,86	0,86	0,81
	2	0,86	0,59	0,68
	3	0,77	0,59	0,50
	4	0,50	0,41	0,41
		Ryba wypatroszona, z głową (*)	Ryba cała (*)	
		Ekstra, A (*)	Ekstra, A (*)	
Sola <i>Solea</i> spp.	1	0,75	0,58	
	2	0,75	0,58	
	3	0,71	0,54	
	4	0,58	0,42	
	5	0,50	0,33	

(*) Kategorie świeżości, wielkości oraz formy prezentacji określono zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

ZAŁĄCZNIK II

Wspólnotowe ceny wycofania i sprzedaży produktów wymienionych w pkt A, B i C załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 104/2000

Gatunek	Wielkość (*)	Cena wycofania (EUR/tonę)	
		Ryba wypatroszona, z głową (*)	Ryba cała (*)
		Ekstra, A (*)	Ekstra, A (*)
Śledź z gatunku <i>Clupea harengus</i>	1	0	125
	2	0	191
	3	0	180
	4a	0	114
	4b	0	114
	4c	0	239
	5	0	212
	6	0	106
	7a	0	106
	7b	0	95
	8	0	80
Sardynki z gatunku <i>Sardina pilchardus</i>	1	0	292
	2	0	366
	3	0	412
	4	0	269
Koleń <i>Squalus acanthias</i>	1	647	647
	2	550	550
	3	302	302
Koleń <i>Scyliorhinus</i> spp.	1	488	458
	2	488	427
	3	336	275
Karmazyn <i>Sebastes</i> spp.	1	0	920
	2	0	920
	3	0	772
Dorsz z gatunku <i>Gadus morhua</i>	1	1 180	852
	2	1 180	852
	3	1 115	656
	4	885	492
	5	623	361
Czerniak <i>Pollachius virens</i>	1	538	418
	2	538	418
	3	530	411
	4	456	224
Plamiak <i>Melanogrammus aeglefinus</i>	1	719	559
	2	719	559
	3	619	429
	4	519	359

(*) Kategorie świeżości, wielkości oraz formy prezentacji określono zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

Gatunek	Wielkość (*)	Cena wycofania (EUR/tonę)	
		Ryba wypatroszona, z głową (*)	Ryba cała (*)
		Ekstra, A (*)	Ekstra, A (*)
Witlinek <i>Merlangius merlangus</i>	1	618	469
	2	600	450
	3	562	412
	4	384	281
Molwa <i>Molva</i> spp.	1	813	670
	2	789	646
	3	718	574
Makrela z gatunku <i>Scomber scombrus</i>	1	0	233
	2	0	229
	3	0	223
Makrela kolas z gatunku <i>Scomber japonicus</i>	1	0	226
	2	0	226
	3	0	185
	4	0	138
Sardele <i>Engraulis</i> spp.	1	0	889
	2	0	942
	3	0	785
	4	0	327
Gładzica <i>Pleuronectes platessa</i> — od 1 stycznia do 30 kwietnia 2006 r. — od 1 maja do 31 grudnia 2006 r.	1	806	440
	2	806	440
	3	773	440
	4	558	365
	1	1 113	608
	2	1 113	608
	3	1 068	608
	4	772	505
	1	3 308	2 609
	2	2 499	1 948
	3	2 499	1 911
	4	2 058	1 580
Morszczuk z gatunku <i>Merluccius merluccius</i>	5	1 911	1 507
Smuklica <i>Lepidorhombus</i> spp.	1	1 694	1 594
	2	1 495	1 395
	3	1 345	1 221
	4	847	722
Zimnica <i>Limanda limanda</i>	1	626	511
	2	476	370

(*) Kategorie świeżości, wielkości oraz formy prezentacji określono zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

Gatunek	Wielkość (*)	Cena wycofania (EUR/tonę)	
		Ryba wypatroszona, z głową (*)	Ryba cała (*)
		Ekstra, A (*)	Ekstra, A (*)
Stornia <i>Platichys flesus</i>	1	343	301
	2	260	218
Tuńczyk biały lub tuńczyk długopłetwny <i>Thunnus alalunga</i>	1	2 229	1 798
	2	2 229	1 709
Mątwy <i>Sepia officinalis</i> oraz <i>Rossia macrosoma</i>	1	0	1 037
	2	0	1 037
	3	0	648
		Ryba cała Ryba wypatroszona, z głową (*)	Ryba odgłowiona (*)
		Ekstra, A (*)	Ekstra, A (*)
Żabnica <i>Lophius spp.</i>	1	1 749	4 565
	2	2 236	4 268
	3	2 236	4 031
	4	1 864	3 557
	5	1 032	2 549
		Wszystkie formy prezentacji	
		Ekstra, A (*)	
Garnele z gatunku <i>Crangon crangon</i>	1	1 432	
	2	655	
		Gotowane w wodzie	Świeże lub schłodzone
		Ekstra, A (*)	Ekstra, A (*)
Krewetki północne <i>Pandalus borealis</i>	1	4 911	1 087
	2	1 722	—

(*) Kategorie świeżości, wielkości oraz formy prezentacji określono zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

Gatunek	Wielkość (*)	Cena sprzedaży (EUR/t)		
		Ryba cała (*)		
Kieszeniec jadalny <i>Cancer pagurus</i>	1	1 246		
	2	935		
		Ryba cała (*)		Ogony (*)
		E' (*)	Ekstra, A (*)	Ekstra, A (*)
Homarzec <i>Nephrops norvegicus</i>	1	4 590	4 590	3 432
	2	4 590	3 149	2 881
	3	4 109	3 149	2 119
	4	2 669	2 188	1 737
		Ryba wypatroszona, z głową (*)	Ryba cała (*)	
		Ekstra, A (*)	Ekstra, A (*)	
Sola <i>Solea spp.</i>	1	5 009	3 874	
	2	5 009	3 874	
	3	4 742	3 607	
	4	3 874	2 805	
	5	3 340	2 204	

(*) Kategorie świeżości, wielkości oraz formy prezentacji określono zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

ZAŁĄCZNIK III

Ceny wycofania w strefach wyładunku położonych daleko od głównych ośrodków konsumpcji

Gatunek	Strefa wyładunku	Wskaźnik przeliczeniowy	Wielkość (*)	Cena wycofania (EUR/tonę)	
				Ryba wypatroszona, z głową (*)	Ryba cała (*)
				Extra, A (*)	Extra, A (*)
Śledź z gatunku <i>Clupea harengus</i>	Regiony przybrzeżne i wyspy Irlandii	0,90	1	0	112
			2	0	172
			3	0	162
			4a	0	103
	Regiony przybrzeżne Wschodniej Anglii od Berwick do Dover Regiony przybrzeżne Szkocji od Portpatrick do Eyemouth oraz wyspy położone na zachód i na północ od tych regionów Regiony przybrzeżne County Down (Irlandia Północna)	0,90	1	0	112
			2	0	172
			3	0	162
			4a	0	103
Makrela z gatunku <i>Scomber scombrus</i>	Regiony przybrzeżne i wyspy Irlandii	0,96	1	0	223
			2	0	220
			3	0	214
	Regiony przybrzeżne i wyspy Cornwall oraz Devon w Zjednoczonym Królestwie	0,95	1	0	221
			2	0	218
			3	0	212
Morszczuk z gatunku <i>Merluccius merluccius</i>	Regiony przybrzeżne od Troon (południowo zachodnia Szkocja) do Wick (północno-wschodnia Szkocja) oraz wyspy położone na zachód i na północ od tych regionów	0,75	1	2 481	1 957
			2	1 874	1 461
			3	1 874	1 433
			4	1 544	1 185
			5	1 433	1 130
Tuńczyk biały lub tuńczyk długopłetwy <i>Thunnus alalunga</i>	Wyspy Azory oraz Madera	0,48	1	1 070	863
			2	1 070	821
Sardynki z gatunku <i>Sardina pilchardus</i>	Wyspy Kanaryjskie	0,48	1	0	140
			2	0	176
			3	0	198
			4	0	129
	Regiony przybrzeżne i wyspy Cornwall oraz Devon w Zjednoczonym Królestwie	0,74	1	0	216
			2	0	271
			3	0	305
			4	0	199
	Atlantyckie regiony przybrzeżne Portugalii	0,93	2	0	340
		0,81	3	0	334

(*) Kategorie świeżości, wielkości oraz formy prezentacji określono zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2177/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****ustalające wspólnotowe ceny sprzedaży na produkty rybołówstwa wymienione w załączniku II do rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 na rok połowowy 2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 25 ust. 1 i 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wspólnotowa cena sprzedaży jest ustalana przed rozpoczęciem roku połowowego dla każdego z produktów wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 104/2000, na poziomie równym co najmniej 70 % oraz nieprzekraczającym 90 % ceny orientacyjnej.
- (2) Rozporządzenie Rady (WE) nr .../... ⁽²⁾ ustala ceny orientacyjne na rok połowowy 2006 dla wszystkich objętych nim produktów.
- (3) Ceny rynkowe różnią się znacznie w zależności od gatunków oraz od formy prezentacji produktów, w szczególności w przypadku kalmara i morskich ryb.
- (4) Dlatego wskaźniki przeliczeniowe należy ustalić dla różnych gatunków i form prezentacji produktów mrożo-

nych wyładowanych na terenie Wspólnoty w celu ustalenia poziomu ceny, która uruchamia środki interwencyjne przewidziane w art. 25 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wspólnotowe ceny sprzedaży określone w art. 25 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 104/2000 stosowane w ciągu roku połowowego 2006 do produktów wymienionych w załączniku II do tego rozporządzenia oraz formy prezentacji i wskaźniki przeliczeniowe, do których się one odnoszą, określono w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22. Rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

ZAŁĄCZNIK

CENY SPRZEDAŻY I WSKAŹNIKI PRZELICZENIOWE

Gatunek	Forma prezentacji	Wskaźnik przeliczeniowy	Poziom interwencji	Cena sprzedaży (EUR/tonę)
Halibut niebieski (<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>)	Cały albo wypatroszony, z głową lub bez głowy	1,0	0,85	1 629
Morszczuk (<i>Merluccius</i> spp.)	Cały albo wypatroszony, z głową lub bez głowy	1,0	0,85	1 043
	Pojedyncze filety			
	— ze skórą	1,0	0,85	1 261
	— bez skóry	1,1	0,85	1 388
Morlesz (<i>Dentex dentex</i> oraz <i>Pagellus</i> spp.)	Cały albo wypatroszony, z głową lub bez głowy	1,0	0,85	1 362
Włócznik (<i>Xiphias gladius</i>)	Cały albo wypatroszony, z głową lub bez głowy	1,0	0,85	3 467
Krewetki <i>Penaeidae</i>	Mrożone			
a) <i>Parapenaeus Longirostris</i>		1,0	0,85	3 464
b) Inne <i>Penaeidae</i>		1,0	0,85	6 886
Mątwy (<i>Sepia officinalis</i> , <i>Rossia macrostoma</i> oraz <i>Sepiola rondeletti</i>)	Mrożone	1,0	0,85	1 654
Kalmar (<i>Loligo</i> spp.)				
a) <i>Loligo patagonica</i>	— cały, nieoczyszczony	1,00	0,85	993
	— oczyszczony	1,20	0,85	1 191
b) <i>Loligo vulgaris</i>	— cały, nieoczyszczony	2,50	0,85	2 482
	— oczyszczony	2,90	0,85	2 879
Ośmiornica (<i>Octopus</i> spp.)	Mrożona	1,00	0,85	1 819
<i>Illex argentinus</i>	— cały, nieoczyszczony	1,00	0,80	696
	— tuby	1,70	0,80	1 183

Formy prezentacji handlowej

- cały, nieoczyszczony: produkt, który nie został poddany żadnej obróbce,
- oczyszczony: produkt, który został co najmniej wypatroszony,
- tuby: ciało kalmara, który został co najmniej wypatroszony i odgłowiony.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2178/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****ustalające ceny referencyjne na niektóre produkty rybołówstwa na rok połowowy 2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 29 ust. 1 i 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 104/2000 stanowi, że ceny referencyjne obowiązujące we Wspólnocie mogą być ustalane corocznie według kategorii produktu dla produktów, których dotyczy zawieszenie cła na mocy art. 28 ust. 1. To samo odnosi się do produktów, które podlegając albo obowiązującemu zmniejszeniu cła w ramach WTO, albo innym porozumieniom preferencyjnym, muszą stosować się do cen referencyjnych.
- (2) W przypadku produktów wymienionych w załączniku I, pkt A i B, do rozporządzenia (WE) nr 104/2000, cena referencyjna jest taka sama jak cena wycofania ustalona zgodnie z art. 20 ust. 1 tego rozporządzenia.
- (3) Wspólnotowe ceny wycofania i sprzedaży danych produktów na rok połowowy 2006 określono w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2176/2005 ⁽²⁾.
- (4) Cenę referencyjną produktów innych niż wymienione w załącznikach I i II do rozporządzenia (WE) nr

104/2000 ustala się na podstawie wyliczonej średniej wartości celnej odnotowanej na rynkach importowych lub w portach importowych w ciągu trzech lat bezpośrednio poprzedzających datę ustalenia ceny referencyjnej.

- (5) Nie ma potrzeby ustalania cen referencyjnych dla wszystkich gatunków objętych kryteriami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 104/2000, w szczególności dla gatunków importowanych z państw trzecich w niewielkich ilościach.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny referencyjne produktów rybołówstwa na rok połowowy 2006 przewidziane zgodnie z art. 29 rozporządzenia (WE) nr 104/2000 określono w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22. Rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Patrz: str. 11 niniejszego Dziennika Urzędowego.

ZAŁĄCZNIK (*)

1. Ceny referencyjne produktów określonych w art. 29 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 104/2000

Gatunek	Wiel-kość ⁽¹⁾	Cena referencyjna (EUR/tonę)			
		Ryba wypatroszona z głową ⁽¹⁾		Ryba cała ⁽¹⁾	
		Kod dodatkowy TARIC	Ekstra, A ⁽¹⁾	Kod dodatkowy TARIC	Ekstra, A ⁽¹⁾
Śledź z gatunku <i>Clupea harengus</i> ex 0302 40 00	1		—	F011	125
	2		—	F012	191
	3		—	F013	180
	4a		—	F016	114
	4b		—	F017	114
	4c		—	F018	239
	5		—	F015	212
	6		—	F019	106
	7a		—	F025	106
	7b		—	F026	95
	8		—	F027	80
Karmazyn (<i>Sebastes</i> spp.) ex 0302 69 31 oraz ex 0302 69 33	1		—	F067	920
	2		—	F068	920
	3		—	F069	772
Dorsz z gatunku <i>Gadus morhua</i> ex 0302 50 10	1	F073	1 180	F083	852
	2	F074	1 180	F084	852
	3	F075	1 115	F085	656
	4	F076	885	F086	492
	5	F077	623	F087	361
		Gotowane w wodzie		Świeże lub schłodzone	
		Kod dodatkowy TARIC	Ekstra, A ⁽¹⁾	Kod dodatkowy TARIC	Ekstra, A ⁽¹⁾
Krewetki północne (<i>Pandalus borealis</i>) ex 0306 23 10	1	F317	4 911	F321	1 087
	2	F318	1 722	—	—

⁽¹⁾ Kategorie świeżości, wielkości oraz formy prezentacji określono zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 104/2000.

(*) Dla wszystkich kategorii innych niż wymienione w pkt 1 i 2 Załącznika należy podawać kod dodatkowy „F499: Inne”.

2. Ceny referencyjne produktów rybołówstwa określonych w art. 29 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 104/2000

Produkt	Kod dodatkowy TARIC	Forma prezentacji	Cena referencyjna (EUR/tonę)
1. Karmazyn (<i>Sebastes</i> spp.)			
ex 0303 79 35 ex 0303 79 37	F411	Ryba cała: — z głową lub bez głowy	941
ex 0304 20 35 ex 0304 20 37	F412 F413 F414	Filety: — z ościami („standard”) — bez ości — w blokach w opakowaniu bezpośrednim o masie nie większej niż 4 kg	1 915 2 075 2 262
2. Dorsz (<i>Gadus morhua</i> , <i>Gadus ogac</i> oraz <i>Gadus macrocephalus</i>) oraz ryba z gatunku <i>Boreogadus saida</i>			
ex 0303 60 11, ex 0303 60 19, ex 0303 60 90, ex 0303 79 41	F416	Ryba cała, z głową lub bez głowy	1 095
ex 0304 20 29	F417 F418 F419 F420 F421	Filety: — przekładane lub w blokach przemysłowych, z ościami („standard”) — przekładane lub w blokach przemysłowych, bez ości — pojedyncze lub w pełni prze- kładane filety, ze skórą — pojedyncze lub w pełni prze- kładane filety, bez skóry — w blokach w opakowaniu bezpośrednim o masie nie większej niż 4 kg	2 428 2 664 2 602 2 943 2 903
ex 0304 90 38	F422	Kawałki oraz inne mięso, z wyjątkiem rozdrobnionych bloków	1 406
3. Czerniak (<i>Pollachius virens</i>)			
ex 0304 20 31	F424 F425 F426 F427 F428	Filety: — przekładane lub w blokach przemysłowych, z ościami („standard”) — przekładane lub w blokach przemysłowych, bez ości — pojedyncze lub w pełni prze- kładane filety, ze skórą — pojedyncze lub w pełni prze- kładane filety, bez skóry — w blokach w opakowaniu bezpośrednim o masie nie większej niż 4 kg	1 488 1 639 1 476 1 647 1 733
ex 0304 90 41	F429	Kawałki oraz inne mięso, z wyjątkiem rozdrobnionych bloków	967

Produkt	Kod dodatkowy TARIC	Forma prezentacji	Cena referencyjna (EUR/tonę)
4. Plamiak (<i>Melanogrammus aeglefinus</i>)		Filety:	
ex 0304 20 33	F431	— przekładane lub w blokach przemysłowych, z ościami („standard”)	2 264
	F432	— przekładane lub w blokach przemysłowych, bez ości	2 632
	F433	— pojedyncze lub w pełni przekładane filety, ze skórą	2 512
	F434	— pojedyncze lub w pełni przekładane filety, bez skóry	2 683
	F435	— w blokach w opakowaniu bezpośrednim o masie nie większej niż 4 kg	2 960
5. Mintaj (<i>Theragra chalcogramma</i>)		Filety:	
ex 0304 20 85	F441	— przekładane lub w blokach przemysłowych, z ościami („standard”)	1 136
	F442	— przekładane lub w blokach przemysłowych, bez ości	1 298
6. Śledź (<i>Clupea harengus</i> , <i>Clupea pallasii</i>)		Śledź – płyty	
ex 0304 10 97	F450	— o masie ponad 80 g/sztukę	510
ex 0304 90 22	F450	— o masie ponad 80 g/sztukę	464

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2179/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****ustalające kwoty pomocy prolongowanej i pomocy zryczałtowanej w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa na rok połowowy 2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 2814/2000 z dnia 21 grudnia 2000 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w odniesieniu do przyznawania prolongowanej pomocy dla niektórych produktów rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 939/2001 z dnia 14 maja 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w zakresie przyznawania zryczałtowanej pomocy w odniesieniu do niektórych produktów rybołówstwa ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 104/2000 stanowi, że pomoc może być przyznawana w odniesieniu do ilości niektórych świeżych produktów wycofanych z obrotu i przetworzonych w celu ich utrwalenia i składowanych lub konserwowanych.
- (2) Celem tej pomocy jest przyznanie odpowiedniej zachęty organizacjom producentów do przetwarzania lub konser-

wowania produktów wycofanych z obrotu, tak aby można było uniknąć ich niszczenia.

- (3) Kwota pomocy powinna zostać ustalona tak, aby nie zakłócać równowagi na rynku w odniesieniu do danych produktów oraz tak, aby nie zakłócać konkurencji.
- (4) Kwota pomocy nie powinna przekraczać kosztów technicznych i finansowych związanych z czynnościami, które są niezbędne do utrwalania i składowania, zarejestrowanych we Wspólnocie w roku połowowym poprzedzającym rok, o którym mowa.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Na rok połowowy 2006 kwotę prolongowanej pomocy, o której mowa w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, oraz kwotę zryczałtowanej pomocy, o której mowa w art. 24 ust. 4 tego rozporządzenia, określono w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22. Rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 326 z 22.12.2000, str. 34.

⁽³⁾ Dz.U. L 132 z 15.5.2001, str. 10.

ZAŁĄCZNIK

1. Kwota pomocy prolongowanej w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku I, pkt A i B, oraz w odniesieniu do soli (*Solea spp.*) wymienionej w załączniku I, pkt C, do rozporządzenia (WE) nr 104/2000

Metody przetwarzania określone w art. 23 rozporządzenia (WE) 104/2000	Pomoc (EUR/tonę)
1	2
I. Zamrażanie i składowanie całych produktów, wypatroszonych i z głową lub produktów porcjowanych	
— Sardynki z gatunku <i>Sardina pilchardus</i>	330
— Inne gatunki	270
II. Filetowanie, zamrażanie i składowanie	350
III. I. Solenie i/lub suszenie oraz składowanie całych produktów, wypatroszonych i z głową lub produktów porcjowanych lub filetowanych	260
IV. Marynowanie i składowanie	240

2. Kwota pomocy prolongowanej w odniesieniu do innych produktów wymienionych w załączniku I, pkt C, do rozporządzenia (WE) nr 104/2000

Metody przetwarzania i/lub konserwowania określone w art. 23 rozporządzenia (WE) nr 104/2000	Produkty	Pomoc (EUR/tonę)
1	2	3
I. Zamrażanie i składowanie	Homarzec <i>Nephrops norvegicus</i>	300
	Ogony homarca <i>Nephrops norvegicus</i>	225
II. Odgławianie, zamrażanie i składowanie	Homarzec <i>Nephrops norvegicus</i>	280
III. Gotowanie, zamrażanie i składowanie	Homarzec <i>Nephrops norvegicus</i>	300
	Kieszeniec jadalny <i>Cancer pagurus</i>	225
IV. Pasteryzacja i składowanie	Kieszeniec jadalny <i>Cancer pagurus</i>	360
V. Składowanie żywych produktów w stałych zbiornikach lub kłatkach	Kieszeniec jadalny <i>Cancer pagurus</i>	210

3. Kwota zryczałtowanej pomocy w odniesieniu do produktów wymienionych w załączniku IV do rozporządzenia (WE) nr 104/2000

Metody przetwarzania	Pomoc (EUR/tonę)
I. Zamrażanie i składowanie całych produktów, wypatroszonych i z głową lub produktów porcjowanych	270
II. Filetowanie, zamrażanie i składowanie	350

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2180/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****ustalające kwoty pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania niektórych produktów rybołówstwa w roku połowowym 2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 2813/2000 z dnia 21 grudnia 2000 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w odniesieniu do przyznawania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania niektórych produktów rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kwota pomocy nie powinna przekraczać sumy kosztów technicznych i finansowych zarejestrowanych we Wspólnocie w roku połowowym poprzedzającym rok, o którym mowa.
- (2) W celu zniechęcenia do długoterminowego składowania, skrócenia terminów płatności i zmniejszenia obciążenia kontrolami, kwota pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania powinna być płacona w jednej pojedynczej racie.

- (3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Na rok połowowy 2006, kwotę pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania, zgodnie z art. 25 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, produktów wymienionych w załączniku II do tego rozporządzenia ustala się następująco:

— pierwszy miesiąc: 200 EUR za tonę,

— drugi miesiąc: 0 EUR za tonę.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22. Rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 326 z 22.12.2000, str. 30.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2181/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.****ustalające kwoty standardowe stosowane przy obliczaniu finansowej rekompensaty i zaliczki z nią związanej w odniesieniu do produktów rybołówstwa wycofanych z obrotu w roku połowowym 2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 5 i ust. 8,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 104/2000 przewiduje rekompensatę finansową wypłacaną organizacjom producentów, które wycofują na określonych warunkach produkty wymienione w załączniku I, pkt A i B, do tego rozporządzenia. Kwota takiej rekompensaty finansowej powinna zostać obniżona o kwoty standardowe w przypadku produktów przeznaczonych do celów innych niż spożycie przez ludzi.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2493/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r. w sprawie zbytu określonych produktów rybołówstwa wycofanych z rynku ⁽²⁾ określa sposoby zbytu produktów wycofanych z obrotu. Wartość takich produktów powinna być ustalona na standardowym poziomie w odniesieniu do każdego z tych sposobów zbytu, uwzględniając przeciętne przychody, jakie mogą być uzyskane z takiego zbytu w różnych Państwach Członkowskich.
- (3) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2509/2000 z dnia 15 listopada 2000 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 w zakresie przyznawania rekompensat finansowych za wycofywanie niektórych produktów rybołówstwa ⁽³⁾, szczególne zasady przewidują, że w przypadku gdy organizacja producentów lub któryś z jej członków wystawia swe produkty na sprzedaż w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym jest ona uznawana, należy o tym poinformować organ odpowiedzialny za przyznanie rekompensaty finansowej znajdujący się w Państwie Członkowskim, w którym organizacja producentów jest uznawana. Odliczana kwota standardowa powinna zatem być kwotą stosowaną w tym Państwie Członkowskim.

mować organ odpowiedzialny za przyznanie rekompensaty finansowej znajdujący się w Państwie Członkowskim, w którym organizacja producentów jest uznawana. Odliczana kwota standardowa powinna zatem być kwotą stosowaną w tym Państwie Członkowskim.

- (4) Ta sama metoda obliczania powinna być stosowana przy obliczaniu zaliczek na rekompensaty finansowe, zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2509/2000.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Produktów Rybołówstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Na rok połowowy 2006, kwoty standardowe stosowane przy obliczaniu rekompensaty finansowej i związanych z nią zaliczek w odniesieniu do produktów rybołówstwa wycofanych z obrotu przez organizacje producentów i przeznaczonych do celów innych niż spożycie przez ludzi, zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 104/2000, określono w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Kwota standardowa odliczana od rekompensaty finansowej i związane z rekompensatą zaliczki jest kwotą standardową stosowaną w Państwie Członkowskim, w którym organizacja producentów jest uznawana.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 17 z 21.1.2000, str. 22. Rozporządzenie zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 337 z 20.12.2001, str. 20.

⁽³⁾ Dz.U. L 289 z 16.11.2000, str. 11.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Kwoty standardowe

Wykorzystanie produktów wycofanych z obrotu	EUR/tone
1. Wykorzystanie w wyniku przetwarzania na mączkę (pasza dla zwierząt):	
a) Śledź z gatunku <i>Clupea harengus</i> oraz makrela z gatunków <i>Scomber scombrus</i> i <i>Scomber japonicus</i> :	
— Dania i Szwecja	70
— Zjednoczone Królestwo	50
— inne Państwa Członkowskie	17
— Francja	1
b) Garnele z gatunku <i>Crangon crangon</i> oraz krewetka północna (<i>Pandalus borealis</i>):	
— Dania i Szwecja	0
— inne Państwa Członkowskie	10
c) Inne produkty:	
— Dania	40
— Szwecja, Portugalia i Irlandia	17
— Zjednoczone Królestwo	28
— inne Państwa Członkowskie	1
2. Wykorzystanie produktów świeżych lub zakonserwowanych (pasza dla zwierząt):	
a) Sardynki z gatunku <i>Sardina pilchardus</i> oraz sardele (<i>Engraulis</i> spp.):	
— wszystkie Państwa Członkowskie	8
b) Inne produkty:	
— Szwecja	0
— Francja	30
— inne Państwa Członkowskie	38
3. Wykorzystanie jako przynęty:	
— Francja	45
— inne Państwa Członkowskie	10
4. Wykorzystanie do celów innych niż pasze dla zwierząt	0

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2182/2005**z dnia 22 grudnia 2005 r.**

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1973/2004 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania odłogowanych gruntów do produkcji surowców

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001⁽¹⁾, w szczególności jego art. 145 i 155,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 99 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 stanowi, że kwota wnioskowanej pomocy nie może przekroczyć pułapu ustalonego przez Komisję. Gdy całkowita kwota wnioskowanej pomocy przekroczy ustalony pułap, pomoc przypadająca na producenta powinna być proporcjonalnie zmniejszana.
- (2) Rozdział 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1973/2004⁽²⁾ ustanawia warunki uzyskania pomocy w odniesieniu do materiału siewnego. Artykuł 49 tego rozporządzenia stanowi, iż pomoc w odniesieniu do materiału siewnego przyznaje się wyłącznie pod warunkiem że beneficjent takiej pomocy wprowadził dany materiał siewny na rynek do celów siewu przed 15 czerwca roku następującego po tym, w którym dokonano zbioru tego materiału.
- (3) Potrzeba zastosowania ewentualnego współczynnika redukcji w tym samym roku wiąże się z poważnymi trudnościami we wdrożeniu nowego systemu. Jedyną alternatywą w celu uniknięcia stosowania takiego współczynnika redukcji jest ogólne przyznanie wszystkich dopłat w przypadku wprowadzenia do obrotu całego materiału siewnego, tj. kiedy znana jest całkowita ilość materiału siewnego. Jednakże opóźniłoby to znacznie termin wypłat dla producentów i mogłoby skutkować dla nich problemami finansowymi. Aby uniknąć takiej sytuacji należy wprowadzić system zaliczek na pomoc w odniesieniu do materiału siewnego.

- (4) Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003, ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 864/2004⁽³⁾, określa reguły dotyczące wsparcia związanego z wielkością produkcji bawełny, oliwy z oliwek i surowca tytoniowego.
- (5) Możliwość przyznawania bezpośredniej pomocy do produkcji bawełny przewidziana jest w szczególności w rozdziale 10a tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. W związku z tym zachodzi konieczność ustanowienia szczegółowych zasad przyznawania tej pomocy.
- (6) Artykuł 110b ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 przewiduje, że korzystanie z pomocy na hektar dla bawełny jest uzależnione od obowiązku użycia przez rolnika dopuszczonych odmian i uprawiania bawełny na polach zatwierdzonych przez Państwa Członkowskie. Należy zatem określić kryteria zatwierdzenia zarówno dla odmian, jak i gruntów nadających się do produkcji bawełny.
- (7) Aby otrzymać pomoc na hektar dla bawełny rolnicy muszą obsiewać zatwierdzone grunty. Należy określić kryteria definiujące obsiewanie. Wyznaczenie przez Państwa Członkowskie minimalnej gęstości obsadzenia tych gruntów z uwzględnieniem warunków glebowo-klimatycznych i specyfiki regionu musi stanowić obiektywne kryterium ustalenia, czy siew został wykonany prawidłowo.
- (8) Przekroczenie krajowych obszarów bazowych wyznaczonych dla bawełny w art. 110c ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 powoduje zmniejszenie kwoty pomocy do wypłacenia na kwalifikujący się hektar. Jednakże dla Grecji należy określić sposób obliczania obniżonej kwoty z uwzględnieniem podziału obszaru krajowego na podobszary, do których stosuje się różne kwoty pomocy.
- (9) Państwa Członkowskie muszą dokonać zatwierdzenia organizacji międzybranżowych producentów bawełny na podstawie obiektywnych kryteriów wielkości organizacji międzybranżowych, ich zadań oraz wewnętrznej organizacji. Wielkość organizacji międzybranżowej musi być określona z uwzględnieniem zdolności członka-przedsiębiorcy zajmującego się odziarnianiem bawełny do przyjęcia wystarczającej ilości nieodziarnionej bawełny. Organizacja międzybranżowa, której głównym celem jest poprawa jakości dostarczanej bawełny, musi prowadzić działania, które wpisują się w te ramy z korzyścią dla swoich członków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 118/2005 (Dz.U. L 24 z 27.1.2005, str. 15).

⁽²⁾ Dz.U. L 345 z 20.11.2004, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1044/2005 (Dz.U. L 172 z 5.7.2005, str. 76).

⁽³⁾ Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 48; sprostowanie w Dz.U. L 206 z 9.6.2004, str. 20.

- (10) Aby uniknąć komplikacji na poziomie zarządzania systemem pomocy, ten sam producent może należeć tylko do jednej organizacji międzybranżowej. Z tych samych powodów, jeżeli producent będący członkiem organizacji międzybranżowej zobowiązuje się dostarczać wytworzoną przez siebie bawełnę, może ją dostarczać tylko do przedsiębiorcy zajmującego się odziarnianiem bawełny, który jest członkiem tej samej organizacji.
- (11) Zgodnie z art. 110e rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, organizacje międzybranżowe mogą podejmować decyzje o zróżnicowaniu pomocy, do której mają prawo członkowie-producenti. Skala zróżnicowania musi być zgodna z kryteriami dotyczącymi, w szczególności, jakości bawełny, która ma zostać dostarczona, z wyłączeniem kryteriów dotyczących wzrostu produkcji. W tym celu organizacje międzybranżowe muszą określić kategorie działek rolnych w szczególności w zależności od kryteriów dotyczących jakości bawełny produkowanej na tych działkach.
- (12) Aby określić kwotę pomocy, jaka ma być wypłacona członkom-producentom międzybranżowych organizacji produkcji bawełny, skala musi przewidywać metodę podziału całkowitej kwoty pomocy zróżnicowanej między poszczególnymi kategoriami działek rolnych, procedury oceny i klasyfikacji każdej działki w jednej z tych kategorii, obliczenie kwoty pomocy na kwalifikujący się hektar w zależności od budżetu będącego w dyspozycji na każdą kategorię oraz całkowitej liczby hektarów zaliczanych do każdej kategorii.
- (13) Aby zaklasyfikować działki rolne do jednej z kategorii określonych zgodnie ze skalą, dostarczana bawełna może być poddana badaniu w obecności wszystkich zainteresowanych stron.
- (14) Ponieważ członek-producent nie jest zobowiązany do dostarczania bawełny, musi on przynajmniej, w przypadku niedostarczenia bawełny, mieć prawo do niezróżnicowanej części pomocy. Skala zróżnicowania musi uwzględniać taką sytuację, określając minimalną kwotę pomocy na kwalifikujący się hektar w przypadku braku dostawy.
- (15) Do stosowania skali i w celu uproszczenia wszystkie działki rolne jednego producenta należy traktować jako należące do tej samej kategorii działek rolnych dostarczających bawełnę tej samej jakości.
- (16) Agencja płatnicza, po otrzymaniu powiadomienia organizacji międzybranżowej dotyczącego kwoty pomocy, jaka ma być wypłacona członkom-producentom, musi przeprowadzić konieczne weryfikacje i wypłacić pomoc.
- (17) Skala musi być zatwierdzona przez Państwo Członkowskie. W trosce o poinformowanie członków-producentów we właściwym czasie należy określić datę, przed upływem której Państwo Członkowskie musi podjąć decyzję o zatwierdzeniu lub nie skali organizacji międzybranżowej oraz ewentualnych wprowadzonych w wyniku tego przez nie zmianach. Ponieważ organizacja międzybranżowa nie jest zobowiązana do przyjęcia skali zróżnicowania musi sama mieć możliwość podjęcia decyzji o przerwaniu stosowania skali, powiadamiając o tym Państwo Członkowskie.
- (18) System pomocy dla bawełny wiąże się z tym, że Państwa Członkowskie przekazują swoim producentom niektóre informacje dotyczące uprawy bawełny, jak i dotyczące zatwierdzonych odmian, obiektywnych kryteriów zatwierdzania gruntów i minimalnej gęstości obsadzenia gruntów. W trosce o poinformowanie rolników we właściwym czasie, Państwo Członkowskie musi przekazać im te informacje przed określoną datą.
- (19) Ponieważ Komisja jest zobowiązana do kontroli właściwego stosowania przepisów dotyczących stosowania szczególnej pomocy dla bawełny, Państwa Członkowskie muszą jej we właściwym czasie dostarczyć te same informacje, jak również informacje dotyczące organizacji międzybranżowych.
- (20) Stosowanie systemu pomocy dla bawełny przewidziane rozporządzeniem (WE) nr 1782/2003 czyni bezprzedmiotowymi przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1591/2001 z dnia 2 sierpnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania systemu pomocy dla bawełny ⁽¹⁾. Należy zatem uchylić wymienione rozporządzenie.
- (21) Rozdział 10b tytułu IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 przewiduje możliwość przyznawania pomocy bezpośredniej do gajów oliwnych. Zachodzi zatem konieczność ustanowienia szczegółowych zasad przyznawania tej pomocy.
- (22) Artykuł 110i rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 stanowi, że Państwa Członkowskie określają wysokość pomocy na GIS-ha upraw oliwek dla maksimum pięciu kategorii gajów oliwnych. W tym celu do Komisji należy określenie wspólnych kryteriów ochrony środowiska i kryteriów społecznych, związanych z charakterystyką krajobrazu i tradycji społecznych.
- (23) Aby poprawić kontrole konieczne, informacje na temat przynależności każdego rolnika do danych kategorii gajów oliwnych muszą być rejestrowane w systemie informacji geograficznej dla upraw oliwek. W przypadku zmiany warunków środowiskowych i warunków społecznych należy przewidzieć możliwość dostosowania kategorii raz w roku.
- (24) Pomoc w odniesieniu do gajów oliwnych przyznawana jest na GIS-ha upraw oliwek. W związku z tym dla każdego rolnika należy obliczyć powierzchnię kwalifikującą się do pomocy z zastosowaniem wspólnej metody, gdzie jednostka powierzchni jest wyrażona jako liczba GIS-ha upraw oliwek. Aby uprościć procedury administracyjne należy wprowadzić odstępstwa zarówno w stosunku do działek rolnych o minimalnej wielkości określonej przez Państwo Członkowskie, jak i dla działek przeznaczonych na produkcję oliwek znajdujących się w jednostce administracyjnej, w której Państwo Członkowskie wprowadziło system alternatywny dla GIS upraw oliwek.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 3.8.2001, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1486/2002 (Dz.U. L 223 z 20.8.2002, str. 3).

- (25) Do wypłacenia pomocy do gajów oliwnych na GIS-ha upraw oliwek konieczne jest, aby przede wszystkim i dla poinformowania rolników we właściwym czasie, Państwo Członkowskie określiło na początku każdego roku wskaźnikową kwotę pomocy dla gajów oliwnych na GIS-ha upraw oliwek, dla każdej kategorii gajów oliwnych. Taka kwota wskaźnikowa musi być obliczana na podstawie dostępnych danych na temat liczby rolników i powierzchni korzystających z pomocy dla gajów oliwnych; na podstawie dokładniejszych danych Państwo Członkowskie wyznacza później ostateczną kwotę pomocy.
- (26) Zgodnie z kryteriami kwalifikacyjnymi określonymi dla pomocy dla gajów oliwnych, liczba drzewek oliwnych znajdujących się w gaju oliwnym nie może się różnić więcej niż 10 % od liczby zarejestrowanej z dniem 1 stycznia 2005 r. W celu kontroli przestrzegania tego ustalenia Państwa Członkowskie muszą ustalić informacje niezbędne do identyfikacji danej działki rolnej. W odniesieniu do Francji i Portugalii należy przewidzieć przesunięcie ustalenia informacji dotyczących danych działek rolnych na późniejsze daty w celu uwzględnienia powierzchni obsadzonych drzewkami oliwnymi w ramach programów zatwierdzonych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1638/98 z dnia 20 lipca 1998 r. zmieniającego rozporządzenie nr 136/66/EWG w sprawie ustanowienia wspólnej organizacji rynku olejów i tłuszczów ⁽¹⁾.
- (27) Aby umożliwić Komisji kontrolę właściwego stosowania końcowych przepisów dotyczących wypłacania pomocy dla gajów oliwnych, Państwa Członkowskie powinny regularnie przekazywać informacje na temat obszarów uprawy oliwek korzystających z pomocy oraz wysokości pomocy udzielanej dla każdej kategorii gajów oliwnych.
- (28) Rozdział 10c tytuł IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 przewiduje możliwość przyznawania bezpośredniej pomocy do produkcji tytoniu. Zachodzi zatem konieczność ustanowienia szczegółowych zasad przyznawania tej pomocy.
- (29) W celu zapewnienia jasności należy ustanowić niektóre definicje.
- (30) Odmiany tytoniu należy sklasyfikować w grupach według metody suszenia oraz kosztów produkcji, uwzględniając przy tym opisy stosowane w handlu międzynarodowym.
- (31) Mając na uwadze, że przedsiębiorstwa dokonujące pierwszego przetworzenia występują w charakterze strony umowy, konieczne jest zatwierdzenie takich przedsiębiorstw upoważnionych do zawierania umów kontraktacji. Zatwierdzenie może zostać wycofane w przypadku nieprzestrzegania przepisów, a Państwa Członkowskie należy zobowiązać do ustanowienia specjalnych warunków regulujących przetwarzanie tytoniu.
- (32) Zgodnie z art. 110k rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, do celów przyznawania pomocy należy ustalić uznane obszary produkcyjne, na podstawie tradycyjnych obszarów produkcyjnych dla każdej z grup odmian tytoniu. Państwom Członkowskim należy zezwolić na wprowadzanie ograniczeń w odniesieniu do obszarów produkcyjnych, zwłaszcza w celu poprawy jakości.
- (33) Aby umożliwić skuteczną kontrolę i efektywne zarządzanie płatnościami w ramach pomocy, produkcję tytoniu należy uzależnić od umów kontraktacji zawieranych między producentami i pierwszymi przetwórcami. Należy określić podstawowe zapisy umowy kontraktacji w odniesieniu do każdego zbioru. Należy ustalić na tyle wczesne ostateczne terminy zawierania i rejestracji umów kontraktacji, aby od samego początku roku zbiorów zagwarantować producentom stabilne rynki zbytu dla kolejnego zbioru, a przetwórcom regularne dostawy.
- (34) W przypadku zawarcia umowy kontraktacji ze stowarzyszeniem producentów, w celu zapewnienia skuteczności kontroli, należy zgłosić zasadnicze szczegółowe informacje dotyczące każdego producenta. Aby zapobiec zakłóceniu konkurencji oraz umożliwić monitorowanie trudności, stowarzyszeniom producentów należy zakazać angażowania się w proces pierwszego przetwarzania. W celu zachowania struktur rynkowych należy ustanowić przepis zezwalający producentowi na przynależność tylko do jednego stowarzyszenia producentów.
- (35) Surowiec tytoniowy kwalifikujący się do przyznania pomocy musi być rzetelnej, uczciwej i handlowej jakości oraz musi być pozbawiony określonych cech, które uniemożliwiają jego normalny obrót.
- (36) Mając na uwadze szczególnie charakter systemu pomocy, należy ustanowić przepis dotyczący rozstrzygania sporów przez wspólne komitety.
- (37) Aby umożliwić odpowiednie zarządzanie kopertą finansową dla surowca tytoniowego, Państwa Członkowskie powinny ustalić orientacyjną kwotę pomocy według odmian i grup odmian na początku roku zbiorów, natomiast ostateczną kwotę pomocy – po zrealizowaniu wszystkich dostaw. Ostateczna kwota pomocy nie powinna przekraczać poziomu premii z 2005 roku.
- (38) Aby wspierać poprawę jakości oraz wartość produkcji tytoniu, należy zezwolić Państwom Członkowskim na różnicowanie kwot pomocy ustalonych dla każdej odmiany lub grupy odmian według jakości dostarczającego tytoniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 28.7.1998, str. 32. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 856/2004 (Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 97; sprostowanie w Dz.U. L 206 z 9.6.2004, str. 37).

- (39) Pomoc należy wypłacać za ilości liści tytoniu dostarczane przez producentów do pierwszych przetwórców, z zastrzeżeniem, że spełniają one minimalne wymogi w zakresie jakości. Pomoc należy poddać weryfikacji w przypadku gdy zawartość wilgoci w dostarczonym tytoniu różni się od tej ustalonej dla każdej grupy odmian na podstawie racjonalnych minimalnych wymogów dotyczących jakości. W celu uproszczenia kontroli przy dostawie należy ustalić wielkość pobieranych próbek, częstotliwość ich pobierania oraz metodę wyliczania zmodyfikowanej masy w celu określenia zawartości wilgoci.
- (40) W celu zapobieżenia oszustwom związanym z przenoszeniem tytoniu z jednego zbioru na drugi, należy ograniczyć okres dostarczania tytoniu do przetwórców. W niektórych Państwach Członkowskich kontrole przeprowadza się raczej w miejscu dostawy tytoniu aniżeli w miejscu jego przetwarzania. Należy określić miejsca, do których tytoń musi być dostarczany oraz kontrole, które należy przeprowadzać; Państwa Członkowskie powinny zatwierdzić takie ośrodki skupu.
- (41) Aby zapobiec nadużyciom, należy ustanowić warunki regulujące kwestie płatności pomocy. Jednakże odpowiedzialność za podjęcie ustaleń w odniesieniu do dalszego zarządzania oraz kontroli spoczywa na Państwach Członkowskich.
- (42) Pomoc może zostać wypłacona wyłącznie po sprawdzeniu przy dostawach całego tytoniu wyprodukowanego w Państwie Członkowskim, co gwarantuje faktyczne wykonanie wszystkich tych czynności. Jednakże wypłatę producentom zaliczek w wysokości 50 % orientacyjnej kwoty pomocy należy uwarunkować wniesieniem odpowiedniego zabezpieczenia.
- (43) Z przyczyn administracyjnych pomoc w każdym Państwie Członkowskim należy przyznawać wyłącznie w odniesieniu do produktów wytwarzanych na terytorium tego Państwa Członkowskiego. W przepisach należy uwzględnić przypadki, w których tytoń jest przetwarzany w innych Państwach Członkowskich niż Państwo Członkowskie, w którym został wyprodukowany. W takich sytuacjach, ilość surowca tytoniowego należy przypisać producentom w Państwie Członkowskim, w którym został on wyprodukowany.
- (44) W wyniku polityki reform w sektorze tytoniu, program wykupu kwot w odniesieniu do tytoniu nie będzie już realizowany. Jednak producenci, którzy uczestniczyli w tym programie w 2002 i 2003 roku będą nadal otrzymywać płatności w kwocie wykupu, odpowiednio do końca 2007 i 2008 roku. Cena wykupu w chwili obecnej ustalona jest jako wartość procentowa premii w danym roku zbiorów. Z dniem 1 stycznia 2006 r. obecny system premii zostanie wycofany, a zatem zachodzi konieczność ustanowienia w formie środka przejściowego nowej podstawy wyliczania przyszłej ceny wykupu kwot. Poziomy premii za surowiec tytoniowy nie zmieniły się w latach zbiorów obejmujących okres od 2002 do 2005 roku. W związku z tym, dla zachowania ciągłości, za podstawę do wyliczenia ceny wykupu należy przyjąć poziom premii z 2005 roku.
- (45) W wyniku zniesienia progu gwarancji oraz systemu premii przewidzianych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2075/92, można uchylić rozporządzenie Komisji (WE) nr 2848/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 ⁽¹⁾ w zakresie systemu premii, określania kwot produkcyjnych i przyznawania specjalnej pomocy grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego ⁽²⁾. Przepisy rozporządzenia Komisji (EWG) nr 85/93 z dnia 19 stycznia 1993 r. dotyczącego agencji kontrolnych w sektorze tytoniu ⁽³⁾, zdezaktualizowały się i można zatem je uchylić.
- (46) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1973/2004.
- (47) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,
- PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:
- Artykuł 1**
- Do rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 wprowadza się następujące zmiany:
- 1) do art. 1 ust. 1 dodaje się następujące punkty:
- „q) specjalne dopłaty do upraw bawełny przewidziane w rozdziale 10a tytuł IV tego rozporządzenia;
- r) pomoc do gajów oliwnych przewidziana w rozdziale 10b tytuł IV tego rozporządzenia;
- s) pomoc do produkcji tytoniu przewidziana w rozdziale 10c tytuł IV tego rozporządzenia.”;
- 2) artykuł 3 ust. 1 lit. a) otrzymuje następujące brzmienie:
- „a) najpóźniej do dnia 15 września danego roku: dostępne dane dotyczące obszarów lub ilości w przypadku premii mlecznych, płatności dodatkowych, nasion i tytoniu, przewidzianych w art. 95, 96, 99 oraz 110k rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w odniesieniu do których złożono wnioski o pomoc na dany rok kalendarzowy, w przypadku gdy istnieje możliwość podziału na podobzary bazowe;”;
- ⁽¹⁾ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 70. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1679/2005 (Dz.U. L 271 z 15.10.2005, str. 1).
- ⁽²⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.1998, str. 17. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1809/2004 (Dz.U. L 318 z 19.10.2004, str. 18).
- ⁽³⁾ Dz.U. L 12 z 20.1.1993, str. 9.

3) artykuł 21 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 28 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, pomoc do skrobi ziemniaczanej wypłacana jest indywidualnemu rolnikowi przez Państwo Członkowskie, na którego terytorium znajduje się gospodarstwo dostarczające ziemniaki do celów wytwarzania skrobi ziemniaczanej, po dostarczeniu przez tego rolnika całej ilości dla danego roku gospodarczego do przedsiębiorstwa wytwarzającego skrobię ziemniaczaną, w terminie czterech miesięcy od daty przedstawienia dowodu określonego w art. 20 niniejszego rozporządzenia oraz pod warunkiem dotrzymania warunków, o których mowa w art. 19 niniejszego rozporządzenia.”;

4) dodaje się art. 49a w brzmieniu:

„Artykuł 49a

Zaliczki

Państwa Członkowskie mogą przyznawać hodowcom nasion zaliczki od dnia 1 grudnia roku gospodarczego. Płatność taka jest proporcjonalna do ilości nasion, które zostały wprowadzone na rynek do celów siewu w rozumieniu przepisów art. 49, pod warunkiem spełnienia wszystkich warunków przedstawionych w rozdziale 10.”;

5) dodaje się rozdział 17a w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 17a

SPECJALNE DOPLATY DO UPRAW BAWELNY

Artykuł 171a

Zatwierdzenie gruntów rolnych do celów produkcji bawełny

Państwa Członkowskie określają obiektywne kryteria, na podstawie których zatwierdza się grunty do szczególnej pomocy dla bawełny przewidzianej w art. 110a rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Te podstawowe kryteria oparte są co najmniej na jednym z następujących elementów:

- a) gospodarka rolna regionów, dla których ważna jest produkcja bawełny;
- b) stan glebowo-klimatyczny danych obszarów;
- c) zarządzanie wodami nawadniającymi;
- d) zmianowanie i techniki uprawy, uwzględniające ochronę środowiska.

Artykuł 171aa

Zatwierdzanie odmian do siewu

Państwa Członkowskie zatwierdzają odmiany zarejestrowane we wspólnotowym katalogu, które dostosowuje się do potrzeb rynku.

Artykuł 171ab

Warunki kwalifikacyjne

Obsianie powierzchni określonych w art. 110b ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 osiąga się przez uzyskanie minimalnej gęstości obsadzenia pól wyznaczanej przez Państwo Członkowskie z uwzględnieniem warunków glebowo-klimatycznych i, w zależności od przypadku, specyfiki regionalnej.

Artykuł 171ac

Praktyki rolne

Państwa Członkowskie mają prawo określać szczególne zasady praktyk rolnych niezbędnych do utrzymania upraw w normalnych warunkach wzrostu z wyjątkiem czynności zbioru.

Artykuł 171ad

Obliczenia kwoty pomocy do kwalifikującego się hektara

1. Bez uszczerbku dla art. 171ag niniejszego rozporządzenia, w przypadku Hiszpanii i Portugalii, jeżeli obszar bawełny kwalifikujący się do pomocy jest większy od krajowego obszaru bazowego określonego w art. 110c ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, kwotę pomocy określoną w ust. 2 tego artykułu mnoży się przez współczynnik redukcji, uzyskany w wyniku podziału obszaru bazowego przez obszar kwalifikujący się do pomocy.

2. Bez uszczerbku dla art. 171ag niniejszego rozporządzenia, w przypadku Grecji, jeżeli obszar bawełny kwalifikujący się do pomocy jest większy od 300 000 hektarów, kwotę pomocy do wypłacenia na hektar otrzymuje się poprzez zsumowanie kwoty 594 EUR pomnożonej przez 300 000 hektarów i dodatkowej kwoty pomnożonej przez obszar przekraczający 300 000, a następnie dzieląc tę sumę przez całkowity obszar kwalifikujący się do pomocy.

Kwota dodatkowa określona w pierwszym akapicie jest równa:

— 342,85 EUR w przypadku gdy obszar kwalifikujący się do pomocy jest większy od 300 000 hektarów i mniejszy lub równy 370 000 hektarów,

— 342,85 EUR pomnożone przez współczynnik redukcji, który wynosi 70 000, podzielone przez liczbę hektarów kwalifikujących się do pomocy przekraczającą 300 000, w przypadku gdy obszar kwalifikujący się do pomocy jest większy od 370 000 hektarów.

Artykuł 171ae

Zatwierdzenie organizacji międzybranżowych

Każdego roku do dnia 31 grudnia Państwa Członkowskie zatwierdzają do wysiewu na kolejny rok każdą organizację międzybranżową produkcji bawełny, która wystąpi o to z wnioskiem i która:

- a) obejmuje całkowity obszar do co najmniej 10 000 ha określony przez Państwo Członkowskie i spełniający kryteria zatwierdzenia określone w art. 171a oraz co najmniej jedno przedsiębiorstwo zajmujące się odziarnianiem bawełny;
- b) prowadzi ściśle określoną działalność mającą na celu w szczególności:
 - rozwój wykorzystania wytworzonej bawełny nieodziarnionej,
 - poprawę jakości bawełny nieodziarnionej, spełniając kryteria przedsiębiorcy zajmującego się odziarnianiem,
 - stosowanie metod produkcji uwzględniających ochronę środowiska;
- c) wprowadziła wewnętrzne normy działania, dotyczące w szczególności:
 - warunków przystępowania i składek, zgodne z przepisami krajowymi i wspólnotowymi,
 - w zależności od przypadku, skali zróżnicowania pomocy na kategorii działek rolnych, określonej w szczególności na podstawie jakości bawełny nieodziarnionej, która ma zostać dostarczona.

Jednakże Państwa Członkowskie zatwierdzają organizacje międzybranżowe produkcji bawełny do dnia 28 lutego 2006 r.

Artykuł 171af

Obowiązki producentów

1. Ten sam producent nie może być członkiem kilku organizacji międzybranżowych.
2. Producent będący członkiem organizacji międzybranżowej jest zobowiązany dostarczać wyprodukowaną bawełnę przedsiębiorcy zajmującemu się odziarnianiem bawełny, który należy do tej samej organizacji.
3. Przynależność producentów do zatwierdzonej organizacji międzybranżowej musi wynikać z dobrowolnego przystąpienia.

Artykuł 171ag

Różnicowanie pomocy

1. Włączając zwiększenie pomocy przewidziane w art. 110d ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, skala, o której mowa w art. 110e tego rozporządzenia (zwana dalej „skalą”) określa:

- a) kwotę pomocy na kwalifikujący się hektar, do pobrania przez członka-producenta na podstawie klasyfikacji jego działek rolnych w określonych kategoriach, o których mowa ust. 2;
- b) metodę podziału na kategorie działek rolnych, zgodnie z ust. 2, całej sumy przeznaczonej na różnicowanie pomocy.

Do celów stosowania lit. a) kwota bazowa jest równa co najmniej niezróżnicowanej części pomocy na kwalifikujący się hektar, przewidzianej w art. 110c ust. 2 rozporządzenia nr 1782/2003, dostosowanej, w zależności od przypadku, zgodnie z ust. 3 tego artykułu.

Obliczenie, o którym mowa w lit. a) przewiduje również sytuację, w której nie dostarczono bawełny przedsiębiorcy zajmującemu się jej odziarnianiem. W tym przypadku minimalna kwota pomocy na kwalifikujący się hektar do pobrania przez zainteresowanego członka-producenta jest równa co najmniej niezróżnicowanej części pomocy na kwalifikujący się hektar, przewidzianej w art. 110c ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, dostosowanej, w zależności od przypadku, zgodnie z ust. 3 tego artykułu.

2. Działki rolne dzieli się na kilka kategorii, określonych przez organizacje międzybranżowe z uwzględnieniem co najmniej następujących kryteriów jakościowych:

- a) długości wytwarzanego włókna bawełny;
- b) stopnia wilgotności wytworzonej bawełny;
- c) średniego stopnia zanieczyszczenia wytworzonej bawełny.

Skala określa procedury pozwalające na dokonanie oceny każdej działki rolnej z uwzględnieniem tych kryteriów i zaklasyfikowanie jej do określonej kategorii.

W żadnym przypadku skala nie może zawierać kryteriów związanych ze wzrostem produkcji i wprowadzeniem bawełny na rynek.

Do celów stosowania skali wszystkie działki rolne tego samego producenta mogą być traktowane jak działki jednej średniej kategorii działek rolnych, dostarczających bawełnę o takiej samej jakości.

3. W razie potrzeby, w celu klasyfikacji w skali kategorii działek rolnych, nieodziarniona bawełna jest badana na podstawie próbek reprezentatywnych w chwili dostawy do przedsiębiorstwa zajmującego się odziarnianiem bawełny w obecności wszystkich zainteresowanych stron.

4. Organizacja międzybranżowa podaje do wiadomości agencji płatniczej kwotę wynikającą z zastosowania skali, która ma być wypłacona każdemu z jej producentów. Agencja płatnicza dokonuje płatności po sprawdzeniu zgodności i dopuszczalności przedmiotowych dopuszczalności kwot pomocy.

Artykuł 171ah

Zatwierdzenie i zmiany skali

1. Po raz pierwszy skala podawana jest do wiadomości zainteresowanego Państwa Członkowskiego w celu jej zatwierdzenia do dnia 28 lutego 2006 r. do siewu w 2006 r.

Państwo Członkowskie podejmuje decyzję o zatwierdzeniu lub niezatwierdzeniu skali w terminie jednego miesiąca od momentu jej przekazania.

2. Do dnia 31 stycznia zatwierdzone organizacje międzybranżowe podają do wiadomości zainteresowanego Państwa Członkowskiego zmiany wprowadzone w skali dla siewu w roku bieżącym.

Wprowadzone w skali zmiany uważa się za zatwierdzone, z wyjątkiem przypadku gdy zainteresowane Państwo Członkowskie zgłosi zastrzeżenia w terminie jednego miesiąca od daty określonej w pierwszym akapicie.

W przypadku niezatwierdzenia zmian skali pomoc, która ma zostać wypłacona, jest pomocą obliczoną na podstawie zatwierdzonej skali bez uwzględnienia niezatwierdzonych zmian.

3. Jeśli organizacja międzybranżowa podejmuje decyzję o przerwaniu stosowania skali powiadamia o tym Państwo Członkowskie. Przerwanie stosowania nabiera mocy dla siewu w następnym roku.

Artykuł 171ai

Powiadamianie producentów i Komisji

1. Do dnia 31 stycznia danego roku Państwa Członkowskie informują rolników produkujących bawełnę oraz Komisję o:

a) zatwierdzonych odmianach; jednakże o odmianach zatwierdzonych zgodnie z art. 171aa po tej dacie rolników należy poinformować do dnia 15 marca tego roku;

b) kryteriach zatwierdzania gruntów;

c) minimalnej gęstości obsadzenia pól bawełny określonej w art. 171ab;

d) wymaganych praktykach rolnych.

2. W przypadkach cofnięcia zatwierdzenia odmiany Państwa Członkowskie informują o tym rolników najpóźniej do dnia 31 stycznia dla siewu w roku następnym.

3. Państwa Członkowskie przekazują Komisji następujące informacje:

a) najpóźniej do dnia 30 kwietnia danego roku, nazwy organizacji międzybranżowych i podstawowe dane na ich temat dotyczące ich obszaru, potencjału produkcyjnego, liczby producentów, liczby przedsiębiorców zajmujących się odziarnianiem i zdolności odziarniania;

b) najpóźniej do dnia 15 września danego roku, obszarów zasiewu, dla których złożono wnioski o przyznanie szczególnej pomocy;

c) najpóźniej do dnia 31 lipca następnego roku, końcowe dane dotyczące obszarów zasiewu, dla których została wypłacona szczególna pomoc dla bawełny na dany rok, po odliczeniu, w zależności od przypadku, obniżek dotyczących powierzchni przewidzianych w rozdziale I tytuł IV część II rozporządzenia (WE) nr 796/2004.;

6) dodaje się następujący rozdział 17b w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 17b

POMOC DLA UPRAW OLIVEK

Artykuł 171b

Kategorie gajów oliwnych

1. Państwa Członkowskie określają gaje oliwne kwalifikujące się do pomocy przewidzianej w art. 110g rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i klasyfikują w najwyższej jednej z pięciu kategorii na podstawie kryteriów wybranych z:

a) kryteriów środowiskowych:

i) trudności w dostępie do działek rolnych;

ii) ryzyka fizycznej degradacji gruntów;

iii) szczególnego charakteru gajów oliwnych: starych drzew oliwnych, wartości kulturowej i krajobrazowej, nachylenia, odmian tradycyjnych, rzadkich lub usytuowania w naturalnych strefach chronionych;

b) kryteriów społecznych:

- i) obszarów o silnej zależności od uprawy drzew oliwnych;
- ii) obszarów tradycyjnej uprawy oliwek;
- iii) obszarów charakteryzujących się niekorzystnymi wskaźnikami ekonomicznymi;
- iv) gospodarstw o zwiększonym ryzyku zaniechania uprawy gajów oliwnych;
- v) wielkości gajów oliwnych w gospodarstwie;
- vi) obszarów o cechach charakterystycznych takich jak produkcja AOP (Appellation d'Origine Protégée), IGP (Indication Géographique Protégée), biologiczna i zintegrowana.

2. Państwa Członkowskie określają przynależność każdego zainteresowanego rolnika do kategorii określonych w ust. 1 każdej działki upraw oliwek kwalifikującej się do pomocy. Informacja ta jest rejestrowana w systemie informacji geograficznej dla uprawy oliwek («GIS uprawa oliwek»).

3. Państwa Członkowskie mogą raz w roku dostosować kategorie gajów oliwnych określone zgodnie z ust. 1.

Jeżeli wynikiem dostosowania kategorii jest zmiana klasyfikacji gajów oliwnych nowa klasyfikacja obowiązuje począwszy od roku następującego po roku dostosowania.

Artykuł 171ba

Obliczanie powierzchni

1. Z zastosowaniem wspólnej metody określonej w załączniku XXIV Państwa Członkowskie obliczają dla każdego producenta powierzchnię kwalifikującą się do pomocy.

Powierzchnie wyrażane są w GIS-ha upraw oliwek, z dwoma liczbami po przecinku.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 wspólnej metody określonej w załączniku XXIV nie stosuje się, gdy:

- a) działka uprawy oliwek jest minimalnej wielkości, którą określa Państwo Członkowskie, ale nie większa od 0,1 hektara;
- b) działka uprawy oliwek położona jest w obrębie jednostki administracyjnej, która nie znajduje się w bazie danych graficznych systemu informacji geograficznej dla uprawy oliwek.

W takich przypadkach Państwo Członkowskie określa powierzchnię upraw oliwek z zastosowaniem obiektywnych kryteriów i w sposób mający zapewnić równe traktowanie rolników.

Artykuł 171bb

Kwota pomocy

1. Do dnia 31 stycznia każdego roku Państwa Członkowskie określają kwotę wskaźnikową pomocy GIS-ha upraw oliwek dla każdej kategorii gajów oliwnych.

2. Do dnia 31 października danego roku Państwa Członkowskie określają kwotę pomocy GIS-ha upraw oliwek dla każdej kategorii gajów oliwnych.

Kwota ta jest obliczana poprzez pomnożenie kwoty wskaźnikowej, określonej w ust. 1, przez współczynnik odpowiadający maksymalnej kwocie pomocy, określonej w art. 110i ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 z uwzględnieniem, w zależności od przypadku, obniżki przewidzianej w ust. 4 tego artykułu, podzielonej przez sumę kwot wynikających z pomnożenia kwoty wskaźnikowej pomocy, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, określonej dla każdej kategorii, przez odpowiednią powierzchnię.

3. Państwa Członkowskie mogą stosować ust. 1 i 2 na poziomie regionalnym.

Artykuł 171bc

Określenie danych bazowych

1. Do dnia 1 stycznia 2005 r., na podstawie danych GIS upraw oliwek i oświadczeń rolników, Państwa Członkowskie określają dla każdej działki upraw oliwek, w celu stosowania art. 110h lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, liczbę i lokalizację kwalifikujących się gajów oliwnych, powierzchnię upraw oliwek i kwalifikującą się powierzchnię działki upraw oliwek oraz jej kategorię zgodnie z art. 171b.

2. W przypadku obszarów z drzewkami oliwnymi posadzonymi w ramach programów nowych upraw we Francji i Portugalii, zatwierdzonych przez Komisję na mocy art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1638/98 (*), i zarejestrowanych w GIS upraw oliwek przed 1 stycznia 2007 r., Państwa Członkowskie określają informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w dniu 1 stycznia 2006 r. dla działek rolnych obsadzonych w 2005 r. i w dniu 1 stycznia 2007 r. dla działek rolnych obsadzonych w 2006 r. Informacje te podawane są do wiadomości rolników najpóźniej we wniosku indywidualnym na rok 2007.

Artykuł 171bd

Powiadomienia

Każdego roku Państwa Członkowskie przekazują do wiadomości Komisji:

- a) najpóźniej do dnia 15 września: dane dotyczące powierzchni gajów oliwnych, z podziałem na kategorie, dla których wnioskowano o pomoc na rok bieżący;
- b) najpóźniej do dnia 31 października:
 - i) dane dotyczące powierzchni określonych w lit. a) uznanych za kwalifikujące się do pomocy, z uwzględnieniem obniżek lub korekt przewidzianych w art. 51 rozporządzenia (WE) nr 796/2004;
 - ii) informacje dotyczące wysokości pomocy, która ma zostać udzielona dla każdej kategorii gajów oliwnych;
- c) najpóźniej do dnia 31 lipca: dane końcowe dotyczące powierzchni gajów oliwnych, z podziałem na kategorie, dla których wypłacono pomoc na rok poprzedni.

(*) Dz.U. L 210 z 28.7.1998, str. 32. Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 865/2004 (Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 97; sprostowanie w Dz.U. L 206 z 9.6.2004, str. 37).";

7) dodaje się rozdział 17c w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 17 c

POMOC DO TYTONIU

Artykuł 171c

Definicje

Do celów niniejszego rozdziału:

- a) »dostawa« oznacza wszelkie czynności mające miejsce określonego dnia, które obejmują przekazanie surowca tytoniowego przez producenta lub stowarzyszenie producentów zakładowi przetwórczemu, odbywające się w ramach umowy kontraktacji;
- b) »świadcstwo kontroli« oznacza dokument wydany przez właściwy organ kontrolny zaświadczający, że odpowiednia ilość tytoniu została przejęta przez pierwszego przetwórcę, że ilość ta została dostarczona w ramach zarejestrowanej umowy, a czynności zostały wykonane zgodnie z art. 171cj i 171ck niniejszego rozporządzenia;
- c) »pierwszy przetwórcza« oznacza zatwierdzony podmiot prawny lub osobę fizyczną, która dokonuje pierwszego przetworzenia surowca tytoniowego, prowadząc w swoim własnym imieniu i na swój rachunek jeden

lub więcej zakładów przetwórstwa tytoniu surowca tytoniowego, odpowiednio wyposażonych do celów takiej działalności;

- d) »pierwsze przetwarzanie« oznacza przetwarzanie surowca tytoniowego dostarczonego przez producenta, do postaci produktu trwałego i dającego się przechowywać, w jednolitych belach lub paczkach i o jakości spełniającej wymogi użytkownika końcowego (wytwórcy);
- e) »stowarzyszenie producentów« oznacza stowarzyszenie reprezentujące producentów tytoniu.

Artykuł 171ca

Grupy odmian surowca tytoniowego

Odmiany surowca tytoniowego można sklasyfikować w następujących grupach:

- a) suszony ogniowo-rurowo: tytoń suszony w piecach o kontrolowanym przepływie powietrza, temperaturze i wilgotności;
- b) suszony powietrzem na jasny: tytoń suszony na powietrzu pod osłoną;
- c) suszony powietrzem na ciemny: tytoń suszony na powietrzu pod osłoną, fermentowany przez wprowadzeniem do obrotu;
- d) suszony ogniowo-płomieniowo: tytoń suszony ogniem;
- e) suszony na słońcu: tytoń suszony na słońcu;
- f) Basmas (suszony na słońcu);
- g) Katerini (suszony na słońcu);
- h) Kaba Koulak (klasyczny) i podobny (suszony na słońcu).

Odmiany w ramach każdej grupy wymieniono w załączniku XXV.

Artykuł 171cb

Pierwsi przetwórcy

1. Państwa Członkowskie zatwierdzają pierwszych przetwórców prowadzących działalność na ich terytoriach oraz ustanawiają odpowiednie warunki udzielania takiego zatwierdzenia.

Zatwierdzony pierwszy przetwórcza jest uprawniony do zawierania umów kontraktacji z zastrzeżeniem, że sprzedaje przedsiębiorstwom wytwarzającym tytoń przynajmniej 60 % tytoniu pochodzenia wspólnotowego, który wprowadza do obrotu, bezpośrednio lub pośrednio bez dalszego przetwarzania.

2. Państwo Członkowskie może wycofać zatwierdzenie w przypadku, gdy przetwórcza nie stosuje się do przepisów dotyczących surowca tytoniowego, jakie obowiązują na poziomie Wspólnoty lub krajowym i jest to wynikiem jego zamierzonego działania albo poważnych zaniedbań.

Artykuł 171cc

Strefy produkcji

Strefami produkcji określonymi w art. 110k lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do każdej grupy odmian są strefy ustanowione w załączniku XXVI do niniejszego rozporządzenia.

Państwa Członkowskie mogą wyznaczyć bardziej ograniczone strefy produkcji, zwłaszcza w celu zapewnienia jakości. Ograniczone strefy produkcji nie mogą wychodzić poza obszar jednostki administracyjnej lub, w przypadku Francji, poza terytorium kantonu.

Artykuł 171cd

Umowy kontraktacji

1. Umowy kontraktacji, o których mowa w art. 110k lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zawiera się między pierwszym przetwórcą, z jednej strony, a producentem lub reprezentującym go stowarzyszeniem producentów, z drugiej strony, z zastrzeżeniem, że stowarzyszenie producentów jest uznane w danym Państwie Członkowskim.

2. Umowy kontraktacji zawiera się w odniesieniu do odmian lub grup odmian. Zobowiązują one pierwszego przetwórcę do przyjęcia dostawy ilości tytoniu w liściach przewidzianej w umowie, natomiast producenta lub reprezentującego go stowarzyszenie producentów zobowiązują do dostarczenia pierwszemu przetwórcy danej ilości w zakresie odpowiadającym ich faktycznej produkcji.

3. W odniesieniu do każdego zbioru, umowy kontraktacji muszą zawierać przynajmniej następujące szczegółowe informacje:

- a) nazwa/nazwisko i adresy stron umowy;
- b) odmiana oraz grupy odmian tytoniu objęte umową;
- c) maksymalna ilość, jaka ma zostać dostarczona;
- d) dokładna lokalizacja miejsca produkcji tytoniu: strefa produkcji określona w art. 171cc, prowincja, gmina, dane identyfikacyjne działki zgodnie ze zintegrowanym systemem kontroli;

e) obszar danej działki, z wykluczeniem dróg dojazdowych i miejsc ogrodzonych;

f) cena nabycia według klasy jakości, z wykluczeniem pomocy, opłat za usługi i podatków;

g) minimalne wymogi jakości ustalone dla danej klasy jakości, przy minimum trzech klasach jakości, oraz zobowiązanie producenta do dostarczenia przetwórcy surowca tytoniowego spełniającego przynajmniej takie wymogi jakości;

h) zobowiązanie pierwszego przetwórcy do zapłacenia producentowi ceny zakupu zgodnie z klasą jakości;

i) termin zapłaty ceny zakupu, który nie może przekroczyć 30 dni od daty dostawy;

j) zobowiązanie producenta do ponownego obsadzenia danej działki tytoniem do dnia 20 czerwca danego roku zbiorów.

4. W przypadku opóźnienia w ponownym zasadzeniu tytoniu, producent jest zobowiązany powiadomić o tym fakcie przetwórcę oraz właściwe władze Państwa Członkowskiego tego przetwórcy za pomocą listu poleconego wysłanego przed tym terminem, podając przyczynę opóźnienia oraz szczegółowe informacje na temat zmian wprowadzonych w obszarze danej działki.

5. Strony umowy kontraktacji mogą zwiększyć ilości wyszczególnione początkowo w umowie, nanosząc odpowiednie zmiany na piśmie. Zmianę należy przedłożyć właściwym władzom w celu jej zarejestrowania najpóźniej 40 dnia po ostatecznym terminie zawierania umów kontraktacji określonym w art. 171ce ust. 1.

Artykuł 171ce

Zawieranie i rejestracja umów

1. Z wyjątkiem przypadku siły wyższej, umowy kontraktacji można zawierać do dnia 30 kwietnia roku zbiorów. Państwa Członkowskie mogą wyznaczyć wcześniejszy termin.

2. Z wyjątkiem przypadku siły wyższej, umowy kontraktacji po ich zawarciu muszą zostać przedłożone właściwemu organowi w celu dokonania rejestracji nie później niż 15 dni po nieprzekraczalnym terminie ustanowionym na ich zawieranie, określonym w ust. 1.

Właściwym organem jest organ tego Państwa Członkowskiego, na którego terytorium ma się odbywać przetwarzanie.

Jeżeli przetwarzanie ma mieć miejsce w Państwie Członkowskim innym niż państwo, w którym tytoń był uprawiany, właściwy organ Państwa Członkowskiego, w którym ma się odbywać przetwarzanie, niezwłocznie przesyła kopię zarejestrowanej umowy właściwemu organowi Państwa Członkowskiego producenta. Jeżeli ten sam organ nie przeprowadza kontroli systemu pomocy, przesyła kopię zarejestrowanej umowy do odpowiedniego organu kontroli.

3. W przypadku przekroczenia ostatecznego terminu zawierania umów, o którym mowa w ust. 1, lub terminu składania umów kontraktacji określonego w ust. 2 o maksymalnie 15 dni, kwota pomocy, jaka ma zostać wypłacona ulega zmniejszeniu o 20 %.

Artykuł 171cf

Umowy ze stowarzyszeniem producentów

1. W przypadku zawierania umowy kontraktacji między pierwszym przetwórcą a stowarzyszeniem producentów należy do niej załączyć wykaz z nazwiskami stowarzyszonych producentów, wraz z podaniem maksymalnych ilości, jakie mają zostać dostarczone, dokładnej lokalizacji działki oraz obszaru tych działek, zgodnie z przepisami art. 171cd ust. 3 lit. c), d) i e).

Wykaz należy przedłożyć do rejestracji właściwemu organowi najpóźniej do dnia 15 maja roku zbiorów.

2. Stowarzyszenia producentów, o których mowa w ust. 1 nie mogą dokonywać pierwszego przetwarzania tytoniu.

3. Producenci tytoniu mogą należeć tylko do jednego stowarzyszenia producentów.

Artykuł 171cg

Minimalne wymogi jakości

Tytoń dostarczany przetwórcom musi być rzetelnej, uczciwej i handlowej jakości oraz musi być pozbawiony cech wymienionych w załączniku XXVII. Surowsze wymogi w odniesieniu do jakości mogą zostać ustanowione przez Państwo Członkowskie lub uzgodnione przez umawiające się strony.

Artykuł 171ch

Spory

Państwa Członkowskie mogą postanowić, że spory dotyczące jakości tytoniu dostarczonego pierwszemu przetwórcy przekazywane są organowi arbitrażowemu. Państwa Członkowskie ustanawiają zasady dotyczące przynależności do

takich organów oraz ich procedury decyzyjne. Organy arbitrażowe muszą składać się, w tej samej liczbie, z jednego lub większej ilości przedstawicieli producentów i przetwórców.

Artykuł 171ci

Poziom pomocy

W zastosowaniu art. 110k lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, Państwa Członkowskie ustalają orientacyjną kwotę pomocy na kg odmiany tytoniu lub grupy odmian do dnia 15 marca roku zbiorów. Państwa Członkowskie mogą różnicować poziom pomocy w zależności od jakości dostarczonego tytoniu. Poziom pomocy w odniesieniu do każdej odmiany lub grupy odmian nie może przekraczać wysokości premii według grup odmian ustalonej dla zbiorów w 2005 roku na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 546/2002 (*).

Państwa Członkowskie ustalają ostateczną kwotę pomocy na kg odmiany lub grupy odmian tytoniu w terminie 15 dni roboczych od dnia dostawy całego tytoniu z danego zbioru. Jeżeli łączna kwota pomocy wnioskowana w Państwie Członkowskim przekracza próg krajowy ustanowiony w art. 110l rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, dostosowany zgodnie z art. 110m tego rozporządzenia, Państwo Członkowskie dokonuje liniowej redukcji kwot wypłacanych każdemu producentowi.

Artykuł 171cj

Obliczanie kwoty pomocy

1. Kwotę pomocy, która ma zostać wypłacona producentom oblicza się na podstawie masy tytoniu w liściach danej odmiany lub grupy odmian odpowiadającej minimalnej wymaganej jakości oraz przejętej przez pierwszego przetwórcę.

2. Jeżeli zawartość wilgoci różni się od poziomu ustanowionego w załączniku XXVIII dla danej odmiany, masę dostosowuje się do każdego punktu procentowego różnicy, w granicach tolerancji ustanowionych w tym załączniku.

3. Metody oznaczania zawartości wilgoci, poziomów i częstotliwości pobierania próbek oraz metodę obliczania zmodyfikowanej masy określono w załączniku XXIX.

Artykuł 171ck

Dostawa

1. Z wyjątkiem przypadku siły wyższej, producenci muszą dostarczyć całość swojej produkcji pierwszemu przetwórcy do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku zbiorów, pod groźbą utraty uprawnień do otrzymania pomocy. Państwa Członkowskie mogą wyznaczyć wcześniejszy termin.

2. Dostawa musi nastąpić bezpośrednio do miejsca, gdzie tytoń będzie przetwarzany, lub, jeżeli Państwo Członkowskie na to zezwala, do zatwierdzonego ośrodka skupu. Właściwy organ kontroli zatwierdza takie ośrodki skupu, które muszą posiadać właściwe urządzenia, wagi oraz pomieszczenia.

3. W przypadku niedostarczenia nieprzetworzonego tytoniu do miejsc określonych w ust. 2 lub w przypadku gdy przewożący różne ilości tytoniu z ośrodka skupu do zakładu przetwórczego nie posiada zezwolenia na realizację przewozów, przedsiębiorstwo dokonujące pierwszego przetworzenia będące odbiorcą danego tytoniu zobowiązane jest zapłacić Państwu Członkowskiemu kwotę równą pomocy dla danej ilości tytoniu. Kwota ta jest księgowana na rachunku Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR).

Artykuł 171d

Płatność

Właściwy organ Państwa Członkowskiego wypłaca producentowi kwotę pomocy na podstawie świadectwa kontroli wydanego przez właściwy organ kontroli poświadczający realizację dostawy tytoniu.

Artykuł 171cm

Zaliczki

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 796/2004, Państwa Członkowskie mogą stosować system zaliczek w odniesieniu do pomocy dla producentów tytoniu.

2. Producenci mogą składać wnioski o zaliczkę po dniu 16 września roku zbiorów. Do wniosków załączają poniższe dokumenty, z wyjątkiem przypadków gdy Państwo Członkowskie postanawia inaczej, ponieważ jest już w posiadaniu takich dokumentów:

- a) kopia umowy kontraktacji lub numer jej rejestracji;
- b) pisemne oświadczenie zainteresowanego producenta określające ilości tytoniu, jakie jest on w stanie dostarczyć w czasie bieżącego zbioru.

3. Płatność zaliczki, której maksymalna wysokość wynosi 50 % kwoty pomocy podlegającej wypłacie na podstawie orientacyjnego poziomu pomocy ustalonego zgodnie z art. 171ci, podlega wymogowi wniesienia zabezpieczenia równego kwocie zaliczki plus 15 % tej kwoty.

Zabezpieczenie jest zwracane po wypłaceniu całej kwoty pomocy, zgodnie z przepisami art. 19 rozporządzenia (EWG) nr 2220/85.

4. Zaliczka jest wypłacana od dnia 16 października roku zbiorów i musi zostać wypłacona w terminie 30 dni od daty otrzymania wniosku określonego w ust. 2 oraz dowodu wniesienia zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 3.

Wypłaconą zaliczkę odlicza się od kwoty pomocy do tytoniu wypłacanej na mocy art. 171cl.

5. Państwa Członkowskie ustalają wszelkie dalsze warunki regulujące przyznawanie zaliczek, w szczególności ostateczny termin składania wniosków. Producenci nie mogą składać wniosków o zaliczkę z chwilą rozpoczęcia dostaw.

Artykuł 171cn

Przetwórstwo o charakterze transgranicznym

1. Pomoc lub zaliczki wypłacane są przez Państwo Członkowskie, w którym tytoń został wyprodukowany.

2. Jeżeli tytoń jest przetwarzany w Państwie Członkowskim innym niż to, w którym został wyprodukowany, Państwo Członkowskie, w którym odbywa się przetwarzanie tytoniu, po dokonaniu koniecznych kontroli, zobowiązane jest przekazać Państwu Członkowskiemu, w którym tytoń został wyprodukowany wszystkie informacje potrzebne do umożliwienia mu wypłaty kwoty pomocy lub zwrócenia zabezpieczenia.

Artykuł 171co

Powiadamianie Komisji

1. Każde zainteresowane Państwo Członkowskie, najpóźniej do dnia 31 stycznia każdego roku zbiorów, zobowiązane jest przekazać Komisji następujące informacje:

- a) nazwy i adresy organów odpowiedzialnych za rejestrację umów kontraktacji;
- b) nazwy i adresy zatwierdzonych zakładów pierwszego przetwarzania.

Komisja publikuje wykaz organów odpowiedzialnych za rejestrację umów kontraktacji oraz zatwierdzonych zakładów pierwszego przetwórstwa w serii „C” *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

2. Każde zainteresowane Państwo Członkowskie zobowiązane jest niezwłocznie informować Komisję o krajowych środkach podjętych w celu zastosowania przepisów niniejszego rozdziału.

Artykuł 171cp

Środek przejściowy

Bez uszczerbku dla przyszłych zmian, producenci, których kwoty produkcyjne tytoniu zostały wykupione podczas zbiorów w 2002 i 2003 roku zgodnie z art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92, od dnia 1 stycznia 2006 r. i przez okres pięciu lat następujących po roku, w którym został zrealizowany wykup ich kwoty, są uprawnieni do otrzymywania kwoty równej wartości procentowej premii przyznanej za zbiory w 2005 r., zgodnie z wykazem przedstawionym w tabelach znajdujących się w załączniku XXX. Kwoty te są wypłacane do dnia 31 maja każdego roku.

(*) Dz.U. L 84 z 28.3.2002, str. 4.”;

8) w art. 172 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 1591/2001. Jednakże ma ono w dalszym ciągu zastosowanie do skupu w roku 2005/2006.

3b. Z mocą od dnia 1 stycznia 2006 r. uchyla się rozporządzenia (EWG) nr 85/93 oraz (WE) nr 2848/98. Mają one jednak zastosowanie w odniesieniu do zbiorów w 2005 roku.”;

b) ustęp 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Odniesienia do uchylonych aktów prawnych należy traktować jak odniesienia do niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem rozporządzenia (EWG) nr 85/93.”;

9) Załącznik do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załączniki XXIV–XXX.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Stosuje się je od dnia 1 stycznia 2006 r., z wyjątkiem art. 1 ust. 4, który stosuje się od dnia 1 stycznia 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK XXIV

Wspólna metoda obliczania powierzchni upraw oliwek GIS-ha

Wspólna metoda oparta jest na algorytmie ⁽¹⁾, który określa powierzchnię upraw oliwek na podstawie pozycji kwalifikujących się drzewek oliwnych z wykorzystaniem automatycznego przetwarzania z zastosowaniem GIS (System Informacji Geograficznej).

1. DEFINICJE

Użyte w niniejszym załączniku określenia oznaczają:

- a) »działka upraw oliwek«: ciągła część gruntu grupującą kwalifikujące się drzewka oliwne na etapie produkcji, od których kwalifikujące się sąsiednie drzewko oliwne oddalone jest o określoną maksymalną odległość;
- b) »kwalifikujące się drzewko oliwne«: drzewko oliwne posadzone przed 1 maja 1998 r., lub w przypadku Cypru i Malty przed 31 grudnia 2001 r., lub drzewko oliwne zastępujące istniejące drzewko oliwne lub każde drzewko oliwne posadzone w ramach programu zatwierdzonego przez Komisję na mocy art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1638/98 i którego istnienie jest zarejestrowane w GIS;
- c) »kwalifikujące się pojedyncze drzewko oliwne«: drzewko oliwne kwalifikujące się do produkcji niespełniające warunków koniecznych do włączenia do działki upraw oliwek;
- d) »drzewko oliwne kwalifikujące się do produkcji«: kwalifikujące się drzewko oliwne gatunku określanego jako domowy, żywe, posadzone na stałe, niezależnie od jego stanu, mające, w zależności od przypadku, kilka pni oddalonych od siebie o co najmniej 2 metry u podstawy.

2. ETAPY ALGORYTMU POMOCY DLA GAJÓW OLIWNYCH

Etap 1: analiza sąsiedztwa

Parametr analizy sąsiedztwa (P1) określa maksymalną odległość między kwalifikującymi się drzewkami oliwnymi, wskazując czy są pojedyncze lub czy są częścią tej samej działki upraw oliwek. P1 jest promieniem, który biegnie od kwalifikującego się drzewka oliwnego i zakreśla koło, w którym muszą znajdować się inne kwalifikujące się drzewka oliwne, aby można je było uznać za stanowiące część tego samego »obwodu upraw oliwek«.

P1 wynosi 20 metrów, co odpowiada maksymalnej wartości rolniczej dla większości regionów. W pewnych regionach o uprawie ekstensywnej, określonych przez Państwo Członkowskie, gdzie średnie odległości sadzenia przekraczają 20 metrów, Państwo Członkowskie może podjąć decyzję wyznaczając P1 dwa razy dłuższy od średniej regionalnej odległości sadzenia. W tym przypadku Państwo Członkowskie zachowuje dokumenty uzasadniające stosowanie tego wyjątku.

Kwalifikujące się drzewka oliwne będące częścią gajów oliwnych, w których odległość jest większa od P1 są traktowane jako kwalifikujące się pojedyncze drzewka oliwne.

Po pierwsze stosowanie parametru P1 determinuje sąsiedztwo kwalifikujących się drzewek oliwnych. Wokół wszystkich punktów (środków ciężkości drzewek oliwnych) znajduje się bufor, stworzone w ten sposób wieloboki łączą się, a następnie oznaczenie wielkości tych wieloboków określa kwalifikujące się pojedyncze drzewka oliwne.

Etap 2: przydzielenie standardowej powierzchni kwalifikującym się pojedynczym drzewkom oliwnym

Po zastosowaniu P1 kwalifikujące się drzewka oliwne dzieli się na dwie klasy:

- kwalifikujące się drzewka oliwne stanowiące część obwodu upraw oliwek,
- kwalifikujące się pojedyncze drzewka oliwne.

⁽¹⁾ Metoda zwana OLIAREA opracowana przez Wspólne Centrum Badawcze Komisji Europejskiej.

Powierzchnia przydzielona dla kwalifikującego się pojedynczego drzewka oliwnego P2 wynosi 100 m², na przykład okrąg o promieniu 5,64 m z kwalifikującym się drzewkiem oliwnym w środku.

Etap 3: stosowanie bufora wewnętrznego P3

Powierzchnia musi być przypisana do obwodu upraw oliwek i musi zostać wyznaczony wielobok, określający kształt gaju oliwnego.

Najpierw tworzy się sieć linii poprzez połączenie wszystkich kwalifikujących się drzewek oliwnych należących do grupy, w której odległość między drzewkami jest mniejsza od odległości P1.

Następnie powierzchnia określana jako »bufor wewnętrzny« jest nakładana na każdą z tych linii. Bufor wewnętrzny określa się jako serię punktów, których odległość do linii sieci jest równa lub mniejsza od wartości określonej jako »szerokość bufora wewnętrznego«. Aby uniknąć tworzenia wysepek, klasyfikowanych w jednolitym gaju oliwnym jako »nieoliwkowe«, szerokość bufora wewnętrznego musi być równa połowie odległości P1.

Połączenie wszystkich buforów wewnętrznych stanowi wstępne przybliżenie powierzchni, jaka ma być przydzielona grupie drzewek oliwnych, to znaczy powierzchni gaju oliwnego.

Etap 4: stosowanie bufora zewnętrznego P4

Ostateczna powierzchnia gaju oliwnego i ostateczna forma tworzącego tę powierzchnię wieloboku są określone z zastosowaniem drugiego bufora, zwanego »buforem zewnętrznym«.

»Bufor zewnętrzny« jest stosowany na zewnątrz sieci linii łączących wszystkie kwalifikujące się drzewka oliwne i biegnącej wzdłuż brzegów gaju oliwnego. Bufor zewnętrzny jest serią punktów, których odległość do linii znajdującej się na skraju sieci jest równa lub mniejsza od wartości zwanej »szerokością bufora zewnętrznego«. Bufor zewnętrzny jest stosowany wyłącznie do zewnętrznego brzegu każdej linii znajdującej się na skraju sieci, chociaż bufor wewnętrzny jest w dalszym ciągu stosowany do brzegu wewnętrznego.

Bufor »zewnętrzny« określa się jako połowę średniej odległości sadzenia działki upraw oliwek (δ), z progiem minimalnym 2,5 m.

Ta średnia odległość między kwalifikującymi się drzewkami oliwnymi jest obliczana z zastosowaniem następującego wzoru:

$$\text{Średnia odległość sadzenia } \delta = \sqrt{\frac{A}{N}}$$

gdzie: A = powierzchnia grupy drzewek oliwnych i N = liczba drzewek oliwnych.

Średnia odległość sadzenia będzie obliczana z zastosowaniem kolejnych iteracji:

— pierwsza średnia odległość sadzenia δ_1 będzie obliczana z wykorzystaniem powierzchni (A_1) otrzymanej z zastosowaniem jedynie P3 (bufor wewnętrzny),

— zatem nowa powierzchnia A_2 będzie obliczana z wykorzystaniem jako bufora zewnętrznego $\delta_2 = \delta_1/2$,

— w ten sposób A_n otrzymamy, gdy różnicę między A_{n-1} i A_n uważa się już za nieistotną.

Zatem P4 wynosi:

$$P4 = \max [2,5 \text{ m}; 1/2 \delta_n]$$

$$\text{gdzie: } \delta_n = \sqrt{\frac{A}{N}}$$

Etap 5: Określenie powierzchni upraw oliwek

— *Etap 5a: określenie wieloboku Voronoïa*

Aby otrzymać końcowy wynik, łączy się bufor wewnętrzny i zewnętrzny (P3 i P4). Wynik jest warstwą graficzną, której obwód upraw oliwek i powierzchnia upraw oliwek muszą być zarejestrowane w bazie danych GIS upraw oliwek.

Może on zostać przekształcony w wieloboki Voronoïa, które określają powierzchnię dla każdego kwalifikującego się drzewka oliwnego. Wielobok Voronoïa jest »wielobokiem, którego wnętrze składa się z wszystkich punktów płaszczyzny, które znajdują się bliżej określonego punktu sieci niż każdego innego punktu«.

— *Etap 5b: Wyłączenie części wykraczających poza brzeg działki odniesienia*

Po pierwsze, obwody upraw oliwek muszą nakładać się na brzegi działek odniesienia.

Następnie, wyłącza się części obwodów upraw oliwek wykraczające poza brzegi działki odniesienia.

— *Etap 5c: Włączenie wysepek o powierzchni poniżej 100 m²*

Należy zastosować tolerancję z zastosowaniem progu wielkości »wysepek« (np. części działki nieobsadzone kwalifikującymi się drzewkami oliwnymi, po zastosowaniu metody), aby uniknąć tworzenia zbyt małych »wysepek«. Wszystkie »wysepki« o powierzchni poniżej 100 m² mogą zostać włączone. Uwzględnianymi »wysepkami« są:

— »wysepki wewnętrzne« (wewnątrz obwodu odniesienia wygenerowanego przez OLIAREA) wynikające z zastosowania parametrów P1 i P3,

— »wysepki zewnętrzne« (wewnątrz działki odniesienia, ale na zewnątrz działki upraw oliwek) wynikające z zastosowania P4 i przecinania się działek odniesienia z obwodami upraw oliwek.

Etap 6: Wyłączenie niekwalifikujących się drzewek oliwnych

W przypadku obecności niekwalifikujących się drzewek oliwnych na działce uprawy oliwek, powierzchnia otrzymana po przejściu etapu 5 musi zostać pomnożona przez liczbę kwalifikujących się drzewek oliwnych i podzielona przez całkowitą liczbę drzewek oliwnych działki uprawy oliwek. Obliczona w ten sposób powierzchnia stanowi powierzchnię uprawy oliwek kwalifikującą się do pomocy dla gajów oliwnych.

3. ETAPY ALGORYTMU DLA SYSTEMU JEDNOLITYCH PŁATNOŚCI

W celu określenia liczby hektarów do uwzględnienia do celów art. 43 ust. 1 i załącznika VII pkt H rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 (określenie uprawnień do płatności) stosuje się etapy 1–5 opisanego wyżej algorytmu i nie stosuje się etapu 6. Jednakże na etapie 2 nie można uwzględniać powierzchni pojedynczych drzewek oliwnych.

W tym przypadku na koniec etapu 5 Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję o włączeniu do powierzchni uprawy oliwek wysepek o powierzchni ponad 100 m² gruntów rolnych, które w okresie odniesienia nie dawały prawa do płatności bezpośrednich, których wykaz znajduje się w załączniku VI rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, z wyjątkiem powierzchni zajętych przez uprawy trwałe i lasy. W przypadku takiego wyboru przepis ten stosuje się do wszystkich rolników Państwa Członkowskiego.

Państwa Członkowskie zachowują ślad tego odstępstwa i przeprowadzonych kontroli w GIS upraw oliwek.

Takie samo podejście obowiązuje przy obliczaniu liczby kwalifikujących się hektarów zgodnie z art. 44 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 (Wykorzystanie uprawnień do płatności).

4. WYKORZYSTANIE

Państwa Członkowskie wykorzystują ten algorytm w funkcjonowaniu swojego GIS upraw oliwek, dostosowując go do własnego środowiska systemowego. Wyniki każdego etapu algorytmu muszą być zarejestrowane dla każdej działki w GIS upraw oliwek.

ZAŁĄCZNIK XXV

KLASYFIKACJA ODMIAN TYTONIU

określona w art. 171ca

I. SUSZONY OGNIOWO-RUROWO

Virginia	Wisła
Virginia D i jego hybrydy	Wilia
Bright	Waleria
Wiślica	Watra
Virginia SCR IUN	Wanda
Wiktoria	Weneda
Wiecha	Wenus
Wika	DH 16
Wala	DH 17

II. SUSZONY POWIETRZEM NA JASNY

Burley	Tennessee 90
Badischer Burley i jego hybrydy	Baca
Maryland	Bocheński
Bursan	Bonus
Bachus	NC 3
Bożek	Tennessee 86
Boruta	

III. SUSZONY POWIETRZEM NA CIEMNY

Badischer Geudertheimer, Pereg, Korso	Goyano
Paraguay i jego hybrydy	Hybrydy Geudertheimer
Dragon Vert i jego hybrydy	Beneventano
Philippin	Brasile Selvaggio i podobne odmiany
Petit Grammont (Flobecq)	Fermented Burley
Semois	Havanna
Appelterre	Prezydent
Nijkerk	Mieszko
Misionero i jego hybrydy	Milenium
Rio Grande i jego hybrydy	Małopolanin
Forchheimer Havanna Ilc	Makar
Nostrano del Brenta	Mega
Resistente 142	

IV. SUSZONY OGNIOWO-PŁOMIENIOWO

Kentucky i jego hybrydy
Moro di Cori
Salento
Kosmos

V. SUSZONY NA SŁOŃCU

Xanthi-Yaka

Perustitza

Samsun

Erzegovina i podobne odmiany

Myrodata Smyrnis, Trapezous oraz Phi I

Kaba Koulak (nieklasyczny)

Tsebelia

Mavra

VI. BASMAS

VII. KATERINI I PODOBNE ODMIANY

VIII. KABA KOULAK (KLASYCZNY)

Elassona

Myrodata Agrinion

Zichnomyrodata

ZAŁĄCZNIK XXVI

UZNANE OBSZARY PRODUKCYJNE

określone w art. 171cc

Grupy odmian zgodne z załącznikiem I	Państwo Członkowskie	Obszary produkcyjne
I. Suszony ogniowo-rurowo	Niemcy	Szlezwik-Holsztyn, Dolna Saksonia, Bawaria, Nadrenia-Palatynat, Badenia-Wirtembergia, Hesja, Saara, Brandenburgia, Meklemburgia-Pomorze, Saksonia, Saksonia-Anhalt, Turyngia
	Grecja	
	Francja	Akwitania, Midi-Pyrénées, Owernia-Limousin, Szampania-Ardeny, Alzacja-Lotaryngia, Rodan-Alpy, Franche-Comté, Prowansja-Alpy-Wybrzeże Łazurowe, Region Loary, Centre, Poitou-Charente, Bretania, Langwedocja-Rousillon, Normandia, Burgundia, Nord-Pas-de-Calais, Pikardia, Île-de-France
	Włochy	Friuli, Veneto, Lombardia, Piemont, Toskania, Marche, Umbria, Lacjum, Abruzja, Molise, Kampania, Basilicata, Kalabria
	Hiszpania	Estremadura, Andaluzja, Kastyli-Leon, Kastyli-La Mancha
	Portugalia	Beiras, Ribatejo Oeste, Alentejo, Autonomiczny Region Azorów
	Austria	
II. Suszony powietrzem na jasny	Belgia	
	Niemcy	Nadrenia-Palatynat, Badenia-Wirtembergia, Hesja, Saara, Bawaria, Brandenburgia, Meklemburgia-Pomorze, Saksonia, Saksonia-Anhalt, Turyngia
	Grecja	
	Francja	Akwitania, Midi-Pyrénées, Langwedocja-Rousillon, Owernia, Limousin, Poitou-Charente, Bretania, Region Loary, Centre, Rodan-Alpy, Prowansja-Alpy-Wybrzeże Łazurowe, Franche-Comté, Alzacja, Lotaryngia, Szampania-Ardeny, Pikardia, Nord-Pas-de-Calais, Górna Normandia, Dolna Normandia, Burgundia, Réunion, Île-de-France
	Włochy	Veneto, Lombardia, Piemont, Umbria, Emilia-Romania, Lacjum, Abruzja, Molise, Kampania, Basilicata, Sycylia, Friuli, Toskania, Marche
	Hiszpania	Estremadura, Andaluzja, Kastyli-Leon, Kastyli-La Mancha
	Portugalia	Beira, Ribatejo Oeste, Entre Douro e Minho, Trás-os-Montes, Autonomiczny Region Azorów
	Austria	

Grupy odmian zgodne z załącznikiem I	Państwo Członkowskie	Obszary produkcyjne
III. Suszony powietrzem na ciemny	Belgia Niemcy Francja Włochy Hiszpania Austria	Nadrenia-Palatynat, Badenia-Wirtembergia, Hesja, Saara, Bawaria, Brandenburgia, Meklemburgia-Pomorze, Saksonia, Saksonia-Anhalt, Turyngia Akwitania, Midi-Pirénées, Langwedocja-Rousillon, Owernia, Limousin, Poitou-Charente, Bretania, Region Loary, Centre, Rodan-Alpy, Prowansja-Alpy-Wybrzeże Lazurowe, Franche-Comté, Alzacja-Lotaryngia, Szampania-Ardeny, Pikardia, Nord-Pas-de-Calais, Górna Normandia, Dolna Normandia, Burgundia, Réunion Fruli, Trydent, Veneto, Toskania, Lacjum, Molise, Kampania, Sycylia Extremadura, Andaluzja, Kastyli-Leon, Kastyli-La Mancha, Walencja (Wspólnota Autonomiczna), Nawarra, Rioja, Katalonia, Madryd, Galicia, Asturia, Kantabria, obszar Compezo w Kraju Basków, La Palma (Wyspy Kanaryjskie).
IV. Suszony ogniowo-płomieniowo	Włochy Hiszpania	Veneto, Toskania, Umbria, Lacjum, Kampania, Marche Extremadura, Andaluzja
V. Suszony na słońcu	Grecja Włochy	Lacjum, Abruzja, Molise, Kampania, Basilicata, Sycylia
VI. Basmás	Grecja	
VII. Katerini i podobne odmiany	Grecja Włochy	Lacjum, Abruzja, Kampania, Basilicata
VIII. Kaba Koulak klasyczny, Elassona, Myrodata Agrinion, Zichnomyrodata	Grecja	

ZAŁĄCZNIK XXVII

MINIMALNE WYMOGI JAKOŚCI**określone w art. 171cg**

Tytoń kwalifikujący się do pomocy określonej w art. 171ci musi być rzetelnej, uczciwej i handlowej jakości uwzględniającej typowe cechy danej odmiany, a także nie może zawierać żadnego z następujących składników:

- a) kawałków liści;
 - b) liści bardzo zniszczonych przez grad;
 - c) liści ze znacznymi uszkodzeniami na ponad jednej trzeciej powierzchni;
 - d) liści zaatakowanych chorobami lub przez owady na ponad 25 % powierzchni;
 - e) liści ze śladami pestycydów;
 - f) liści niedojrzałych bądź wyraźnie zielonych;
 - g) liści uszkodzonych przez mróz;
 - h) liści zaatakowanych przez pleśń lub zgniliznę;
 - i) liści z niewysuszonymi żyłami, wilgotnymi lub zaatakowanymi przez zgniliznę lub z mięsistymi czy też wystającymi łodygami;
 - j) liści z odrostów lub pędów bocznych;
 - k) liści o nienaturalnym dla danej odmiany zapachu;
 - l) liści z przylegającą glebą;
 - m) liści o zawartości wilgoci przekraczającej granice tolerancji ustanowione w załączniku XXVIII.
-

ZAŁĄCZNIK XXVIII

ZAWARTOŚĆ WILGOCI

określona w art. 171cj

Grupa odmian	Zawartość wilgoci (%)	Granice tolerancji (%)
I. Suszony ogniowo-rurowo	16	4
II. Suszony powietrzem na jasny Niemcy, Francja, Belgia, Austria, Portugalia – Autonomiczny Region Azorów Pozostałe Państwa Członkowskie i inne uznawane obszary produkcyjne w Portugalii	22 20	4 6
III. Suszony powietrzem na ciemny Belgia, Niemcy, Francja, Austria Pozostałe Państwa Członkowskie	26	4
IV. Suszony ogniowo-płomieniowo	22	6
V. Suszony na słońcu	22	4
VI. Basmás	16	4
VII. Katerini	16	4
VIII. Kaba Koulak klasyczny Elassona, Myrodata Agrinion, Zichnomyrodata	16 16	4 4

ZAŁĄCZNIK XXIX

WSPÓLNOTOWE METODY OZNACZANIA ZAWARTOŚCI WILGOCI W SUROWCU TYTONIOWYM

określone w art. 171cj

I. METODY, JAKIE NALEŻY STOSOWAĆ

A. Metoda Baudessona

1. Aparatura

Piec suszący Beaudessona typu EM10:

Elektryczna suszarka na ciepłe powietrze, w której powietrze przechodzi nad suszoną próbką poprzez wymuszoną konwekcję za pomocą specjalnego wentylatora. Zawartość wilgoci jest określana poprzez ważenie przed i po suszeniu, przy czym waga jest skalowana w taki sposób, aby odczyt dla 10 g próbki odpowiadał wprost zawartości wilgoci wyrażonej w %.

2. Procedura

Próbka o masie 10 g jest ważona na szalce z perforowaną podstawą i następnie umieszczana w kolumnie suszącej, gdzie podtrzymywana jest przez spiralny pierścień. Piec włączany jest na pięć minut, w którym to czasie ciepłe powietrze suszy próbkę w temperaturze około 100 °C.

Po upływie pięciu minut, proces zatrzymywany jest przez automatyczny regulator czasowy. Temperatura powietrza na koniec procesu suszenia odczytywana jest z wbudowanego termometru. Próbka jest ważona, a jej zawartość wilgoci jest bezpośrednio odczytywana i poprawiana w razie konieczności poprzez dodanie lub odjęcie dziesiątej części procenta, stosownie do odczytu temperatury, z wykorzystaniem skali w aparaturze.

B. Metoda Brabendera

1. Aparatura

Piec Brabendera

Elektryczna suszarka składająca się z cylindrycznej komory termostatycznej, wentylowanej przez wymuszoną konwekcję, w której jednocześnie umieszcza się 10 metalowych szalek, a na każdej z nich znajduje się 10 g tytoniu. Szalki umieszczane są na stoliku, który jest obracany za pośrednictwem centralnego pokrętła do dziesięciu różnych pozycji, umożliwiających każdej z szalek umieszczenie po wysuszeniu w pozycji pozwalającej na zważenie w obrębie aparatu: system dźwigni umieszcza po kolei każdą z szalek na ramieniu wbudowanej wagi, bez konieczności wyciągania próbek z komory. Waga zaopatrzona jest w optyczną skalę do odczytu i podaje bezpośredni odczyt dla zawartości wilgoci.

Aparat wyposażony jest w drugą wagę, używaną wyłącznie do ważenia ilości wstępnych.

2. Procedura

Termostat ustawiany jest na 110 °C.

Komora jest wstępnie nagrzewana: minimalny czas wynosi 15 minut.

Rozważana jest ilość 10 próbek po 10 g każda.

Piec jest napełniany.

Próbki są suszone przez 50 minut.

Odczytywane są wartości wag dla zawartości wilgoci brutto.

C. Inne metody

Państwa Członkowskie mogą korzystać z innych metod pomiarowych, w szczególności w oparciu o określenie oporności elektrycznej bądź właściwości dielektrycznych danej partii, pod warunkiem, że wyniki są skalowane na podstawie badania reprezentatywnej próbki z wykorzystaniem jednej z metod określonych w A i B.

II. POBIERANIE PRÓBEK

Poniżej przedstawiono procedurę, według której należy pobierać próbki tytoniu w liściach do określenia zawartości wilgoci z wykorzystaniem jednej z metod określonych w pkt IA i B:

1) Dobór próbek

Wybrać z każdej beli pewną ilość liści proporcjonalną do jej masy. Ilość wybranych liści powinna być wystarczająca, by być w pełni reprezentatywną dla całej beli.

Próbka musi zawierać równe ilości liści z zewnętrznej części beli, liści ze środkowej części beli oraz liści z miejsca pośredniego.

2) Homogenizacja

Wszystkie wybrane liście są mieszane razem w plastikowej torbie, a kilka kilogramów należy pociąć (szerokość cięcia 0,4–2 mm).

3) Pobieranie podpróbek

Po pocięciu liście zostają dokładnie wymieszane, a następnie zostaje pobrana reprezentatywna próbka.

4) Pomiar

Pomiar musi zostać przeprowadzony na całości zredukowanej próbki, przy czym należy podjąć środki zapobiegawcze zapewniające, że:

- nie występują zmiany w zawartości wilgoci (hermetyczna i wodoszczelna torba lub pojemnik),
- homogeniczność próbki nie jest zaburzona przez osiadanie odpadów.

III. POZIOMY I CZĘSTOTLIWOŚĆ POBIERANIA PRÓBEK ORAZ METODA OBLICZANIA ZMODYFIKOWANEJ MASY

Ilość próbek pobieranych do oznaczenia zawartości wilgoci surowca tytoniowego musi wynosić co najmniej trzy dla dostawy każdej grupy odmian. Producenci i pierwsi przetwórcy mogą wymagać zwiększenia ilości próbek przy dostawie,

masa tytoniu dostarczanego dla każdej grupy odmian w ciągu tego samego dnia ma zostać zmodyfikowana w zależności od średniej zawartości zmierzonej wilgoci. Jeśli średnia zawartość wilgoci jest mniejsza niż jeden punkt ponad lub poniżej referencyjnej zawartości wilgoci, masa tytoniu, która kwalifikuje się do pomocy nie jest modyfikowana,

masa zmodyfikowana to: całkowita masa netto tytoniu dostarczonego dla grupy odmian w ciągu tego samego dnia $\times (100 - \text{średnia zawartość wilgoci}) / (100 - \text{referencyjna zawartość wilgoci dla danej odmiany})$. Średnia zawartość wilgoci musi być liczbą całkowitą otrzymaną przez zaokrąglenie w dół dla wartości dziesiętnych między 0,01 a 0,49 oraz w górę – dla wartości dziesiętnych między 0,50 a 0,99.

ZAŁĄCZNIK XXX

WYKUP KWOT DLA ZBIORÓW W LATACH 2002 I 2003

określony w art. 171cp

Producenci z kwotą produkcyjną poniżej 10 ton					
Grupy odmian	Rok				
	1	2	3	4	5
Grupa I – kwoty	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
Grupa II – kwoty	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
Grupa III – kwoty					
— zbiór w 2002 r.	40 %	40 %	25 %	25 %	20 %
— zbiór w 2003 r.	75 %	75 %	50 %	25 %	25 %
Grupa IV – kwoty	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
Grupa V – kwoty	100 %	100 %	75 %	50 %	50 %
Grupa VI – kwoty	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
Grupa VII – kwoty	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
Grupa VIII – kwoty	25 %	25 %	25 %	15 %	10 %
Producenci z kwotą produkcyjną od 10 do 40 ton					
Grupy odmian	Rok				
	1	2	3	4	5
Grupa I – kwoty	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
Grupa II – kwoty	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
Grupa III – kwoty					
— zbiór w 2002 r.	35 %	35 %	20 %	20 %	20 %
— zbiór w 2003 r.	75 %	50 %	40 %	20 %	20 %
Grupa IV – kwoty	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
Grupa V – kwoty	90 %	90 %	50 %	50 %	50 %
Grupa VI – kwoty	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
Grupa VII – kwoty	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
Grupa VIII – kwoty	25 %	25 %	20 %	10 %	10 %
Producenci z kwotą produkcyjną od 40 ton wzwyż					
Grupy odmian	Rok				
	1 ^{re}	2 ^e	3 ^e	4 ^e	5 ^e
Grupa I – kwoty	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
Grupa II – kwoty	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
Grupa III – kwoty					
— zbiór w 2002 r.	30 %	30 %	20 %	15 %	15 %
— zbiór w 2003 r.	65 %	65 %	20 %	20 %	20 %
Grupa IV – kwoty	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
Grupa V – kwoty	75 %	75 %	40 %	40 %	40 %
Grupa VI – kwoty	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
Grupa VII – kwoty	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %
Grupa VIII – kwoty	20 %	20 %	20 %	10 %	10 %

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2183/2005**z dnia 22 grudnia 2005 r.**

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 795/2004 ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

rezerwy krajowej określonej w art. 42 ust. 1 i 8 tego rozporządzenia.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/99, (WE) nr 1254/99, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001⁽¹⁾, w szczególności jego art. 145 lit. c), h), i) oraz s), a także art. 155,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 795/2004⁽²⁾ wprowadza przepisy wykonawcze dla systemu jednolitych płatności poczynając od roku 2005.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 zmienione rozporządzeniem (WE) nr 864/2004⁽³⁾ określa przepisy regulujące system połączonego wsparcia dla sektorów bawełny, oliwy z oliwek, surowca tytoniowego i chmielu, jak również wsparcie oddzielone oraz zintegrowanie tych sektorów z systemem jednolitych płatności.
- (3) Do celów ustanowienia kwoty oraz ustalenia uprawnień do płatności w ramach zintegrowania płatności za tytoń, oliwę z oliwek, bawełnę i chmiel z systemem jednolitych płatności, należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące pułapów krajowych określonych w art. 41 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz różnych aspektów

- (4) W Państwach Członkowskich, które zastosowały system jednolitych płatności w roku 2005 w odniesieniu do rolników, którym przyznane zostały uprawnienia do płatności, lub którzy nabyli je bądź otrzymali najpóźniej ostatniego dnia składania wniosków o ustanowienie uprawnień do płatności na rok 2006, należy ponownie obliczyć wartość i liczbę ich uprawnień do płatności na podstawie kwot referencyjnych i ilości hektarów wynikających ze zintegrowania płatności za tytoń, oliwę z oliwek i bawełnę. Uprawnienia do płatności z tytułu odłogowania nie są uwzględniane w tym obliczeniu.
- (5) Należy pozwolić na to, żeby prywatna klauzula umowna określona w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 795/2004 została dodana lub zmieniona w umowie dzierżawy do ostatniego dnia złożenia wniosku w ramach systemu jednolitych płatności na rok 2006.
- (6) W odniesieniu do Państw Członkowskich, które stosują model regionalny ustanowiony w art. 59 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, należy zwiększyć wszystkie uprawnienia do płatności o dodatkową kwotę na podstawie kwot referencyjnych i wynikających ze zintegrowania płatności za tytoń, oliwę z oliwek, bawełnę i chmiel.
- (7) Na podstawie art. 71 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, Malta i Słowenia zdecydowały się zastosować system jednolitych płatności w roku 2007. Artykuł 71 ust. 1 akapit trzeci wspomnianego rozporządzenia przewiduje, że okres przejściowy nie ma zastosowania w odniesieniu do bawełny, oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz tytoniu, i upływa w dniu 31 grudnia 2005 r. w odniesieniu do chmielu. Malta i Słowenia byłyby zatem zobowiązane do zastosowania systemu jednolitych płatności jedynie w tych sektorach i włączenia do systemu wszystkich innych sektorów w roku 2007. W celu ułatwienia przejścia do systemu jednolitych płatności należy zapewnić przepisy przejściowe zezwalające tym państwom na stosowanie w dalszym ciągu, w roku 2006, bieżących systemów w odniesieniu do gajów oliwnych na Malcie i w Słowenii oraz do upraw chmielu w Słowenii, które są jedynymi sektorami objętymi systemem w tych Państwach Członkowskich. Malta i Słowenia byłyby zatem w stanie wprowadzić w roku 2007 system jednolitych płatności w odniesieniu do wszystkich sektorów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 118/2005 (Dz.U. L 24 z 27.1.2005, str. 15).

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1701/2005 (Dz.U. L 273 z 19.10.2005, str. 6).

⁽³⁾ Dz.U. L 161 z 30.4.2004, str. 48; sprostowanie w Dz.U. L 206 z 9.6.2004, str. 20.

(8) Artykuł 37 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zmieniony rozporządzeniem (WE) nr 864/2004 stanowi, że w odniesieniu do oliwy z oliwek kwota referencyjna odpowiadająca rolnikom indywidualnym jest średnią czteroletnią łącznej kwoty płatności przyznanych rolnikowi z tytułu pomocy produkcyjnej w odniesieniu do oliwy z oliwek, obliczanej i dostosowywanej zgodnie z załącznikiem VII do tego rozporządzenia w latach gospodarczych 99/2000, 2000/2001, 2001/2002 i 2002/2003. W chwili przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 864/2004 Komisja nie ustaliła ostatecznej kwoty pomocy na rok gospodarczy 2002/2003. W celu uwzględnienia jednostkowej kwoty pomocy na produkcję oliwek na rok gospodarczy 2002/2003 ustalonej rozporządzeniem (WE) nr 1299/2004⁽¹⁾ należy zmienić pkt H załącznika VII do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

(9) Artykuł 43 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 stanowi, że całkowita liczba uprawnień do płatności jest równa średniej liczbie hektarów, w odniesieniu do których przyznano płatności bezpośrednie w okresie referencyjnym. W odniesieniu do sektora oliwy z oliwek, liczba hektarów powinna być obliczona na podstawie wspólnej metody określonej w pkt H załącznika VII do tego rozporządzenia. Należy zdefiniować wspólną metodę w celu określenia liczby hektarów, jak też i uprawnień do płatności oraz wykorzystanie uprawnień do płatności w sektorze oliwy z oliwek.

(10) Zgodnie z art. 44 i 51 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 za kwalifikujące się do systemu płatności jednolitych uważa się obszary obsadzone drzewami oliwnymi po dniu 1 maja 1998 r. w ramach zatwierdzonych programów obsadzania. Obsadzania te mogą być uważane jako inwestycje w rozumieniu art. 21 rozporządzenia (WE) nr 795/2004. Ostateczny termin w odniesieniu do obsadzeń zatwierdzonych z tytułu tych programów został ustalony na 31 grudnia 2006 r. Należy ustalić późniejszą datę na inwestycje dotyczące sadzenia drzew oliwnych.

(11) Należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 i rozporządzenie (WE) nr 795/2004.

(12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 wprowadza się następujące zmiany:

⁽¹⁾ Dz.U. L 244 z 16.7.2004, str. 16.

1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) wiersz „Oliwa z oliwek” otrzymuje brzmienie:

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
„Oliwa z oliwek	Tytuł IV, rozdział 10b niniejszego rozporządzenia Artykuł 48a ust. 10 rozporządzenia Komisji (WE) nr 795/2004 ⁽¹⁾	Obszar objęty pomocą Dla Malty i Słowenii w odniesieniu do roku 2006

⁽¹⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, str. 1.”;

b) wiersz „Chmiel” otrzymuje brzmienie:

Sektor	Podstawa prawna	Uwagi
„Chmiel	Tytuł IV, rozdział 10d niniejszego rozporządzenia (***) (****) Artykuł 48a ust. 11 rozporządzenia Komisji (WE) nr 795/2004	Obszar objęty pomocą Dla Słowenii w odniesieniu do roku 2006”

2) w załączniku VII pkt H akapit pierwszy, odniesienie „(WE) nr 1794/2003” oraz odpowiedni przypis otrzymują brzmienia:

„(WE) nr 1299/2004 (*)

(*) Dz.U. L 244 z 16.7.2004, str. 16.”.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 795/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 21 ust. 1 dodaje się następujący akapit:

„Jednakże w odniesieniu do inwestycji polegających na sadzeniu drzew oliwnych w ramach programów zatwierdzonych przez Komisję, datą określoną w akapicie pierwszym jest 31 grudnia 2006 r.”;

2) w art. 21 ust. 2 dodaje się następujący akapit:

„Jednakże w odniesieniu do inwestycji określonych w ust. 1 akapit drugi, wprowadzenie planu lub programu kończy się najpóźniej dnia 31 grudnia 2006 r.”.

3) w rozdziale 4 dodaje się następujący art. 31b:

„Artykuł 31b

Określenie i wykorzystanie uprawnień do płatności w sektorze oliwy z oliwek

1. Liczba hektarów uwzględniana w określaniu liczby uprawnień do płatności określonej w art. 43 i w załączniku VII pkt H rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 jest obliczana przez Państwa Członkowskie posiadających hektary upraw oliwek objęte systemem GIS według wspólnej metody określonej w załączniku XXIV do rozporządzenia (WE) nr 1973/2004.

2. W odniesieniu do działek zajętych w części przez drzewa oliwne i w części przez inne uprawy objęte systemem jednolitych płatności, łącznie z gruntami ugorowanymi, metoda, która ma być używana do obliczania powierzchni zajętej przez drzewa oliwne, jest określona w ust. 1. Powierzchnia części działki zajętej przez inne uprawy objęte systemem jednolitych płatności określana jest zgodnie ze zintegrowanym systemem określonym w rozdziale 4 tytułu II rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

Wynikiem stosowania tych dwóch metod obliczania nie może być powierzchnia większa niż powierzchnia użytków rolnych działki.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 wspólna metoda określona w załączniku XXIV nie ma zastosowania jeżeli:

- a) działka z drzewami oliwnymi jest minimalnych rozmiarów, określonych przez Państwo Członkowskie w granicach nie przekraczających 0,1 hektara;
- b) działka z drzewami oliwnymi znajduje się w jednostce administracyjnej, dla której Państwo Członkowskie ustanowiło alternatywny system GIS dla upraw oliwek.

W tych przypadkach Państwo Członkowskie określa powierzchnię kwalifikującą się do pomocy według obiektywnych kryteriów i w sposób gwarantujący równe traktowanie rolników.

4. Powierzchnią braną pod uwagę w celu wykorzystania uprawnień do płatności w rozumieniu art. 44 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 jest ta, która jest obliczana zgodnie z ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu.”;

4) w art. 48a dodaje się ustępy w brzmieniu:

„10. Malta i Słowenia mogą przyznać pomoc dla gajów oliwnych na hektar upraw oliwek objętych systemem GIS w 2006 roku maksymalnie dla pięciu kategorii powierzchni obsadzonych drzewami oliwnymi określonymi w art. 110 i ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i w granicach kwoty maksymalnej ustalonej w ust. 3 wspomnianego artykułu, zgodnie z obiektywnymi kryteriami i w sposób gwarantujący równe traktowanie rolników.

11. W przypadku Słowenii nadal stosują się art. 12 i 13 rozporządzeń Rady (EWG) nr 1696/71 (*) i (WE) nr 1098/98 (**) odpowiednio w odniesieniu do zbioru z roku 2006 i do 31 grudnia 2006 r.

(*) Dz.U. L 175 z 4.8.1971, str. 1.

(**) Dz.U. L 157 z 30.5.1998, str. 7.”;

5) dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 6b

ZINTEGROWANIE PŁATNOŚCI ZA TYTOŃ, OLIWĘ Z OLIWEK, BAWEŁNĘ I CHMIEL W RAMACH SYSTEMU JEDNOLITYCH PŁATNOŚCI

Artykuł 48c

Przepisy ogólne

1. Jeśli Państwo Członkowskie wykorzystało opcję określoną w art. 71 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 i zdecydowało się zastosować system jednolitych płatności w roku 2006, stosuje się przepisy ustanowione w tytule III rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz rozdziały 1–6 niniejszego rozporządzenia.

2. Jeśli Państwo Członkowskie zastosowało system jednolitych płatności w roku 2005 bez uszczerbku dla przepisów art. 71 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, do celów ustalenia kwoty i określenia uprawnień do płatności w roku 2006 w ramach zintegrowania płatności za tytoń, oliwę z oliwek i bawełnę z systemem jednolitych płatności, art. 37 i 43 tego rozporządzenia stosują się zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 48d niniejszego rozporządzenia oraz, jeśli Państwo Członkowskie wykorzystało opcję określoną w art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, zgodnie z przepisami ustanowionymi w art. 48e niniejszego rozporządzenia.

3. Jeśli Państwo Członkowskie zastosowało system jednolitych płatności w roku 2005, zapewnia ono przestrzeganie pułapów krajowych ustalonych w załączniku VIII do rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

4. W razie potrzeby art. 41 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 stosuje się do wartości wszystkich uprawnień do płatności istniejących w roku 2006 przed zintegrowaniem płatności za tytoń, oliwę z oliwek, bawełnę i/lub przetwory mleczne oraz do kwot referencyjnych obliczonych dla płatności za tytoń, oliwę z oliwek, bawełnę i/lub przetwory mleczne.

5. Jeśli Państwo Członkowskie zastosowało system jednolitych płatności w roku 2005, procent redukcji ustalony przez Państwo Członkowskie zgodnie z art. 42 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 stosuje się w roku 2006 do kwot referencyjnych dla tytoniu, oliwy z oliwek i bawełny, które mają być zintegrowane w systemie jednolitych płatności.

6. Okres pięciu lat przewidziany w art. 42 ust. 8 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 nie może być ponownie objęty uprawnieniami do płatności pochodzącymi z rezerwy krajowej, których kwoty zostały ponownie obliczone lub powiększone zgodnie z art. 48d i 48e niniejszego rozporządzenia.

7. Do celów ustanowienia uprawnień do płatności w odniesieniu do bawełny, tytoniu i oliwy z oliwek, pierwszym rokiem stosowania systemu jednolitych płatności określonym w art. 7 ust. 1 oraz w art. 12–17 i 20, jest rok 2006.

Artykuł 48d

Przepisy szczegółowe

1. Jeśli rolnikowi nie zostało przyznane uprawnienie do płatności lub nie nabył go przed ostateczną datą składania wniosków o ustanowienie uprawnień do płatności na rok 2006, otrzymuje on uprawnienia do płatności obliczone zgodnie z art. 37 i 43 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do płatności za tytoń, oliwę z oliwek i bawełnę.

Akapit pierwszy stosuje się również w przypadku wydzierżawienia przez rolnika uprawnień do płatności na rok 2005 i/lub 2006.

2. Jeśli rolnikowi zostało przyznane uprawnienie do płatności lub nabył je przed ostateczną datą składania wniosków o ustanowienie uprawnień do płatności na rok 2006, wartość i liczba jego uprawnień do płatności zostaje ponownie obliczona w następujący sposób:

a) liczba uprawnień do płatności jest równa liczbie uprawnień do płatności, które posiada, powiększonej o liczbę hektarów ustanowioną zgodnie z art. 43 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do płatności za tytoń, oliwę z oliwek i bawełnę przyznanych w okresie referencyjnym;

b) wartość otrzymuje się dzieląc sumę wartości uprawnień do płatności, które posiada, oraz kwotę referencyjną obliczoną zgodnie z art. 37 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w odniesieniu do obszarów korzystających z płatności za tytoń, oliwę z oliwek i bawełnę w okresie referencyjnym przez liczbę ustanowioną zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu.

Uprawnienia do płatności z tytułu ugorowania nie są uwzględniane przy obliczeniu określonym w akapicie pierwszym.

3. W drodze odstępstwa od art. 27, klauzula umowna przewidziana we wspomnianym artykule może być dodana lub zmieniona w umowie dzierżawy najpóźniej w dniu składania wniosków w ramach systemu jednolitych płatności na rok 2006.

4. Uprawnienia do płatności wydzierżawione przed datą składania wniosków w ramach systemu jednolitych płatności na rok 2006 są uwzględniane przy obliczeniu określonym w ust. 2. Jednakże uprawnienia do płatności wydzierżawione na mocy klauzuli umownej określonej w art. 27 przed dniem 15 maja 2004 r. są uwzględniane przy obliczeniu określonym w ust. 2 niniejszego artykułu tylko, jeśli warunki mogą zostać dostosowane.

Artykuł 48e

Wdrażanie na poziomie regionalnym

1. Jeśli Państwo Członkowskie wykorzystało opcję określoną w art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, wszystkie uprawnienia do płatności zostają powiększone o dodatkową kwotę odpowiadającą wartości podwyżki pułapu regionalnego w roku 2006, podzieloną przez całkowitą liczbę uprawnień do płatności przyznanych na rok 2005.

2. Jeśli Państwo Członkowskie wykorzystało opcję określoną w art. 59 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, bez uszczerbku dla art. 48 tego rozporządzenia, rolnik otrzymuje dodatkową kwotę na każde uprawnienie do płatności.

Dodatkowa kwota jest równa sumie:

a) części odpowiadającej podwyżce pułapu regionalnego podzielonej przez całkowitą liczbę uprawnień do płatności przyznanych na rok 2005;

b) kwoty referencyjnej odpowiadającej, dla każdego rolnika, części pozostałej z podwyżki pułapu regionalnego podzielonej przez liczbę uprawnień do płatności, które rolnik posiada, najpóźniej w dniu składania wniosków w ramach systemu jednolitych płatności na rok 2006.

Jednakże w przypadku uprawnień do płatności z tytułu ugorowania rolnik otrzymuje tylko dodatkową kwotę obliczoną zgodnie z lit. a) na każde uprawnienie do płatności z tytułu odłogowania.”;

6) dodaje się następujący art. 49a:

„Artykuł 49a

Zintegrowanie sektorów tytoniu, bawełny, oliwy z oliwek i chmielu

1. Jeśli Państwo Członkowskie wykorzystało opcję określoną w art. 59 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, przekazuje ono Komisji, najpóźniej do dnia 1 października 2005 r., uzasadnienie częściowego podziału podwyżki pałapu.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji, najpóźniej do dnia 1 października 2005 r., decyzję podjętą najpóźniej

do dnia 1 sierpnia w zakresie rozwiązań przewidzianych w art. 68a rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w załączniku VII pkt H i I do tego rozporządzenia oraz w art. 69 tego rozporządzenia w odniesieniu do bawełny, tytoniu, oliwy z oliwek i chmielu.”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

Jednakże art. 2 ust. 6 niniejszego rozporządzenia oraz art. 48c ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 795/2004, uzupełniony artykułem 2 ust. 5 niniejszego rozporządzenia, stosują się od dnia 1 października 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2184/2005**z dnia 23 grudnia 2005 r.**

zmieniające rozporządzenia (WE) nr 796/2004 i (WE) nr 1973/2004 ustanawiające szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 oraz (WE) nr 2529/2001⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1, art. 24 ust. 1 oraz art. 145 lit. c), l), m), n), p), r),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Po wprowadzeniu do systemu płatności jednolitych systemów wsparcia w odniesieniu do bawełny, oliwy z oliwek oraz tytoniu, należy zmienić pod kilkoma względami rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidziane w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników⁽²⁾, w szczególności w odniesieniu do procedury składania wniosków oraz do środków kontrolnych, które mają zostać zastosowane w odniesieniu do wspomnianych systemów wsparcia. Ponadto należy sprecyzować niektóre aspekty przepisów wyżej wymienionego rozporządzenia.
- (2) W celu stosowania rozporządzenia (WE) nr 796/2004 istnieje konieczność wyjaśnienia pojęcia „działka rolna”, oznaczającego zwarty obszar gruntu, na którym jeden rolnik prowadzi jedną uprawę. W takiej definicji w połączeniu z art. 49 ust. 3 tego rozporządzenia należy jasno stwierdzić, że uprawy z innej grupy mogą być prowadzone na tym samym zwartym obszarze gruntu, jeśli pozwalają na to różne programy pomocowe. W takich przypadkach ten sam obszar musiałby być rozpatrywany jako kilka działek rolnych.
- (3) Ze względu na charakterystykę działek z drzewami oliwnymi istnieje potrzeba stworzenia w ich przypadku odrębnej definicji.
- (4) Zgodnie z art. 66 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 nieprzestrzeganie zobowiązań wynikających z zasady współzależności w odniesieniu do tego samego obszaru współzależności w rozumieniu art. 2 pkt 31 rozporządzenia, dla celów ustalenia odpowiednich sankcji, uznane zostanie za jeden przypadek niezgodności. Należy wyjaśnić, że nieprzestrzeganie zobowiązań indywidualnych rolników w kontekście użytkowania ziem na trwałych użytkach zielonych, o których mowa w art. 4 wymienionego wyżej rozporządzenia, należy do tej samej kategorii współzależności, co „utrzymanie w dobrej kulturze rolnej zgodnej z ochroną środowiska”. Stosowne definicje powinny zostać odpowiednio zmienione.
- (5) O szczegółowe informacje odnośnie do produkcji bawełny, oliwy z oliwek oraz tytoniu należy występować w ramach pojedynczego wniosku.
- (6) Rolnicy otrzymują zadrukowany formularz oraz materiał graficzny. Mimo że rolnik powinien podać właściwą powierzchnię obszaru, w przypadku gdy w zadrukowanym formularzu istnieją błędy, byłoby to bardzo trudne w odniesieniu do powierzchni obszaru wynikającej ze zmian w rozmieszczeniu drzew oliwnych. W tym przypadku zobowiązanie rolnika do podania wszystkich zmian w odniesieniu do rozmieszczenia drzew oliwnych powinno być wystarczające w celu przedstawienia właściwemu organowi informacji koniecznych do ponownego obliczenia dokładnej wielkości obszaru wynikającej ze zmian.
- (7) Zgodnie z art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 796/2004 Państwa Członkowskie mogą zrezygnować z niektórych przepisów dotyczących pojedynczych wniosków w trakcie pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitych. Odstępstwo to powinno również mieć zastosowanie w przypadku wprowadzenia jakichkolwiek nowych elementów do systemu płatności jednolitych.
- (8) Kontrole krzyżowe, które są przeprowadzane w przypadku pojedynczego wniosku, powinny zostać poszerzone o niektóre kontrole szczegółowe w odniesieniu do spełnienia przez rolnika różnych warunków, gdy wnioskuje on o przyznanie płatności na uprawę bawełny.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 118/2005 (Dz.U. L 24 z 27.1.2005, str. 15).

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1954/2005 (Dz.U. L 314 z 30.11.2005, str. 10).

- (9) Częstym błędem podczas kontroli krzyżowych są niewielkie zawyżenia powierzchni całkowitego obszaru rolnego w ramach działki referencyjnej. W celu uproszczenia, w przypadku gdy działka referencyjna podlega wnioskowi o przyznanie pomocy dwóch lub więcej rolników wnioskujących o pomoc w ramach tego samego programu pomocy oraz w przypadku gdy całkowita zadeklarowana powierzchnia przekracza obszar rolny z zachowaniem tolerancji pomiaru zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 796/2004, Państwo Członkowskie powinno być uprawnione do proporcjonalnego zmniejszenia danych powierzchni. Jednakże w niektórych sytuacjach rolnik powinien mieć prawo do odwołania się od takich decyzji.
- (10) W celu zapewnienia skutecznych kontroli programu pomocy w odniesieniu do tytoniu, określonego w tytule IV rozdział 10c rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w przypadku kontroli na miejscu należy przewidzieć określoną próbę kontrolną.
- (11) Z doświadczenia wynika, że można dokonać pewnych dostosowań minimalnej próby, wybranej do kontroli na miejscu, w przypadku rolników wnioskujących o pomoc z tytułu orzechów, określonej w tytule IV rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.
- (12) W odniesieniu do przyznania pomocy z tytułu tytoniu w ramach tytułu IV rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 istnieje konieczność dostarczenia poszczególnej próby kontrolnej w celu wybrania pierwszych przetwórców, u których zostanie przeprowadzona kontrola na miejscu podczas wstępnego przetwarzania i przygotowania do sprzedaży.
- (13) Ponieważ rolnicy nie są jedyną grupą, która podlega przepisom dotyczącym kontroli określonym w rozporządzeniu (WE) nr 796/2004, należy odpowiednio zmienić art. 27 tego rozporządzenia.
- (14) Elementy, które należy uwzględnić w analizie ryzyka podczas wyboru prób kontrolnych do kontroli na miejscu, należy rozszerzyć dla celów nowych programów pomocy podlegających kontroli na mocy rozporządzenia (WE) nr 796/2004.
- (15) Raport z kontroli, który ma zostać sporządzony po każdej kontroli na miejscu, powinien zawierać odpowiednie informacje na temat drzew oliwnych.
- (16) Wziąwszy pod uwagę charakterystykę programu pomocy z tytułu bawełny, oliwy z oliwek oraz tytoniu, zgodnie z tytułem IV rozdziały 10a, 10b i 10c rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, należy ustanowić specjalne warunki do przeprowadzania kontroli.
- (17) Po wprowadzeniu zatwierdzonych organizacji międzybranżowych w kontekście produkcji bawełny należy określić szczegółowe warunki kontroli na miejscu.
- (18) Zgodnie z art. 110k lit. a) i c) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, przyznanie pomocy z tytułu tytoniu wiąże się z warunkiem że surowiec tytoniowy pochodzi z określonego obszaru produkcyjnego i jest dostarczany na podstawie umowy kontraktacji. Pomoc na produkcję tytoniu może być wypłacona jedynie po sprawdzeniu dostaw, w celu zagwarantowania, że rzeczywiście przeprowadzone zostały dane czynności. W kilku Państwach Członkowskich kontrole przeprowadzane są w miejscach, do których dostarcza się tytoń, a nie w miejscach, gdzie jest on przetwarzany. Aby zapobiec nieprawidłowościom, należy określić kontrole przeprowadzane w tych miejscach i warunki przemieszczenia surowca tytoniowego.
- (19) W celu zagwarantowania skutecznych kontroli w czasie wstępnego przetwarzania i przygotowania do sprzedaży surowiec tytoniowy powinien zostać umieszczony pod nadzorem, gdy rolnik przywozi go do przedsiębiorstwa wstępnego przetwarzania. Z tego powodu tytoń zarówno ze Wspólnoty, jak i z państw trzecich, powinien pozostać pod dozorem do zakończenia jego przetwarzania i przygotowania do sprzedaży.
- (20) W przypadku podstawy obliczania w odniesieniu do zadeklarowanych obszarów, jak i zmniejszenia płatności lub wykluczenia z niej, konieczne są specjalne przepisy w celu uwzględnienia charakterystyki wniosków pomocowych w ramach programów pomocy z tytułu tytoniu i bawełny.
- (21) Konieczne są specjalne przepisy w odniesieniu do przyznawania płatności dodatkowych w przypadku dobrowolnego wdrożenia dla konkretnych rodzajów rolnictwa i produkcji wysokiej jakości.
- (22) Programy pomocy, które nie zostały stworzone na mocy tytułów III czy IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, ale które są wymienione w załączniku I do tego rozporządzenia, również stanowią część systemów płatności bezpośrednich. Z tego względu istotna jest zasada współzależności, a wnioski o przyznanie pomocy w ramach takich programów pomocy również powinny zostać poddane kontroli wyrównkowej.
- (23) Wziąwszy pod uwagę charakterystykę programów pomocy z tytułu bawełny, oliwy z oliwek oraz tytoniu, określone w tytule IV rozdziały 10a, 10b i 10c rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, należy ustanowić specjalne sankcje.
- (24) Z doświadczenia wynika, że konieczne jest przekazywanie Komisji wyjaśnień oraz szczegółowych informacji.

(25) W art. 171ae rozporządzenia Komisji (WE) nr 1973/2004 z dnia 29 października 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Komisji (WE) nr 1782/2003 w sprawie systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania gruntów zarezerwowanych do produkcji surowców⁽¹⁾, określona jest procedura zatwierdzania międzybranżowych organizacji rolników produkujących bawełnę, o których mowa w art. 100d rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Należy określić przypadek, w którym zatwierdzona organizacja międzybranżowa nie spełnia odpowiednich kryteriów.

(26) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 796/2004 oraz (WE) nr 1973/2004.

(27) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 796/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) po pkt 1 dodaje się następujące punkty:

„1a) »działka rolna« oznacza zwarty obszar gruntu, na którym jeden rolnik prowadzi jedną grupę upraw;

1b) »działka z drzewami oliwnymi« oznacza działkę rolną z drzewami oliwnymi, zgodnie z definicją w pkt 1 lit. a) załącznika XXIV do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1973/2004 (*);

(*) Dz.U. L 345 z 20.11.2004, str. 1.”;

b) pkt 31 otrzymuje następujące brzmienie:

„31) »obszary wzajemnej zgodności«: oznaczają różne obszary podlegające ustawowym wymogom zarządzania w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz zasadzie dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, zgodnie z art. 5 powyższego rozporządzenia;”;

c) pkt 33 otrzymuje następujące brzmienie:

„33) »normy«: oznacza normy określone przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 oraz załącznikiem IV do

tego rozporządzenia, jak również zobowiązania w odniesieniu do trwałych użytków zielonych określonych w art. 4 tego rozporządzenia;”;

d) pkt 35 otrzymuje następujące brzmienie:

„35) »niezgodność«: oznacza wszelką niezgodność z wymogami oraz normami;”;

2) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. e) otrzymuje następujące brzmienie:

„e) w stosownych przypadkach, obszar uprawy drzew oliwnych, wyrażony w GIS-ha dla drzew oliwnych, zgodnie z pkt 2 i 3 załącznika XXIV do rozporządzenia (WE) nr 1973/2004;

f) oświadczenie rolnika o tym, że jest on świadomy warunków rozpatrywanych programów pomocowych.”;

b) w ust. 2 skreśla się akapit drugi;

c) ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. W celu identyfikacji wszystkich działek rolnych w gospodarstwie, o których mowa w ust. 1 lit. d), wstępnie zadrukowane formularze przekazane rolnikowi zgodnie z art. 22 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 zawierają informacje na temat maksymalnego kwalifikującego się obszaru przypadającego na działkę referencyjną dla celów systemu płatności jednolitych. Ponadto materiał graficzny przekazany rolnikowi, zgodnie z tymi samymi przepisami, wskazuje granice działek referencyjnych oraz ich unikalną identyfikację, natomiast rolnik wskazuje położenie każdej działki rolnej.

W odniesieniu do działek z drzewami oliwnymi materiał graficzny przekazany rolnikowi zawiera w przypadku każdej działki z drzewami oliwnymi liczbę kwalifikowalnych drzew oliwnych oraz ich rozmieszczenie na działce, jak również obszar uprawy drzew oliwnych, wyrażony w GIS-ha dla drzew oliwnych, zgodnie z załącznikiem XXIV pkt 3 do rozporządzenia (WE) nr 1973/2004.

W przypadku wniosku o przyznanie pomocy z tytułu gajów oliwnych, przewidzianego w tytule IV rozdział 10b rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, materiał graficzny przekazany rolnikowi zawiera, w przypadku każdej działki z drzewami oliwnymi:

a) liczbę niekwalifikujących się drzew oliwnych oraz ich rozmieszczenie na działce;

⁽¹⁾ Dz.U. L 345 z 20.11.2004, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2182/2005 (Patrz: strona 31 aktualnego Dziennika Urzędowego).

- b) obszar uprawy drzew oliwnych, wyrażony w GIS-ha dla drzew oliwnych, zgodnie z załącznikiem XXIV pkt 2 do rozporządzenia (WE) nr 1973/2004;
- c) kategorię, w ramach której wystąpiono z wnioskiem o pomoc, zgodnie z art. 110i ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;
- d) w stosownych przypadkach wskazanie, czy działka objęta jest programem zatwierdzonym przez Komisję, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1683/98 (*) oraz liczbę drzew oliwnych i ich rozmieszczenie na działce.

4. Składając wniosek, rolnik poprawia wstępnie zadrukowany formularz, o którym mowa w ust. 2 i 3, jeśli należy wprowadzić poprawki, szczególnie w odniesieniu do przeniesienia uprawnień do płatności zgodnie z art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub jeśli jakkolwiek inna informacja podana w formularzu jest błędna.

Jeśli poprawki dotyczą powierzchni obszaru, rolnik podaje właściwą powierzchnię danego obszaru. Gdy rozmieszczenie drzew oliwnych w materiale graficznym jest błędne, rolnik nie jest zobowiązany do podania właściwej powierzchni obszaru wyrażonej w GIS-ha dla drzew oliwnych, lecz powinien jedynie wskazać rzeczywiste rozmieszczenie drzew.

(*) Dz.U. L 210 z 28.7.1998, str. 32.”;

- 3) w art. 13 dodaje się ustępy w następującym brzmieniu:

„10. W przypadku wniosku o przyznanie pomocy na uprawę bawełny, przewidzianego w tytule IV rozdział 10a rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, pojedynczy wniosek powinien zawierać:

- a) nazwę odmiany wykorzystanych nasion bawełny;
- b) w stosownych przypadkach nazwę i adres zatwierdzonej organizacji międzybranżowej, której członkiem jest rolnik.

11. W przypadku wniosku o przyznanie płatności na gaje oliwne, przewidzianego w tytule IV rozdział 10b rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, pojedynczy wniosek powinien zawierać, dla każdej działki z drzewami oliwnymi, liczbę oraz rozmieszczenie na działce:

- a) drzew oliwnych wykarczowanych i zastąpionych;

- b) drzew oliwnych wykarczowanych i niezastąpionych;
- c) dodatkowych zasadzonych drzew oliwnych.

12. W przypadku wniosku o przyznanie pomocy z tytułu tytoniu, przewidzianego w tytule IV rozdział 10c rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, pojedynczy wniosek powinien zawierać:

- a) kopię umowy kontraktacji, o której mowa w art. 110k lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub odsyłacz do jej numeru rejestracji;
- b) wskazanie odmiany tytoniu uprawianej na każdej działce rolnej;
- c) kopię towarzyszącego świadectwa kontroli wydanego przez organ właściwy, wskazującego wyrażoną w kilogramach ilość suszonego tytoniu w liściach, który został dostarczony pierwszemu przetwórcy.

Państwa Członkowskie mogą ustalić, że informacje, o których mowa w pkt c) mogą być dostarczone osobno w późniejszym terminie, lecz nie później niż 15 maja w roku następującym po zbiorze.”;

- 4) w art. 14 ust. 2 dodaje się następujący akapit:

„Odstępstwa przewidziane w akapicie pierwszym mają również zastosowanie w odniesieniu do pierwszego roku, w którym nowe sektory zostały wprowadzone do systemu płatności jednolitych, a uprawnienia do dopłat nie zostały jeszcze ostatecznie określone w przypadku rolników, których dotyczy powyższe wprowadzenie.”;

- 5) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 dodaje się następujące litery:

„i) pomiędzy działkami rolnymi zadeklarowanymi w pojedynczym wniosku oraz działkami, na których Państwo Członkowskie zezwoliło na produkcję bawełny, zgodnie z art. 110b rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;

j) pomiędzy deklaracjami rolników zawartymi w pojedynczym wniosku dotyczącymi ich członkostwa w zatwierdzonej organizacji międzybranżowej, informacje na mocy art. 13 ust. 10 lit. b) powyższego rozporządzenia oraz informacje przekazane przez zainteresowane zatwierdzone organizacje międzybranżowe, w celu sprawdzenia kwalifikowalności do zwiększenia pomocy, o której mowa w art. 110f ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.”;

b) w ust. 2 dodaje się następujący akapit:

„W przypadku gdy działka referencyjna podlega wnioskowi o przyznanie pomocy dwóch lub więcej rolników wnioskujących o pomoc w ramach tego samego programu pomocy oraz w przypadku gdy całkowity zadeklarowany obszar przekracza obszar rolny z zachowaniem tolerancji pomiaru zgodnie z art. 30 ust. 1, Państwo Członkowskie może być uprawnione do proporcjonalnego zmniejszenia danych obszarów. W takim przypadku zainteresowani rolnicy mogą odwoływać się od decyzji dotyczącej obniżki z uzasadnieniem, że którykolwiek z innych zainteresowanych rolników zawyżył wielkość swoich obszarów ponad powyższą tolerancję pomiaru ze szkodą dla niego.”;

6) w art. 26 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) litera c) otrzymuje następujące brzmienie:

„c) 5 % wszystkich rolników ubiegających się o pomoc z tytułu tytoniu, przewidzianą w tytule IV rozdział 10c rozporządzenia (WE) nr 1782/2003;

d) 10 % wszystkich rolników ubiegających się o pomoc z tytułu orzechów przewidzianą w tytule IV rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, jeżeli Państwo Członkowskie korzysta z możliwości niewprowadzania, zgodnie z art. 6 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, dodatkowej warstwy informacji do Systemu Informacji Geograficznej.

W przypadku wszystkich innych Państw Członkowskich w odniesieniu do 2006 r. co najmniej 10 % wszystkich rolników ubiegających się o pomoc z tytułu orzechów przewidzianą w tytule IV rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, jeśli dodatkowa warstwa informacji w Systemie Informacji Geograficznej przewidziana w art. 6 ust. 3 tego rozporządzenia nie zapewnia odpowiedniego poziomu zabezpieczenia i wdrożenia koniecznego dla należytego zarządzania programami pomocy.”;

b) ostatni akapit otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeżeli próbka kontrolna wylosowana zgodnie z przepisami pierwszego akapitu już zawiera wnioskodawców ubiegających się o pomoc wymienioną w akapicie drugim lit. a)–d), wnioskodawców tych można zaliczyć do wymaganych w nim wskaźników kontroli.”;

c) w ust. 2 dodaje się następujące litery:

„f) w przypadku wniosków o przyznanie płatności na uprawę bawełny zgodnie z tytułem IV rozdział 10a rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, 20 % organizacji międzybranżowych zatwierdzonych zgodnie z art. 110d tego rozporządzenia, w których członkostwo rolnicy deklarują w swoich pojedynczych wnioskach;

g) w przypadku wniosków o przyznanie pomocy z tytułu tytoniu zgodnie z tytułem IV rozdział 10c rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, 5 % pierwszych przetwórców w odniesieniu do kontroli przeprowadzanych w czasie wstępnego przetwarzania i przygotowywania do sprzedaży.”;

7) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 akapit pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:

„Wybór przez organ właściwy prób kontrolnych stanowiących przedmiot kontroli na miejscu na mocy niniejszego rozporządzenia następuje na podstawie analizy ryzyka oraz reprezentatywności zgłoszonych wniosków o pomoc. Użyteczność parametrów analizy ryzyka przyjętych w poprzednich latach ocenia się raz do roku.”;

b) ustęp 2 lit. k) otrzymuje następujące brzmienie:

„k) w przypadku wniosku o przyznanie pomocy z tytułu tytoniu przewidzianej w tytule IV rozdział 10c rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, ilość surowca tytoniowego, w zależności od odmiany, objętego umowami kontraktacji w odniesieniu do obszarów zadeklarowanych jako objęte uprawami tytoniu;

l) w przypadku przedsiębiorstw wstępnego przetwarzania w ramach wniosku o przyznanie pomocy z tytułu tytoniu, przewidzianej w tytule IV rozdział 10c rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, różne wielkości przedsiębiorstw;

m) inne parametry określone przez Państwa Członkowskie.”;

8) artykuł 28 ust. 1 lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:

„c) sprawdzone działki rolne, zmierzone działki rolne, w stosownych przypadkach łącznie z liczbą drzew oliwnych oraz ich rozmieszczeniem na działce, wyniki pomiarów każdej zmierzonej działki i zastosowane metody pomiaru.”;

9) artykuł 30 ust. 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Powierzchnie działek rolnych określa się za pomocą wszelkich odpowiednich środków zdefiniowanych przez właściwe władze, a zapewniających wykonanie pomiaru z dokładnością przynajmniej równą dokładności wymaganej przy oficjalnych pomiarach wynikających z przepisów krajowych. Tolerancja pomiaru może zostać określona przez organ właściwy i nie powinna przekraczać:

- a) w przypadku działek o powierzchni mniejszej niż 0,1 ha, szerokości strefy buforowej równej 1,5 m, okalającej obwód działki rolnej;
- b) w przypadku innych działek 5 % powierzchni działki rolnej lub szerokości strefy buforowej równej 1,5 m okalającej obwód działki rolnej. Jednak maksymalna tolerancja w odniesieniu do każdej działki rolnej nie może przekraczać 1,0 ha w wartościach bezwzględnych.

Tolerancja pomiaru przewidziana w akapicie pierwszym nie stosuje się do działek z drzewami oliwnymi, w przypadku których powierzchnię wyraża się w GIS-ha dla drzew oliwnych, zgodnie z załącznikiem XXIV pkt 2–3 do rozporządzenia (WE) nr 1773/2004.”;

10) po art. 31 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 31a

Kontrole na miejscu zatwierdzonych organizacji międzybranżowych

Kontrole na miejscu zatwierdzonych organizacji międzybranżowych w ramach wniosków o przyznanie płatności na uprawę bawełny zgodnie z tytułem IV rozdział 10a rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 mają na celu sprawdzenie przestrzegania kryteriów zatwierdzenia tych organizacji, listę ich członków oraz ich zasięg zgodnie z art. 110e tego rozporządzenia.”;

11) w tytule III rozdział II sekcja II dodaje się następującą podsekcję w brzmieniu:

„Podsekcja IIb

Kontrole na miejscu dotyczące wniosków o przyznanie pomocy z tytułu tytoniu

Artykuł 33b

Kontrole dostaw

1. W przypadku wniosków o przyznanie pomocy z tytułu tytoniu, przewidzianej w tytule IV rozdział 10c rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, należy sprawdzić wszystkie dostawy. Organ właściwy zatwierdza każdą

dostawę, w związku z czym jest on z wyprzedzeniem powiadamiany o dostawie, aby mógł ustalić datę dostawy. W trakcie sprawdzania organ właściwy musi zweryfikować, czy daną dostawę zatwierdzono z wyprzedzeniem.

2. Jeżeli dostawy dokonuje się do zatwierdzonego ośrodka skupu, jak przewidziano w art. 171ck ust. 2 rozporządzenia (WE) 1973/2004, nieprzetworzony tytoń, po sprawdzeniu, może opuścić ośrodek skupu wyłącznie w celu przemieszczenia go do zakładu przetwórczego. Po sprawdzeniu tytoń jest zbierany w odrębne ilości.

Przekazanie tych ilości do zakładu przetwórczego wymaga pisemnej zgody właściwego organu, który musi zostać z wyprzedzeniem poinformowany, aby w każdym odrębnym przypadku można było dokładnie zidentyfikować środek transportu, trasę, czas wyjazdu i dotarcia na miejsce oraz ilości transportowanego tytoniu.

3. Z chwilą przybycia tytoniu do zakładu przetwórczego, właściwy organ kontrolny weryfikuje, w szczególności poprzez zważenie, czy oddzielne ilości sprawdzone w ośrodku skupu są ilościami rzeczywiście dostarczonymi.

Organ właściwy określa wszelkie specjalne warunki, które uważa za konieczne dla czynności sprawdzających.

Artykuł 33c

Umieszczanie pod dozorem oraz kontrole w czasie wstępnego przetwarzania i przygotowania do sprzedaży

1. Państwa Członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zagwarantowania, że surowiec tytoniowy jest umieszczany pod dozorem, w momencie gdy rolnik przywozi go do przedsiębiorstwa wstępnego przetwarzania.

Umieszczenie pod dozorem ma uniemożliwić zwolnienie surowca tytoniowego przed zakończeniem procesów wstępnego przetwarzania i przygotowania do sprzedaży oraz poddanie kontroli jakiegokolwiek partii surowca tytoniowego więcej niż raz.

2. Kontrole w czasie wstępnego przetwarzania i przygotowania do sprzedaży obejmują sprawdzenie zgodności z art. 171cb rozporządzenia (WE) nr 1973/2004, w szczególności w odniesieniu do ilości surowca tytoniowego w każdym sprawdzanym przedsiębiorstwie, z rozróżnieniem na surowiec tytoniowy produkowany we Wspólnocie oraz na surowiec tytoniowy pochodzący lub przywożony z krajów trzecich. W tym celu kontrole obejmują:

- a) kontrolę zapasów przedsiębiorstwa przetwórczego;

b) kontrolę w chwili opuszczenia miejsca nadzoru przez tytoń, po przejściu wstępnego przetwarzania i przygotowania do sprzedaży;

c) wszelkie dodatkowe środki kontroli uznane za konieczne przez Państwa Członkowskie, w szczególności mające na celu uniemożliwienie wypłaty premii za surowiec tytoniowy pochodzący lub przywożony z państw trzecich.

3. Kontrole na mocy niniejszego artykułu są prowadzone w miejscu, gdzie przetwarzany jest surowiec tytoniowy. W terminie, który ustala Państwo Członkowskie, zaangażowane przedsiębiorstwa powiadamiają na piśmie organy właściwe o miejscach, w których będzie odbywać się przetwarzanie. W tym celu Państwa Członkowskie mogą ustalić, jakie informacje mają zostać dostarczone organom właściwym przez przedsiębiorstwa prowadzące wstępne przetwarzanie.

4. Kontrole na mocy niniejszego artykułu są we wszystkich przypadkach niezapowiedziane.”;

12) artykuł 38 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 38

Przepisy szczególne odnośnie do dodatkowych dopłat

Odnosnie do dodatkowych dopłat z tytułu konkretnych rodzajów rolnictwa i produkcji wysokiej jakości, zgodnych z art. 69 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, oraz odnośnie do dodatkowych dopłat przewidzianych w art. 119 i 133 tego rozporządzenia, Państwo Członkowskie stosuje we właściwych przypadkach przepisy niniejszego tytułu. Jeżeli nie jest to właściwe ze względu na strukturę danego programu, Państwa Członkowskie zapewniają przeprowadzenie kontroli, aby zagwarantować poziom kontroli równy poziomowi określonemu w niniejszym tytule.”;

13) w art. 44 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Właściwy dla celów kontroli organ przeprowadza kontrolę w zakresie wymogów lub norm, za które odpowiada, obejmującą przynajmniej 1 % wszystkich rolników składających wnioski o przyznanie pomocy w ramach programów pomocy z tytułu dopłat bezpośrednich w rozumieniu art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, za które organ ten jest odpowiedzialny.”;

14) w art. 50 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. W przypadku wniosków o pomoc w ramach systemów pomocy obszarowej, z wyjątkiem skrobiowych odmian ziemniaków, nasion i tytoniu, jak przewidziano w tytule IV rozdziały 6, 9 i 10c rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, jeśli obszar zatwierdzonej grupy upraw jest większy niż zadeklarowany we wniosku pomocowym, do obliczania pomocy zostanie zastosowany obszar zadeklarowany.”;

b) ustęp 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„3. Z zastrzeżeniem jakiegokolwiek zmniejszenia płatności lub wykluczenia z płatności zgodnie z art. 51 i 53, w przypadku wniosków o pomoc w ramach systemu pomocy obszarowej, z wyjątkiem skrobiowych odmian ziemniaków, nasion i tytoniu, jak przewidziano w tytule IV rozdziały 6, 9 i 10c rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, jeśli obszar zadeklarowany w pojedynczym wniosku przekracza obszar ustalony dla danej grupy upraw, do obliczania pomocy zostanie zastosowany obszar ustalony dla tej grupy upraw.”;

15) w art. 51 wprowadza się następujące zmiany:

a) ustęp 1 akapit pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeśli dla danej grupy upraw obszar zadeklarowany na cele jakichkolwiek systemów pomocy obszarowej, z wyjątkiem skrobiowych odmian ziemniaka, nasion i tytoniu, jak przewidziano w tytule IV rozdziały 6, 9 i 10c rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, przekracza obszar ustalony zgodnie z art. 50 ust. 3–5 tego rozporządzenia, wysokość pomocy oblicza się na podstawie obszaru ustalonego, pomniejszonego o dwukrotność stwierdzonej różnicy, jeśli różnica ta wynosi więcej niż 3 % lub dwa hektary, ale nie więcej niż 20 % ustalonego obszaru.”;

b) ustęp 2 akapit pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeśli dla całkowitego ustalonego obszaru objętego pojedynczym wnioskiem, z wyjątkiem skrobiowych odmian ziemniaka, nasion i tytoniu, zgodnie z tytułem IV rozdziały 6, 9 i 10c rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, obszar zadeklarowany przekracza obszar ustalony zgodnie z art. 50 ust. 3–5 tego rozporządzenia o więcej niż 30 %, pomoc, do której rolnik byłby uprawniony zgodnie z art. 50 ust. 3–5 tego rozporządzenia zostanie cofnięta na dany rok kalendarzowy w ramach tych programów pomocowych.”;

16) w art. 52 wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 52

Zmniejszenie płatności ze względu na nieprawidłowości w określeniu wielkości obszaru zadeklarowanego do wypłaty pomocy na uprawę skrobiowych odmian ziemniaka, nasion i tytoniu”;

b) ustęp 1 i 2 otrzymują następujące brzmienie:

„1. Jeśli zostanie stwierdzone, że faktyczny obszar, na którym uprawiane są ziemniaki i tytoń, jest ponad 10 % mniejszy od obszaru zadeklarowanego do wypłaty pomocy na uprawę skrobiowej odmiany ziemniaka zgodnie z przepisami rozdziałów 6 i 10c rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, kwota pomocy, która ma zostać wypłacona, zostaje pomniejszona o dwukrotność stwierdzonej różnicy.

2. Jeśli zostanie stwierdzone, że faktyczny obszar, na którym uprawiane są nasiona, jest ponad 10 % większy od obszaru zadeklarowanego do wypłaty pomocy na uprawę nasion, zgodnie z przepisami tytułu IV rozdział 9 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, kwota pomocy, która ma zostać wypłacona, zostaje pomniejszona o dwukrotność stwierdzonej różnicy.”;

17) po art. 54 dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 54a

Zmniejszenie płatności i wykluczenia z płatności dotyczące wniosków o pomoc z tytułu tytoniu

Z zastrzeżeniem jakiegokolwiek zmniejszenia płatności lub wykluczenia z płatności zgodnie z art. 51 czy 53, w przypadku stwierdzenia, że do dnia 20 czerwca roku zbiorów tytoń nie został ponownie zasadzony na działce podanej w umowie kontraktacji:

- a) 50 % pomocy na bieżące zbiory zostanie cofnięte, jeśli ponowne zasadzenie zostanie przeprowadzone najpóźniej do dnia 30 czerwca;
- b) prawo do pomocy na bieżące zbiory zostanie cofnięte, jeśli ponowne zasadzenie zostanie przeprowadzone po dniu 30 czerwca.

Jednakże zmniejszenia płatności lub wykluczenia z płatności, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), nie mają zastosowania w przypadkach gdy, zgodnie z art. 171cd ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1773/2004, rolnik jest w stanie usprawiedliwić takie opóźnienie w stopniu satysfakcjonującym organ właściwy.

Jeśli stwierdzone zostanie, że w umowie kontraktacji podano inną działkę, niż działka, na której uprawiany

jest tytoń, pomoc, która ma zostać wypłacona zainteresowanemu rolnikowi za bieżący zbiór, zostaje pomniejszona o 5 %.

Artykuł 54b

Zmniejszenie płatności i wykluczenia z płatności dotyczące płatności na uprawę bawełny

Z zastrzeżeniem jakiegokolwiek zmniejszenia płatności lub wykluczenia z płatności zgodnie z art. 51 czy 53, w przypadku stwierdzenia, że rolnik nie przestrzega zobowiązań wynikających z art. 171af ust. 1–2 rozporządzenia (WE) nr 1773/2004, rolnik traci prawa do zwiększenia pomocy przewidzianej w art. 110f ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003. Ponadto pomoc z tytułu bawełny na kwalifikujące się hektary zgodnie z art. 110c ulega zmniejszeniu o kwotę zwiększenia przewidzianą dla tego rolnika w art. 110f ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.”;

18) artykuł 63 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 63

Ustalenia w odniesieniu do płatności dodatkowych

Odnosnie do dodatkowych dopłat z tytułu konkretnych rodzajów rolnictwa lub produkcji wysokiej jakości, przewidzianych w art. 69 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, oraz odnośnie do dodatkowych dopłat przewidzianych w art. 119 i 133 tego rozporządzenia, Państwa Członkowskie przewidują zmniejszenia płatności i wykluczenia z płatności, które co do swojej istoty są równoważne z tymi przewidzianymi w niniejszym tytule.”;

19) w art. 64 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„Jeżeli w przypadku, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1773/2004, dana osoba nie podejmie produkcji w terminie określonym dla wniosku, zatwierdzona indywidualna ilość referencyjna zostaje uznana za zerową. W takim przypadku wniosek pomocowy danej osoby zostaje odrzucony w danym roku. Kwota równa kwocie objętej odrzuconym wnioskiem podlega odliczeniu od płatności pomocowych w ramach wszystkich systemów pomocy ustanowionych w tytułach III i IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, do których osoba ta jest uprawniona w kontekście wniosków, składanych przez nią w roku kalendarzowym następującym po roku kalendarzowym, w którym zostały dokonane ustalenia.”;

20) w art. 76 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) litery b) i c) otrzymują następujące brzmienie:

„b) liczbę wniosków, jak również całkowity obszar, całkowitą liczbę zwierząt oraz całkowite ilości z podziałem na poszczególne programy pomocy;

c) liczbę wniosków, jak również całkowity obszar, całkowitą liczbę zwierząt oraz całkowite ilości objęte kontrolami;”;

b) akapit drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„Jednocześnie z przekazaniem Komisji korespondencji dotyczącej premii zwierzęcych, o której mowa w akapicie pierwszym, Państwa Członkowskie zgłaszają całkowitą liczbę beneficjentów, którzy otrzymali pomoc w ramach programów pomocowych wchodzących w zakres systemu zintegrowanego oraz wyniki kontroli dotyczące wzajemnej zgodności, zgodnie z tytułem III rozdział III.”.

Artykuł 2

Artykuł 171ae rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 171ae

Zatwierdzanie organizacji międzybranżowych

1. Każdego roku Państwa Członkowskie zatwierdzają przed dniem 31 grudnia na kolejny rok zasiewu wszystkie organizacje międzybranżowe związane z produkcją bawełny, które wystąpiły z wnioskiem, i które:

a) obejmują łączną powierzchnię wynoszącą co najmniej 10 000 ha ustanowioną przez Państwo Członkowskie i spełniają kryteria zatwierdzenia określone w art. 171a, jak również co najmniej jedno przedsiębiorstwo zajmujące się odziarnianiem;

b) prowadzą dobrze określone działania mające na celu:

- promowanie wyprodukowanej nieodziarnionej bawełny,
- poprawę jakości nieodziarnionej bawełny w odpowiedzi na potrzeby przedsiębiorstwa zajmującego się odziarnianiem,
- stosowanie metod produkcyjnych przyjaznych dla środowiska;

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 grudnia 2005 r.

c) przyjęły wewnętrzny regulamin, który dotyczy:

- warunków członkostwa oraz składek, zgodnie z przepisami krajowymi i wspólnotowymi,
- gdzie stosowne, tabeli rachunkowej kategoryzującej pomoc w zależności od rodzaju działki; kategoryzacji dokonuje się na podstawie jakości nieodziarnionej bawełny, która ma zostać dostarczona.

Dla 2006 r. Państwa Członkowskie zatwierdzają organizacje międzybranżowe związane z produkcją bawełny przed dniem 28 lutego 2006 r.

2. W przypadku stwierdzenia, że zatwierdzona organizacja międzybranżowa nie przestrzega kryteriów zatwierdzenia przewidzianych w ust. 1, Państwo Członkowskie cofa zatwierdzenie, o ile omawiane kryteria nie będą ponownie przestrzegane w rozsądnym terminie. W przypadku gdy planuje się cofnięcie zatwierdzenia, Państwo Członkowskie powiadamia o tym zamiarze organizację międzybranżową, podając powody cofnięcia. Państwo Członkowskie zezwala organizacjom międzybranżowym na przedstawienie swoich uwag w określonym terminie. W przypadku cofnięcia zatwierdzenia Państwo Członkowskie zapewnia zastosowanie odpowiednich sankcji.

Rolnicy będący członkami zatwierdzonej organizacji międzybranżowej, której zatwierdzenie zostało cofnięte zgodnie z akapitem pierwszym, tracą prawa do zwiększenia pomocy przewidzianego w art. 110f ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków o przyznanie pomocy dotyczących lat lub okresów premii rozpoczynających się dnia 1 stycznia 2006 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2185/2005**z dnia 27 grudnia 2005 r.****otwierające wspólnotowe kontyngenty taryfowe na 2006 r. w odniesieniu do owiec, kóz, mięsa baraniego i koziego**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2529/2001 z dnia 19 grudnia 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i koziego ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 16 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Należy otworzyć wspólnotowe kontyngenty taryfowe na mięso baranie i kozie na rok 2006. Opłaty celne i ilości, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2529/2001, należy ustalić zgodnie z poszczególnymi umowami międzynarodowymi obowiązującymi w roku 2006.

(2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 312/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. w sprawie wykonania dla Wspólnoty przepisów dotyczących taryfy celnej ustanowionych w Układzie ustanawiającym stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chile, z drugiej strony ⁽²⁾ przewiduje dodatkowy dwustronny kontyngent taryfowy w wysokości 2 000 ton, zwiększany co roku o 10 %, otwierany dla produktu objętego kodem 0204 od dnia 1 lutego 2003 r. Kontyngent ten dodano do kontyngentu w ramach GATT/WTO dla Chile i w roku 2006 należy nadal zarządzać obydwojema kontyngentami w identyczny sposób. Ponadto podczas przydzielania kontyngentów na rok 2005 zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2202/2004 z dnia 21 grudnia 2004 r. otwierającego kontyngenty taryfowe na rok 2005 na owce, kozy, mięso baranie i kozie ⁽³⁾ nastąpił błąd w obliczeniach, w związku z czym zamiast 5 400 ton przyznano 5 417 ton. Należy zatem pomniejszyć ilość dostępną na rok 2006 o 17 ton.

(3) Rozporządzenie Rady (WE) nr 992/95 z dnia 10 kwietnia 1995 r. otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na niektóre produkty rolne i rybołówstwa pochodzące z Norwegii ⁽⁴⁾, zmienione rozporządzeniem nr 1329/2003 ⁽⁵⁾, udziela dodatkowych dwustronnych koncesji handlowych dotyczących produktów rolnych.

(4) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2175/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. dotyczące wprowadzania w życie umów, które WE zawarła w wyniku negocjacji w ramach art. XXIV.6 o GATT 1994, zmieniające załącznik I do rozporządzenia (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej ⁽⁶⁾ przewiduje dodatkowy kontyngent taryfowy w ilości 1 154 ton dla Nowej Zelandii od dnia 1 stycznia 2006 r., który należy dodać do ilości dostępnych na 2006 r.

(5) Niektóre kontyngenty taryfowe dla produktów na bazie mięsa baraniego i koziego zostały ustanowione dla krajów AKP w ramach Umowy z Kotonu ⁽⁷⁾.

(6) Niektóre kontyngenty ustala się na okres biegnący od dnia 1 lipca danego roku do dnia 30 czerwca roku następnego. Ponieważ zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przywozem zarządza się w skali jednego roku kalendarzowego, w przypadku kontyngentów określonych na okres od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca wielkości ustalone na rok 2006 stanowią sumę połowy wielkości ustalonej na okres od dnia 1 lipca 2005 do dnia 30 czerwca 2006 r. i połowę wielkości przypadającą na okres od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 30 czerwca 2007.

(7) Należy ustalić wagę równoważnych tusz w celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania wspólnotowych kontyngentów taryfowych. Ponadto w związku z tym, że niektóre kontyngenty taryfowe przewidują opcję przywozu albo żywych zwierząt, albo ich mięsa, wymagane jest stosowanie współczynnika konwersji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 341 z 22.12.2001, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 46 z 20.2.2003, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 305/2005 (Dz.U. L 52 z 25.2.2005, str. 6).

⁽³⁾ Dz.U. L 374 z 22.12.2004, str. 31.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 101 z 4.5.1995, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1920/2004 (Dz.U. L 331 z 5.11.2004, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 187 z 26.7.2003, str. 1.

⁽⁶⁾ Patrz: str. 9 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 317 z 15.12.2000, str. 3.

- (8) Zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi zgodnie z zasadą „kto pierwszy, ten lepszy” w sektorze mięsa baraniego i koziego przyniosło pozytywne doświadczenia w 2005 r. Dlatego kontyngenty dotyczące tych produktów powinny – w drodze odstępstwa od rozporządzenia Komisji (WE) nr 1439/95 z dnia 26 czerwca 1995 r. ustalającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 3013/89 w odniesieniu do przywozu i wywozu produktów sektora mięsa baraniego i koziego⁽⁸⁾ – być zarządzane zgodnie z przepisami art. 16 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 2529/2001. Należy tego dokonać zgodnie z art. 308a, art. 308b i art. 308c ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w zakresie wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽⁹⁾.
- (9) W celu uniknięcia jakiegokolwiek dyskryminacji państw eksportujących i zważywszy, że w ostatnich dwóch latach równoważne kontyngenty taryfowe zostały szybko wyczerpane, kontyngenty taryfowe w ramach niniejszego rozporządzenia nie powinny być początkowo uważane za bliskie wykorzystania w rozumieniu art. 308c rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 przy zastosowaniu zarządzania zgodnie z zasadą „kto pierwszy, ten lepszy”. Dlatego organy celne powinny odstąpić od wymagania zabezpieczenia w odniesieniu do towarów początkowo przywożonych w ramach niniejszych kontyngentów zgodnie z art. 308c ust. 1 i art. 248 ust. 4 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. Z uwagi na specyfikę przechodzenia z jednego systemu zarządzania do drugiego nie stosuje się art. 308c ust. 2 i 3 tego rozporządzenia.
- (10) Należy wyjaśnić, jaki rodzaj dowodu potwierdzającego pochodzenie produktów podmioty gospodarcze zobowiązane są przedstawić, aby skorzystać z kontyngentów taryfowych według zasady „kto pierwszy, ten lepszy”.
- (11) Przy zgłaszaniu organom celnym przez podmioty gospodarcze produktów na bazie mięsa baraniego w celu przywozu trudno jest im ustalić, czy produkty pochodzą z owiec domowych, czy owiec innego pochodzenia, co jest podstawą do określenia stosowania różnych stawek celnych. W związku z tym stosowne jest zapewnienie, aby dowód pochodzenia zawierał takie wyjaśnienie.
- (12) Zgodnie z rozdziałem II dyrektywy Rady nr 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającej zasady zdrowia zwierząt regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję i wprowadzanie do obrotu produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi⁽¹⁰⁾ oraz z dyrektywą Rady 97/78/WE z dnia 18

grudnia 1997 r. ustanawiającą zasady regulujące organizację kontroli weterynaryjnej produktów wprowadzanych do Wspólnoty z państw trzecich⁽¹¹⁾ przywóz może być dopuszczony tylko w przypadku produktów spełniających wymagania obowiązujących obecnie w państwach Wspólnoty zasad weterynaryjnych i certyfikacji.

- (13) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mięsa Baraniego i Koziego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie otwiera wspólnotowe kontyngenty taryfowe dla owiec, kóz, mięsa baraniego i koziego na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2006 r.

Artykuł 2

Opłaty celne stosowane do przywozu do Wspólnoty owiec, kóz, mięsa baraniego i koziego objętych kodami CN 0104 10 30, 0104 10 80, 0104 20 90, 0210 99 21, 0210 99 29 i 0204 pochodzących z krajów wskazanych w Załączniku należy zawiesić lub zmniejszyć zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 3

1. W odniesieniu do ilości wyrażonych w ekwiwalentach wagowych tusz dla przywozu mięsa objętego kodem CN 0204 i zwierząt żywych objętych kodami CN 0104 10 30, 0104 10 80 i 0104 20 90, jak również do opłat celnych należy stosować wielkości określone w Załączniku.

2. Dla obliczania ilości wyrażonych za pomocą „ekwiwalentów wagowych tusz” określonych w ust. 1 masę netto produktów z mięsa baraniego i koziego należy pomnożyć przez następujące współczynniki:

- a) w przypadku zwierząt żywych: 0,47;
- b) w przypadku mięsa z jagniąt i z kozłat bez kości: 1,67;
- c) w przypadku baraniny bez kości, mięsa koziego bez kości innego niż mięso z kozłat oraz dowolnej mieszanki tych mięs: 1,81;
- d) w przypadku produktów z kośćmi: 1,00.

„Kozłę” oznacza kozę w wieku do jednego roku.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 143 z 27.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 272/2001 (Dz.U. L 41 z 10.2.2001, str. 3).

⁽⁹⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 883/2005 (Dz.U. L 148 z 11.6.2005, str. 5).

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, str. 11.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 9. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1); sprostowanie w Dz.U. L 191 z 28.5.2004, str. 1).

Artykuł 4

W drodze odstępstwa od tytułu II(A) i (B) rozporządzenia (WE) nr 1439/95, kontyngentami taryfowymi określonymi Załączniku do niniejszego rozporządzenia zarządza się na zasadzie „kto pierwszy, ten lepszy” i zgodnie z art. 308a, 308b i 308c ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2006 r. Artykuł 308c ust. 2 i 3 tego rozporządzenia nie ma zastosowania. Nie wymaga się zezwoleń na przywóz.

Artykuł 5

1. Aby skorzystać z kontyngentów taryfowych przedstawionych w Załączniku, należy przedstawić władzom celnym Wspólnoty ważny dowód pochodzenia wydany przez właściwy urząd w danym kraju trzecim wraz ze zgłoszeniem celnym o dopuszczenie do swobodnego obrotu. Pochodzenie produktów objętych kontyngentami taryfowymi innymi niż te wynikające z umów w sprawie taryf preferencyjnych określa się zgodnie z przepisami obowiązującymi we Wspólnocie.

2. Dowód pochodzenia, o którym mowa w ust. 1, jest następujący:

- a) w przypadku kontyngentu taryfowego stanowiącego część umowy w sprawie preferencyjnej stawki celnej jest to dowód pochodzenia ustalony w tej umowie;
- b) w przypadku pozostałych kontyngentów taryfowych jest to dowód pochodzenia ustalony zgodnie z art. 47 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 oraz, oprócz elementów przewidzianych w tym artykule, następujące dane:

— kod CN (przynajmniej pierwsze cztery cyfry),

— numer lub numery porządkowe danego kontyngentu taryfowego,

— całkowita waga netto dla kategorii współczynnika zgodnie z art. 3 ust. 2 tego rozporządzenia;

- c) w przypadku kraju, którego kontyngenty wchodzą w zakres lit. a) oraz b) i zostaną połączone, jest to dowód, o którym mowa w lit. a).

W przypadku gdy dowód pochodzenia, o którym mowa w lit. b), jest przedstawiany jako dokument towarzyszący tylko jednemu zgłoszeniu o dopuszczenie do obrotu, może on zawierać kilka numerów porządkowych. We wszystkich pozostałych przypadkach zawiera on tylko jeden numer porządkowy.

3. Aby skorzystać z kontyngentów taryfowych przedstawionych w Załączniku dla grupy krajów 4 w odniesieniu do produktów objętych kodami CN ex 0204, ex 0210 99 21 oraz ex 0210 99 29, w dowodzie pochodzenia, w kratce przeznaczonej na opis produktów znajduje się jeden z poniższych napisów:

a) „produkt(-y) pozyskane z owiec domowych”;

b) „produkty pozyskane z owiec innych niż domowe”.

Opisy te odpowiadają opisom w świadectwie weterynaryjnym, które towarzyszy tym produktom.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie jest stosowane od dnia 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

MIĘSO BARANIE I KOZIE (w tonach ekwiwalentów wagowych tusz) WSPÓLNOTOWE KONTYNGENTY
TARFOWE NA ROK 2006

Nr grupy państw	Kody CN	Cło „ad valorem” %	Szczególna stawka celna EUR/100 kg	Nr porządkowy w systemie „kto pierwszy, ten lepszy”				Pochodzenie	Ilość rocznie (w tonach ekwiwalentów wagowych tusz)
				Zwierzęta żywe (Współczynnik = 0,47)	Mięso jagnięce bez kości ⁽¹⁾ (Współczynnik = 1,67)	Baranina bez kości/owce ⁽²⁾ (Współczynnik = 1,81)	Z kością i tusze (Współczynnik = 1,00)		
1	0204	Zero	Zero	—	09.2101	09.2102	09.2011	Argentyna	23 000
				—	09.2105	09.2106	09.2012	Australia	18 650
				—	09.2109	09.2110	09.2013	Nowa Zelandia	227 854
				—	09.2111	09.2112	09.2014	Urugwaj	5 800
				—	09.2115	09.2116	09.1922	Chile	5 600
				—	09.2119	09.2120	09.0790	Islandia	1 350
2	0204	Zero	Zero	—	09.2121	09.2122	09.0781	Norwegia	300
3	0204	Zero	Zero	—	09.2125	09.2126	09.0693	Grenlandia	100
				—	09.2129	09.2130	09.0690	Wyspy Owcze	20
				—	09.2131	09.2132	09.0227	Turcja	200
4	0104 10 30, 0104 10 80 oraz 0104 20 90. Wyłącznie gatunki „inne niż owce domowe”: ex 0204, ex 0210 99 21 oraz ex 0210 99 29	Zero	Zero	09.2141	09.2145	09.2149	09.1622	Państwa AKP	100
	Wyłącznie gatunki „owce domowe”: ex 0204, ex 0210 99 21 oraz ex 0210 99 29	Zero	65 % obniżka szczególnej stawki celnej	—	09.2161	09.2165	09.1626	Państwa AKP	500
5 ⁽³⁾	0204	Zero	Zero	—	09.2171	09.2175	09.2015	Inne	200
	0104 10 30 0104 10 80 0104 20 90	10 %	Zero	09.2181	—	—	09.2019	Inne	49

⁽¹⁾ Oraz mięso kozłat.⁽²⁾ Mięso kozie inne niż mięso kozłat.⁽³⁾ „Inne” dotyczy wszystkich miejsc pochodzenia, w tym państw AKP i z wyłączeniem innych krajów wymienionych w aktualnej tabeli.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2186/2005**z dnia 27 grudnia 2005 r.****zmieniające rozporządzenie Komisji (WE) nr 936/97 otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na wysokiej jakości świeżą, chłodzoną i mrożoną wołowinę i mrożone mięso bawole**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1

uwzględniając decyzję Rady 2005/959/WE z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zawarcia porozumień w formie wymiany listów między Wspólnotą Europejską a Japonią oraz między Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią, w szczególności jej art. 2 ⁽¹⁾,

W rozporządzeniu (WE) nr 936/97 wprowadza się następujące zmiany:

a także mając na uwadze, co następuje:

1) w art. 1 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 936/97 ⁽²⁾ przewiduje w odniesieniu do niektórych kontyngentów na wołowinę wysokiej jakości otwarcie i zarządzanie na zasadzie wieloletniej.
- (2) W następstwie negocjacji między Wspólnotą a Nową Zelandią na mocy art. XXIV.6 i art. XXVIII GATT 1994 dotyczących zmiany koncesji w harmonogramach Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji w trakcie przystąpienia do Unii Europejskiej, Wspólnota i Nowa Zelandia zgodziły się na uwzględnienie w swym harmonogramie zwiększenia taryfowego 1 000 ton rocznego kontyngentu taryfowego na przywóz wołowiny wysokiej jakości w odniesieniu do wszystkich Państw Członkowskich.
- (3) Należy odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 936/97.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

a) w akapicie pierwszym tiret pierwsze wielkość „59 100 ton” zastępuje się wielkością „60 100 ton”;

b) akapit drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„Jednakże całkowita wielkość kontyngentów taryfowych na rok przywozu 2005/2006 wynosi 59 600 ton.”

2) w art. 2 lit. e) otrzymuje następujące brzmienie:

a) w akapicie pierwszym wielkość „300 ton” zastępuje się wielkością „1 300 ton”;

b) dodaje się akapit trzeci w brzmieniu:

„Jednakże w roku przywozu 2005/2006 wielkość kontyngentu wynosi 800 ton produktów wagi mięsnej objętych kodami CN oraz odpowiadających definicji określonej w akapitach pierwszym i drugim.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 grudnia 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

⁽¹⁾ Patrz: str. 78 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Dz.U. L 137 z 28.5.1997, str. 10. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1118/2004 (Dz.U. L 217 z 17.6.2004, str. 10).

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 21 grudnia 2005 r.

w sprawie zawarcia porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Japonią zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994

(2005/958/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 22 marca 2004 r., Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z niektórymi członkami WTO na mocy art. XXIV:6 Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 w trakcie przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej.
- (2) Negocjacje były prowadzone przez Komisję w konsultacji z Komitetem ustanowionym na mocy art. 133 Traktatu oraz w ramach dyrektyw negocjacyjnych wydanych przez Radę.
- (3) Komisja sfinalizowała negocjacje w sprawie zawarcia porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Japonią zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII GATT 1994. W związku z tym, wspomniane porozumienie powinno zostać zatwierdzone,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Porozumienie w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Japonią zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII GATT 1994 w odniesieniu do wycofania szczególnych koncesji w związku z wycofaniem harmonogramów Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w trakcie ich przystąpienia do Unii Europejskiej zostaje niniejszym zatwierdzone w imieniu Wspólnoty.

Tekst porozumienia w formie wymiany listów stanowi Załącznik do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady jest niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania porozumienia w formie wymiany listów w celu związania nim Wspólnoty ⁽¹⁾.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2005 r.

W imieniu Rady
B. BRADSHAW
Przewodniczący

⁽¹⁾ Data wejścia w życie porozumienia w formie wymiany listów zostanie opublikowana w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

TŁUMACZENIE

A. List od Wspólnoty Europejskiej

Negocjacje pomiędzy Wspólnotą Europejską i Japonią na mocy art. XXIV:6 GATT dotyczące zmiany koncesji w harmonogramach Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w trakcie ich przystąpienia do Unii Europejskiej.

Bruksela, dnia 21 grudnia 2005 r.

Szanowny Panie,

Mam zaszczyt nawiązać do niedawnych negocjacji pomiędzy Wspólnotami Europejskimi (WE) a rządem Japonii na mocy art. XXIV:6 i art. XXVIII GATT 1994, dotyczących zmiany koncesji w harmonogramach Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w trakcie ich przystąpienia do WE, które zostały otwarte w następstwie notyfikacji dokonanej przez WE w dniu 19 stycznia 2004 r. zgodnie z art. XXIV:6 (GATT).

Mam również zaszczyt przedstawić Panu opinię Wspólnoty Europejskiej, że w wyniku powyższych negocjacji osiągnięto porozumienie w następujących kwestiach:

85254099: Niższa stosowana stawka 12,5 %,

37023219: Niższa stosowana stawka 1,3 %,

85254019: Niższa stosowana stawka 1,2 %.

Wskazane powyżej niższe stosowane stawki mają być stosowane przez cztery lata lub dopóki wdrożenie wyników Rundy Agendy Rozwoju z Doha osiągnie powyższy poziom taryfowy, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi wcześniej. Wskazany powyżej okres czterech lat rozpocznie się w dacie, w której zostaną wdrożone środki opisane w niniejszym liście.

WE włączy do swojego harmonogramu dla terytorium celnego WE-25 koncesje, które były zawarte w jej poprzednim harmonogramie.

Po potwierdzeniu przez WE oraz rząd Japonii, że podzielają opinię dotyczącą powyższych rezultatów negocjacji, po zbadaniu zgodnie z ich własnymi procedurami, WE wdroży powyższe rezultaty zgodnie z własną procedurą jak najszybciej, a w każdym przypadku nie później niż w dniu 1 stycznia 2006 r.

Prosimy o potwierdzenie, że rząd Japonii podziela opinię dotyczącą powyższego.

Z wyrazami szacunku,

W imieniu Wspólnoty Europejskiej

B. List od Japonii

Bruksela, dnia 21 grudnia 2005 r.

Szanowny Panie,

Mam zaszczyt potwierdzić otrzymanie Pańskiego listu o następującej treści:

„Mam zaszczyt nawiązać do niedawnych negocjacji pomiędzy Wspólnotami Europejskimi (WE) a rządem Japonii na mocy art. XXIV:6 i art. XXVIII GATT 1994, dotyczących zmiany koncesji w harmonogramach Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w trakcie ich przystąpienia do WE, które zostały otwarte w następstwie notyfikacji dokonanej przez WE w dniu 19 stycznia 2004 r. zgodnie z art. XXIV:6 (GATT).

Mam również zaszczyt przedstawić Panu opinię Wspólnoty Europejskiej, że w wyniku powyższych negocjacji osiągnięto porozumienie w następujących kwestiach:

85254099: Niższa stosowana stawka 12,5 %,

37023219: Niższa stosowana stawka 1,3 %,

85254019: Niższa stosowana stawka 1,2 %.

Wskazane powyżej niższe stosowane stawki mają być stosowane przez cztery lata lub dopóki wdrożenie wyników Rundy Agendy Rozwoju z Doha osiągnie powyższy poziom taryfowy, w zależności od tego, które z tych zdarzeń nastąpi wcześniej. Wskazany powyżej okres czterech lat rozpocznie się w dacie, w której zostaną wdrożone środki opisane w niniejszym liście.

WE włączy do swojego harmonogramu dla terytorium celnego WE-25 koncesje, które były zawarte w jej poprzednim harmonogramie.

Po potwierdzeniu przez WE oraz rząd Japonii, że podzielają opinię dotyczącą powyższych rezultatów negocjacji, po zbadaniu zgodnie z ich własnymi procedurami, WE wdroży powyższe rezultaty zgodnie z własną procedurą jak najszybciej, a w każdym przypadku nie później niż w dniu 1 stycznia 2006 r.”.

Mam niniejszym zaszczyt poinformować Pana, że mój rząd podziela opinię Wspólnoty Europejskiej.

Z wyrazami szacunku,

W imieniu rządu Japonii

DECYZJA RADY

z dnia 21 grudnia 2005 r.

w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 dotyczącego zmiany koncesji w harmonogramach Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w trakcie ich przystąpienia do Unii Europejskiej

(2005/959/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności art. 133 w związku z art. 300 ust. 2 akapit pierwszy zdanie pierwsze,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

uwzględniając wniosek Komisji,

Porozumienie w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 dotyczące zmiany koncesji w harmonogramach Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w trakcie ich przystąpienia do Unii Europejskiej w odniesieniu do wycofania szczególnych koncesji w związku z wycofaniem harmonogramów Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w trakcie ich przystąpienia do Unii Europejskiej zostaje niniejszym zatwierdzone w imieniu Wspólnoty.

a także mając na uwadze, co następuje:

Tekst Porozumienia w formie wymiany listów stanowi Załącznik do niniejszej decyzji.

(1) W dniu 22 marca 2004 r., Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z niektórymi członkami WTO na mocy art. XXIV:6 Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 w trakcie przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej.

(2) Negocjacje były prowadzone przez Komisję w konsultacji z Komitetem ustanowionym na mocy art. 133 Traktatu oraz w ramach dyrektyw negocjacyjnych wydanych przez Radę.

Artykuł 2

Komisja przyjmuje szczegółowe zasady wykonania niniejszego Porozumienia w formie wymiany listów zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 3 niniejszej decyzji.

(3) Komisja sfinalizowała negocjacje w sprawie zawarcia Porozumienia w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII GATT 1994. W związku z tym wspomniane Porozumienie powinno zostać zatwierdzone.

Artykuł 3

1. Komisję wspomaga Komitet Zarządzający ds. Zbóż utworzony na mocy art. 25 rozporządzenia Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽²⁾ lub odpowiedni komitet ustanowiony przez odpowiadający przepis rozporządzenia dotyczącego organizacji wspólnego rynku danego produktu.

(4) Środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1154/2005 (Dz.U. L 187 z 19.7.2005, str. 11).

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE wynosi jeden miesiąc.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 4

Przewodniczący Rady jest niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Porozumienia w celu związania nim Wspólnoty ⁽¹⁾.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 grudnia 2005 r.

W imieniu Rady
B. BRADSHAW
Przewodniczący

⁽¹⁾ Data wejścia w życie Porozumienia zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

POROZUMIENIE

w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Nową Zelandią zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 dotyczące zmiany koncesji w harmonogramach Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w trakcie ich przystąpienia do Unii Europejskiej

A. List od Wspólnoty Europejskiej

Bruksela, dnia

Szanowny Panie,

W następstwie wszczęcia negocjacji pomiędzy Wspólnotami Europejskimi (WE) a Nową Zelandią na mocy art. XXIV:6 i art. XXVIII GATT 1994 w sprawie zmiany koncesji w harmonogramach Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w trakcie ich przystąpienia do WE, WE i Nowa Zelandia uzgadniają, co następuje w celu zamknięcia negocjacji rozpoczętych w wyniku notyfikacji WTO przez WE z dnia 19 stycznia 2004 r., zgodnie z art. XXIV:6 GATT 1994.

WE zgadza się na włączenie do swojego harmonogramu dla terytorium celnego WE-25 koncesji, które były zawarte w jej poprzednim harmonogramie.

WE zgadza się na włączenie do swojego harmonogramu dla WE-25 koncesji zawartych w załączniku do niniejszego Porozumienia.

Nowa Zelandia przyjmuje podstawowe elementy podejścia WE w sprawie dostosowania wynikających z GATT zobowiązań WE-15 oraz zobowiązań Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w następstwie ostatniego rozszerzenia WE: wyrównanie zobowiązań wywozowych, wyrównanie kontyngentów taryfowych oraz rozliczenie zobowiązań w zakresie wsparcia krajowego. Prawny tryb wdrożenia jest wzorowany na poprzednim rozszerzeniu UE.

Niniejsze porozumienie wchodzi w życie w dacie udzielenia przez Nową Zelandię listownej odpowiedzi wyrażającej zgodę na powyższe warunki, po zbadaniu przez strony zgodnie z ich własnymi procedurami. WE zobowiązuje się do poczynienia wszelkich wysiłków w celu zapewnienia, że stosowne środki wykonawcze wejdą w życie jak najszybciej, jednak nie później niż w dniu 1 stycznia 2006 r.

Na wniosek którejkolwiek ze Stron mogą się odbyć w każdym czasie konsultacje dotyczące każdej kwestii zawartej w niniejszym Porozumieniu.

Z wyrazami szacunku,

W imieniu Wspólnoty Europejskiej

ZAŁĄCZNIK

- dodanie 1 154 ton (waga tusz) do przydziału dla Nowej Zelandii w ramach kontyngentu taryfowego na mięso z owiec; „mięso z owiec lub kóz, świeże, schłodzone lub mrożone”,
 - dodanie 735 ton do przydziału dla Nowej Zelandii w ramach kontyngentu taryfowego na masło; „masło pochodzące z Nowej Zelandii, co najmniej 6-tygodniowe, o zawartości tłuszczu od 80 %–82 % masy, wyrabiane bezpośrednio z mleka lub śmietany”,
 - dodanie 1 000 ton do kontyngentu taryfowego na „wysokiej jakości” wołowinę; „Wybrane kawałki schłodzonej lub mrożonej wołowiny pierwszego gatunku, pochodzące z wypasanego wyłącznie na pastwiskach bydła, które nie posiada więcej niż cztery stałe siekacze, których tusze mają wagę nie większą niż 325 kg po wypatroszeniu, o widocznym gołym okiem zwartym wyglądzie, o mięsie jasnego i jednolitego koloru oraz odpowiedniej, lecz nie nadmiernej warstwie tłuszczu. Wszystkie kawałki są pakowane próżniowo i określane jako wysokiej jakości wołowina”.
-

B. List od Nowej Zelandii

Bruksela,

Szanowny Panie,

W nawiązaniu do Pańskiego listu o następującej treści:

„W następstwie wszczęcia negocjacji pomiędzy Wspólnotami Europejskimi (WE) a Nową Zelandią na mocy art. XXIV:6 i art. XXVIII GATT 1994 w sprawie zmiany koncesji w harmonogramach Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w trakcie ich przystąpienia do WE, WE i Nowa Zelandia uzgadniają, co następuje w celu zamknięcia negocjacji rozpoczętych w wyniku notyfikacji WTO przez WE z dnia 19 stycznia 2004 r., zgodnie z art. XXIV:6 GATT 1994.

WE zgadza się na włączenie do swojego harmonogramu dla terytorium celnego WE-25 koncesji, które były zawarte w jej poprzednim harmonogramie.

WE zgadza się na włączenie do swojego harmonogramu dla WE-25 koncesji zawartych w załączniku do niniejszego Porozumienia.

Nowa Zelandia przyjmuje podstawowe elementy podejścia WE w sprawie dostosowania wynikających z GATT zobowiązań WE-15 oraz zobowiązań Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w następstwie ostatniego rozszerzenia WE: wyrównanie zobowiązań wywozowych, wyrównanie kontyngentów taryfowych oraz rozliczenie zobowiązań w zakresie wsparcia krajowego. Prawny tryb wdrożenia jest wzorowany na poprzednim rozszerzeniu UE.

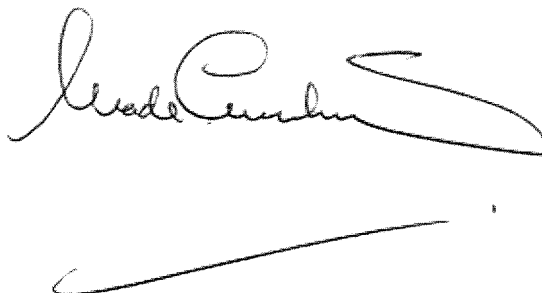
Niniejsze porozumienie wchodzi w życie w dacie udzielenia przez Nową Zelandię listownej odpowiedzi wyrażającej zgodę na powyższe warunki, po zbadaniu przez strony zgodnie z ich własnymi procedurami. WE zobowiązuje się do poczynienia wszelkich wysiłków w celu zapewnienia, że stosowne środki wykonawcze wejdą w życie jak najszybciej, jednak nie później niż w dniu 1 stycznia 2006 r.

Na wniosek którejkolwiek ze Stron mogą się odbyć w każdym czasie konsultacje dotyczące każdej kwestii zawartej w niniejszym Porozumieniu.”

Mam niniejszym zaszczyt wyrazić zgodę mojego rządu.

Z wyrazami szacunku,

W imieniu rządu Nowej Zelandii



KOMISJA

DECYZJA KOMISJI
z dnia 15 listopada 2005 r.
zmieniająca wewnętrzny regulamin Komisji
(2005/960/WE, Euratom)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 218 ust. 2,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 131,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 41 ust. 1,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Artykuły 1 do 28 wewnętrznego regulaminu Komisji ⁽¹⁾ zastępuje się tekstem zamieszczonym w Załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 listopada 2005 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 308 z 8.12.2000, str. 26. Regulamin Komisji ostatnio zmieniony decyzją 2004/563/WE, Euratom (Dz.U. L 251 z 27.7.2004, str. 9).

ZAŁĄCZNIK

„ROZDZIAŁ I

KOMISJA

SEKCJA 1

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Zasada odpowiedzialności zbiorowej

Komisja działa na zasadzie odpowiedzialności zbiorowej zgodnie z niniejszym regulaminem i politycznymi wytycznymi ustanowionymi przez jej przewodniczącego.

Artykuł 2

Priorytety i program prac

W poszanowaniu politycznych wytycznych ustanowionych przez jej przewodniczącego, Komisja określa swoje priorytety, na podstawie których co roku przyjmuje plan pracy, a także wstępny projekt budżetu na rok następny.

Artykuł 3

Przewodniczący

1. Przewodniczący może wyznaczyć członkom Komisji konkretne dziedziny działalności, w odniesieniu do których są oni szczególnie odpowiedzialni za przygotowanie pracy Komisji i wykonanie jej decyzji.

Przewodniczący może w każdej chwili zmienić ten przydział kompetencji.

2. Przewodniczący może powoływać grupy robocze, stałe lub *ad hoc*, złożone z członków Komisji, wyznaczać ich skład oraz mianować ich przewodniczących. Określa również uprawnienia powołanych grup i zatwierdza tryb ich pracy.

3. Przewodniczący reprezentuje Komisję. Wyznacza członków Komisji, którzy pomagają mu w wykonywaniu jego zadań.

Artykuł 4

Procedury decyzyjne

Decyzje Komisji podejmowane są:

- a) ustnie, na posiedzeniach; lub
- b) pisemnie, zgodnie z art. 12 niniejszego regulaminu; lub
- c) w trybie uprawnienia, zgodnie z art. 13 niniejszego regulaminu; lub
- d) w trybie delegacji uprawnień, zgodnie z art. 14 niniejszego regulaminu.

SEKCJA 2

Posiedzenia Komisji

Artykuł 5

Zwoływanie posiedzeń

- 1. Posiedzenia Komisji zwołuje przewodniczący.
- 2. Komisja obraduje zasadniczo co najmniej raz w tygodniu. W razie konieczności zbiera się na posiedzeniach dodatkowych.

3. Członkowie Komisji zobowiązani są uczestniczyć we wszystkich posiedzeniach. Do przewodniczącego należy ocena okoliczności mogących stanowić przeszkodę w spełnieniu tego obowiązku.

Artykuł 6

Porządek dzienny obrad Komisji

1. Przewodniczący przyjmuje porządek dzienny każdego posiedzenia.
2. Bez uszczerbku dla prerogatywy przewodniczącego do przyjęcia porządku dziennego, jakkolwiek wniosek wymagający znaczących nakładów musi zostać przedstawiony w uzgodnieniu z członkiem Komisji odpowiedzialnym za budżet.
3. W przypadku gdy członek Komisji proponuje włączenie do porządku dziennego nowej pozycji, zobowiązany jest zawiadomić o tym fakcie przewodniczącego na warunkach określonych w przepisach zawartych w art. 28, zwanych dalej „przepisami wykonawczymi”.
4. Porządek dzienny wraz z niezbędną dokumentacją podawany jest do wiadomości członków na zasadach ustalonych przez Komisję w przepisach wykonawczych.
5. Pozycje, o których usunięcie z porządku obrad wnosi jeden z członków, mogą być za zgodą przewodniczącego przeniesione na kolejne posiedzenie.
6. Na wniosek przewodniczącego Komisja może omawiać kwestie niefigurujące w porządku obrad lub takie, których dokumentacja robocza była opóźniona. Komisja może również zdecydować o pominięciu pozycji znajdującej się w porządku obrad.

Artykuł 7

Kworum

Do zebrania kworum wymagana jest obecność większości członków w liczbie określonej w Traktacie.

Artykuł 8

Podejmowanie decyzji

1. Komisja podejmuje decyzje na podstawie wniosków zgłaszanych przez jednego albo więcej spośród jej członków.
2. Komisja przystępuje do głosowania, jeśli zwróci się o to jeden z członków. Głosowanie dotyczy projektu początkowego bądź też projektu zmodyfikowanego przez członka lub członków odpowiedzialnych za daną inicjatywę albo przez przewodniczącego.
3. Decyzje Komisji są przyjmowane większością głosów określoną w Traktacie.
4. Przewodniczący odnotowuje oficjalne wyniki obrad, które zapisuje się w protokole z posiedzenia, zgodnie z art. 11 niniejszego regulaminu.

Artykuł 9

Poufność obrad

Posiedzenia Komisji nie są otwarte. Treść obrad jest poufna.

Artykuł 10

Uczestnictwo urzędników i innych osób

1. Sekretarz generalny oraz szef gabinetu przewodniczącego uczestniczą w posiedzeniach, chyba że Komisja zadecyduje inaczej. Przepisy wykonawcze określają warunki, w jakich dopuszcza się obecność innych osób na posiedzeniach.
2. W razie nieobecności któregoś z członków Komisji w obradach może uczestniczyć jego szef gabinetu. Na wezwanie przewodniczącego może on wyrazić stanowisko nieobecnego członka.
3. Komisja może zdecydować o udzielaniu głosu innym osobom.

*Artykuł 11***Protokoły obrad**

1. Ze wszystkich posiedzeń Komisji sporządza się protokół.
2. Projekty protokołów przysyła się Komisji do zatwierdzenia na kolejnym posiedzeniu. Zatwierdzone protokoły są uwierzytelniane podpisami przewodniczącego i sekretarza generalnego.

*SEKCJA 3***Inne procedury decyzyjne***Artykuł 12***Procedura pisemna**

1. Udzielenie przez Komisję zgody na przyjęcie projektu przedstawionego przez jednego albo więcej członków może odbyć się w trybie procedury pisemnej, pod warunkiem wcześniejszego zatwierdzenia przez Służbę Prawną oraz zgody wydanej przez służby uczestniczące w konsultacjach zgodnie z zasadami określonymi w art. 23 niniejszego regulaminu.

Takie zatwierdzenie i/lub zgoda mogą zostać zastąpione porozumieniem szefów gabinetów w ramach pisemnej procedury „finalizacji” określonej zgodnie z przepisami wykonawczymi.

2. W tym celu projekt tekstu przekazuje się na piśmie do wiadomości wszystkich członków na zasadach ustalonych przez Komisję, zgodnie z przepisami wykonawczymi. Przed upływem terminu wyznaczonego do przedstawienia projektu członkowie muszą wyrazić ewentualne zastrzeżenie lub propozycje zmian.

3. W trakcie procedury pisemnej każdemu z członków przysługuje prawo zwrócenia się do Komisji o omówienie danego projektu. W tym celu składa on na ręce przewodniczącego odpowiednio umotywowany wniosek.

4. Projekt, wobec którego żaden z członków nie zgłosi ani nie podtrzyma wniosku o zawieszenie przed upływem terminu procedury pisemnej, uznaje się za przyjęty przez Komisję.

*Artykuł 13***Procedura uprawnienia**

1. Komisja może, pod warunkiem pełnego poszanowania zasady odpowiedzialności zbiorowej, upoważnić jednego lub więcej członków do przyjęcia w jej imieniu środków zarządzania lub środków administracyjnych, z zastrzeżeniem przestrzegania wszelkich nałożonych przez nią ograniczeń i warunków.

2. Komisja może również, za zgodą przewodniczącego, polecić jednemu lub grupie członków przyjęcie ostatecznego tekstu jakiegokolwiek aktu lub jakiegokolwiek wniosku, które mają zostać przedstawione innej instytucji, a których zasadnicza treść została określona w trakcie obrad.

3. Uprawnienia przekazane w ten sposób mogą zostać przekazane na zasadzie subdelegacji na rzecz dyrektorów generalnych i szefów służb, chyba że jest to wyraźnie zakazane w decyzji upoważniającej.

4. Przepisy akapitu pierwszego, drugiego i trzeciego pozostają bez uszczerbku dla zasad dotyczących delegacji uprawnień w odniesieniu do spraw finansowych lub uprawnień przekazanych organowi powołującemu i organowi upoważnionemu do zawierania umów o pracę.

*Artykuł 14***Procedura delegacji**

Komisja może, pod warunkiem pełnego poszanowania zasady odpowiedzialności zbiorowej, przekazać dyrektorom generalnym i szefom wydziałów uprawnienia do przyjmowania w jej imieniu środków zarządzania lub środków administracyjnych, z zastrzeżeniem przestrzegania nałożonych przez nią ograniczeń i warunków.

*Artykuł 15***Subdelegowanie uprawnień do podejmowania konkretnych decyzji o przyznaniu dotacji lub udzieleniu zamówienia**

Dyrektor generalny bądź szef wydziału, na którego scedowano odpowiednie uprawnienia w drodze delegacji lub subdelegacji w trybie art. 13 i 14, celem podjęcia decyzji w sprawie finansowania, może z kolei scedować uprawnienia do podejmowania określonych decyzji o przyznaniu dotacji lub udzieleniu zamówienia na właściwego dyrektora, lub też – w porozumieniu z odpowiednim członkiem Komisji – właściwego szefa jednostki, w granicach i na warunkach określonych przepisami wykonawczymi.

*Artykuł 16***Informacje na temat podjętych decyzji**

Decyzje przyjęte w ramach procedury pisemnej, upoważnienia lub delegacji są odnotowywane w notatce dziennej, zapisywanej w protokole z kolejnego posiedzenia Komisji.

*SEKCJA 4***Przepisy wspólne dla wszystkich procedur decyzyjnych***Artykuł 17***Uwierzytelnienie decyzji przyjętych przez Komisję**

1. Akty przyjęte przez Komisję w trakcie posiedzenia dołącza się nierozdzielnie, w języku autentycznym lub językach autentycznych, do streszczenia przygotowanego na koniec posiedzenia, na którym akty te zostały przyjęte. Dokumenty te są uwierzytelniane podpisami przewodniczącego i sekretarza generalnego na ostatniej stronie streszczenia z posiedzenia.
2. Akty przyjęte przez Komisję w trybie procedury pisemnej lub w trybie uprawnienia zgodnie z art. 12 i art. 13 ust. 1–2 niniejszego rozporządzenia są załączane nierozdzielnie, w języku autentycznym lub językach autentycznych, do notatki dziennej, o której mowa w art. 16 niniejszego regulaminu. Dokumenty te są uwierzytelniane podpisem sekretarza generalnego na ostatniej stronie notatki dziennej z posiedzenia.
3. Akty przyjęte przez Komisję w trybie delegacji bądź subdelegacji są załączane nierozdzielnie, w języku autentycznym lub językach autentycznych, do notatki dziennej, o której mowa w art. 16. Są one uwierzytelniane poprzez oświadczenie podpisane przez uprawnionego (w drodze delegacji lub subdelegacji) urzędnika, w myśl art. 13 ust. 3, art. 14 i art. 15 niniejszego regulaminu.
4. Do celów niniejszego regulaminu termin „akt” oznacza dowolny dokument określony w art. 249 Traktatu WE i art. 161 Traktatu Euratom.
5. Do celów niniejszego regulaminu termin „autentyczny język lub języki” oznacza wszystkie języki urzędowe Wspólnoty, bez uszczerbku dla stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 930/2004 ⁽¹⁾ w przypadku aktów o zastosowaniu powszechnym, oraz każdy z języków adresatów aktów w pozostałych przypadkach.

*SEKCJA 5***Przygotowanie i wykonanie decyzji Komisji***Artykuł 18***Grupy członków Komisji**

Grupy złożone z członków Komisji są zobowiązane do współpracy w zakresie koordynacji oraz przygotowania prac Komisji w ramach ustalonych przez nią strategicznych priorytetów i w zgodności z politycznymi wytycznymi ustanowionymi przez jej przewodniczącego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 1.5.2004, str. 1.

Artykuł 19

Gabinety członków Komisji, współpraca z poszczególnymi służbami

1. Członkowie Komisji dysponują gabinetami, które mają za zadanie wspomaganie ich w realizowaniu przydzielonych im zadań i w przygotowaniu podejmowanych przez Komisję decyzji. Reguły dotyczące tworzenia gabinetu są ustalane przez przewodniczącego.
2. Członkowie Komisji zatwierdzają ustalenia dotyczące pracy podległych im służb. Ustalenia te muszą określać w szczególności sposób, w jaki członek Komisji wydaje polecenia odpowiednim służbom, które z kolei regularnie dostarczają mu informacji na temat właściwej mu dziedziny, umożliwiając mu wykonywanie swoich obowiązków.

Artykuł 20

Sekretarz generalny

1. Sekretarz generalny pomaga przewodniczącemu w przygotowaniu i w prowadzeniu posiedzenia Komisji. Wspomaga również przewodniczących grup utworzonych zgodnie z art. 3 ust. 2 niniejszego regulaminu w przygotowaniu i prowadzeniu posiedzeń tych grup.
2. Sekretarz generalny zapewnia jednocześnie wdrożenie procedur decyzyjnych i czuwa nad wprowadzeniem w życie decyzji, do których odnosi się art. 4 niniejszego regulaminu.
3. Sekretarz generalny zapewnia niezbędną koordynację poszczególnych służb na etapie przygotowawczym zgodnie z art. 23, czuwając nad jakością (tak merytoryczną, jak formalną) przedkładanych Komisji dokumentów.
4. Pominąwszy przypadki szczególne, sekretarz generalny podejmuje niezbędne kroki dla zapewnienia, by akty Komisji zostały oficjalnie notyfikowane wszystkim zainteresowanym i aby zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Dba również o to, by dokumenty Komisji i jej służb były przekazywane innym instytucjom Wspólnot Europejskich.
5. Sekretarz generalny odpowiada za urzędowe kontakty z innymi instytucjami Wspólnot Europejskich, z zastrzeżeniem prawa Komisji do samodzielnego wykonywania przez nią danej funkcji lub przydzielenia jej poszczególnym członkom Komisji lub służbom. Monitoruje prace innych instytucji Wspólnot Europejskich i informuje Komisję o wynikach.

ROZDZIAŁ II

SŁUŻBY KOMISJI

Artykuł 21

Struktura służb Komisji

Dyrekcje generalne oraz odpowiednie służby, tworzące zorganizowany aparat administracyjny, wspomagają Komisję w przygotowywaniu i w wykonywaniu jej zadań.

Dyrekcje generalne i równoważne im służby zasadniczo dzielą się na dyrekcje, te z kolei na jednostki.

Artykuł 22

Tworzenie szczególnych służb i struktur

W szczególnych przypadkach Komisja może tworzyć specjalne organy lub struktury powołane do zajmowania się określonymi kwestiami. Określa również ich obowiązki i sposoby działania.

Artykuł 23

Koordinacja prac i współpraca pomiędzy służbami

1. Aby zapewnić skuteczne działanie Komisji, służby, przygotowując decyzje Komisji lub je wykonując, działają od samego początku w ścisłej współpracy i w sposób skoordynowany.
2. Służba odpowiedzialna za przygotowanie konkretnej inicjatywy od samego początku prac przygotowawczych dba o zapewnienie ścisłej i skutecznej współpracy wszystkich służb mających uzasadniony interes w danej inicjatywie ze względu na swoje uprawnienia, obowiązki lub charakter tematu.

3. Przed przedłożeniem dokumentu Komisji służba odpowiedzialna za jego przygotowanie konsultuje się we właściwym czasie ze służbami mającymi uzasadniony interes w sprawie, zgodnie z przepisami wykonawczymi.

4. Konsultacje ze Służbą Prawną są obowiązkowe w przypadku wszystkich projektów lub wniosków dotyczących aktów prawnych oraz w przypadku wszystkich dokumentów mogących wywoływać skutki prawne.

Konsultacje takie stanowią konieczny warunek wstępny wszczęcia procedur decyzyjnych, określonych w art. 12, 13 i 14 niniejszego regulaminu. Wyjątek stanowią decyzje odnoszące się do aktów standardowych, objętych wcześniej przyznaną zgodą (aktów powtarzalnych). Opinia Służby Prawnej nie jest wymagana przy decyzjach, o których mowa w art. 15.

5. Konsultacja Sekretariatu Generalnego jest wymagana w przypadku wszystkich inicjatyw:

- a) mających znaczenie polityczne; lub
- b) stanowiących część rocznego programu prac Komisji lub część programu obowiązującego; lub
- c) dotyczących zagadnień instytucjonalnych; lub
- d) podlegających ocenie wpływu lub publicznej konsultacji.

6. Z wyłączeniem aktów, o których mowa w art. 15, w przypadku wszystkich dokumentów, które mogą mieć wpływ na budżet i finanse lub sprawy personalne lub administracyjne, konsultowane są z dyrekcjami generalnymi odpowiedzialnymi za budżet, sprawy personalne i administracyjne. W razie konieczności prowadzone są też konsultacje ze służbą odpowiedzialną za zwalczanie nadużyć finansowych.

7. Właściwa służba podejmuje starania w celu nadania odpowiedniego kształtu wnioskowi, który uzyskał pozytywną opinię służb udzielających konsultacji. W przypadku rozbieżności do wniosku załącza się różniące się opinie wyrażone przez te służby, bez uszczerbku dla przepisów art. 12 niniejszego regulaminu.

ROZDZIAŁ III

ZASTĘPSTWA

Artykuł 24

Ciągłość prac

Członkowie Komisji oraz służby zapewniają podjęcie wszystkich stosownych środków, dla zachowania ciągłości prac, zgodnie z przepisami przyjętymi w tym celu przez przewodniczącego Komisji.

Artykuł 25

Pod nieobecność przewodniczącego

Jeśli przewodniczący nie może osobiście sprawować swych funkcji, są one wykonywane przez jednego z wiceprzewodniczących lub przez członków wybranych wg kolejności ustalonej przez przewodniczącego.

Artykuł 26

Pod nieobecność sekretarza generalnego

W przypadku gdy sekretarz generalny nie może wykonywać swoich funkcji, są one wykonywane przez obecnego na posiedzeniu, najwyższego stażem zastępcę sekretarza generalnego, a przy równym stażu, przez najstarszego wiekiem lub przez urzędnika wyznaczonego przez Komisję.

Pod nieobecność zastępcy sekretarza generalnego lub wyznaczonego przez Komisję urzędnika, zastępuje go urzędnik najwyższy stażem (a przy równym stażu – najstarszy) spośród urzędników z najwyższą kategorią i stopniem służbowym.

*Artykuł 27***Reguły zastępstwa przełożonych**

1. W przypadku gdy dyrektor generalny nie może wykonywać swoich funkcji, są one wykonywane przez obecnego na posiedzeniu, najwyższego stażem zastępcę dyrektora generalnego, a przy równym stażu – przez najstarszego wiekiem lub przez urzędnika wyznaczonego przez Komisję.

Pod nieobecność zastępcy dyrektora generalnego lub wyznaczonego przez Komisję urzędnika, zastępuje go urzędnik najwyższy stażem (a przy równym stażu – najstarszy) spośród urzędników z najwyższą kategorią i stopniem służbowym.

2. W przypadku gdy szef jednostki nie może wykonywać swoich funkcji, zastępstwo jest sprawowane przez obecnego na posiedzeniu zastępcę szefa jednostki lub przez urzędnika wyznaczonego przez dyrektora generalnego.

Pod nieobecność zastępcy szefa jednostki lub wyznaczonego przez Komisję urzędnika, zastępuje go urzędnik najwyższy stażem (a przy równym stażu – najstarszy) spośród urzędników z najwyższą kategorią i stopniem służbowym.

3. Pod nieobecność dowolnego przełożonego, zastępstwo jest sprawowane przez urzędnika wyznaczonego przez dyrektora generalnego danej służby w porozumieniu z właściwym członkiem Komisji. Przy braku tak wyznaczonego urzędnika, zastępstwo sprawuje najstarszy stażem z obecnych, zastępuje go urzędnik najwyższy stażem (a przy równym stażu – najstarszy) spośród urzędników z najwyższą kategorią i stopniem służbowym.

ROZDZIAŁ IV**PRZEPISY KOŃCOWE***Artykuł 28***Przepisy wykonawcze i dodatkowe środki**

Komisja, o ile to konieczne, ustanawia zasady nadania skuteczności niniejszemu regulaminowi.

Komisja może przyjąć dodatkowe środki odnoszące się do funkcjonowania Komisji i jej służb, biorąc pod uwagę postęp technologiczny i informatyczny.

*Artykuł 29***Wejście w życie**

Niniejszy regulamin wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 2006 r.”

DECYZJA NR 2/2005 KOMITETU DS. TRANSPORTU LOTNICZEGO WSPÓLNOTA/SZWAJCARIA**z dnia 25 listopada 2005 r.****zmieniająca Załącznik do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską
w sprawie transportu lotniczego**

(2005/961/WE)

KOMITET DS. TRANSPORTU LOTNICZEGO WSPÓLNOTA/SZWAJCARIA,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego, dalej zwaną „Umową”, w szczególności jej art. 23 ust. 4,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Do pkt 1 (Trzeci pakiet lotniczy dotyczący liberalizacji i innych zasad lotnictwa cywilnego) Załącznika do Umowy, za odniesieniem do dyrektywy Rady 93/104/WE wprowadzonej przez art. 1 ust. 3 decyzji nr 3/2004 Komitetu ds. Transportu Lotniczego Wspólnota/Szwajcaria, dodaje się, co następuje⁽¹⁾:

„Nr 437/2003

Rozporządzenie (WE) nr 437/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 lutego 2003 r. w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu lotniczego pasażerów, frachtu i poczty”

2. Do pkt 1 (Trzeci pakiet lotniczy dotyczący liberalizacji i innych zasad lotnictwa cywilnego) Załącznika do Umowy, za wpisem, o którym mowa w art. 1 ust. 1 niniejszej decyzji, dodaje się, co następuje:

„Nr 1358/2003

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1358/2003 z dnia 31 lipca 2003 r. wykonujące rozporządzenie (WE) nr 437/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie sprawozdań statystycznych w odniesieniu do przewozu lotniczego pasażerów, frachtu i poczty oraz zmieniające jego załączniki I i II.”

3. Do pkt 1 (Trzeci pakiet lotniczy dotyczący liberalizacji i innych zasad lotnictwa cywilnego) Załącznika do Umowy, za wpisem, o którym mowa w art. 1 ust. 2 niniejszej decyzji, dodaje się, co następuje:

„Nr 785/2004

Rozporządzenie (WE) nr 785/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wymogów w zakresie ubezpieczenia w odniesieniu do przewoźników lotniczych i operatorów statków powietrznych.”

Artykuł 2

1. Do pkt 1 (Trzeci pakiet lotniczy dotyczący liberalizacji i innych zasad lotnictwa cywilnego) Załącznika do Umowy, za odniesieniem do rozporządzenia Rady (WE) nr 2408/92, dodaje się, co następuje:

„(Zmiany załącznika I wynikające z załącznika II, rozdział 8 (Polityka transportowa), sekcja G (Transport lotniczy), numer 1 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, mają zastosowanie).”

2. Do pkt 3 (Harmonizacja techniczna) Załącznika do Umowy, za odniesieniem do dyrektywy Rady 93/65/EWG, dodaje się, co następuje:

„(Zmiany załącznika II wynikające z załącznika II, rozdział 8 (Polityka transportowa), sekcja G (Transport lotniczy), numer 2 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, mają zastosowanie).”

3. Do pkt 1 (Trzeci Pakiet Lotniczy dotyczący liberalizacji i innych zasad lotnictwa cywilnego) Załącznika do Umowy, za odniesieniem do dyrektywy 30/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzonej przez art. 1 ust. 1 decyzji nr 3/2004 Komitetu ds. Transportu Lotniczego Wspólnota/Szwajcaria, dodaje się, co następuje:

„(Zmiany załącznika I wynikające z załącznika II, rozdział 8 (Polityka transportowa), sekcja G (Transport lotniczy), numer 2 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej, mają zastosowanie).”

⁽¹⁾ Dz.U. L 151 z 30.4.2004, str. 9, sprostowanie w Dz.U. L 208 z 10.6.2004, str. 7.

Artykuł 3

Do pkt 4 (Bezpieczeństwo lotnicze) Załącznika do Umowy, za odniesieniem do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2042/2003, dodaje się, co następuje:

„Nr 36/2004

Dyrektywa 2004/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa statków powietrznych państw trzecich wykorzystujących porty lotnicze Wspólnoty

(Artykuły 1 do 9 i 11 do 14)”

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz w *Urzędowym Kompendium Szwajcarskiego Prawa Federalnego*. Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia następnego miesiąca po jej opublikowaniu.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 listopada 2005 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu

Szef delegacji Wspólnoty

Daniel CALLEJA CRESPO

Szef delegacji szwajcarskiej

Raymond CRON

**DECYZJA NR 1/2005 WSPÓLNEGO KOMITETU WETERYNARYJNEGO USTANOWIONEGO
UMOWĄ MIĘDZY WSPÓLNOTĄ EUROPEJSKĄ A KONFEDERACJĄ SZWAJCARSKĄ
DOTYCZĄCĄ HANDLU PRODUKTAMI ROLNYMI**

z dnia 21 grudnia 2005 r.

w sprawie zmiany dodatku 6 do załącznika 11 do Umowy

(2005/962/WE)

KOMITET,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącą handlu produktami rolnymi (zwana dalej Umową w sprawie rolnictwa), w szczególności jej załącznik 11 art. 19 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa w sprawie rolnictwa weszła w życie w dniu 1 czerwca 2002 r.
- (2) Dodatki 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 11 do załącznika 11 do Umowy w sprawie rolnictwa po raz pierwszy zostały zmienione decyzją nr 2/2003 Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego, ustanowionego Umową między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącą handlu produktami rolnymi z dnia 25 listopada 2003 r. w odniesieniu do zmiany dodatków 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 11 do załącznika 11 do Umowy ⁽¹⁾.
- (3) Dodatki 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 11 do załącznika 11 do Umowy w sprawie rolnictwa ostatnio zostały zmienione decyzją nr 2/2004 Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego, ustanowionego Umową między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską dotyczącą handlu produktami rolnymi z dnia 9 grudnia 2004 r. w odniesieniu do zmiany dodatków 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 11 do załącznika 11 do Umowy ⁽²⁾.
- (4) Konfederacja Szwajcarska zobowiązała się do włączenia do swojego ustawodawstwa krajowego przepisów rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych ⁽³⁾, rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego ⁽⁴⁾, rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady

z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽⁵⁾ i rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ⁽⁶⁾.

- (5) Środki sanitarne przewidziane przez ustawodawstwo szwajcarskie są uznawane za równoważne do celów handlowych w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych pochodzenia krowiego przeznaczonych do spożycia przez ludzi.
- (6) Postanowienia dodatku 6 do załącznika 11 do Umowy w sprawie rolnictwa, jak również ich wpływ na kontrole, zostaną ponownie przeanalizowane przez Wspólny Komitet Weterynaryjny najpóźniej w terminie jednego roku po wejściu w życie niniejszej decyzji w celu zbadania równoważności w odniesieniu do wszystkich produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi innych niż mleko i przetwory mleczne pochodzenia krowiego zgodnie z postanowieniami rozdziału III dodatku 6 do wspomnianego Załącznika.
- (7) Tekst dodatku 6 do załącznika 11 do wspomnianej Umowy powinien zostać zmieniony tak, aby uwzględnić zmiany dokonane w prawodawstwie wspólnotowym i ustawodawstwie szwajcarskim, obowiązującym w dniu 1 stycznia 2006 r.,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Tabela pierwsza (Produkty: Mleko i przetwory mleczne pochodzenia krowiego przeznaczone do spożycia przez ludzi) rozdziału I dodatku 6 do załącznika 11 do Umowy w sprawie rolnictwa, zostaje zastąpiona tabelą znajdującą się w Załączniku do niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 23 z 28.1.2004, str. 27.

⁽²⁾ Dz.U. L 17 z 20.1.2005, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 1; sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 55; sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 22.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 206; sprostowanie w Dz.U. L 226 z 25.6.2004, str. 83.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1; sprostowanie w Dz.U. L 191 z 28.5.2004, str. 1.

Artykuł 2

Równoważność środków sanitarnych przewidzianych przez ustawodawstwo szwajcarskie w odniesieniu do wszystkich produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi, innych niż mleko i przetwory mleczne pochodzenia krowiego, zostanie zbadana przez Wspólny Komitet Weterynaryjny w celu jej uznania do celów handlowych najpóźniej w terminie jednego roku po wejściu w życie niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja, sporządzona w dwóch egzemplarzach, zostaje podpisana przez współprzewodniczących lub inne osoby upoważnione do działania w imieniu Stron.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Staje się skuteczna w dniu 1 stycznia 2006 r.

Podpisano w Brukseli, dnia 21 grudnia 2005 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu Weterynaryjnego

Hans WYSS
*Szef delegacji
Konfederacji Szwajcarskiej*

Jaana HUSU-KALLIO
*Szef delegacji
Wspólnoty Europejskiej*

ZAŁĄCZNIK

„Produkty pochodzenia zwierzęcego przeznaczone do spożycia przez ludzi

Wywóz ze Wspólnoty Europejskiej do Szwajcarii i wywóz ze Szwajcarii do Wspólnoty Europejskiej			
	Warunki handlu		Specjalne warunki
	Uregulowania WE	Uregulowania szwajcarskie	
Rozporządzenia (WE) nr 852/2004, nr 853/2004, nr 854/2004, nr 882/2004		Ustawa federalna w sprawie środków spożywczych i przedmiotów codziennego użytku (Ustawa dotycząca środków spożywczych) z dnia 9 października 1992 r., ostatnio zmieniona w dniu 18 czerwca 2004 r. (RS 817.0)	Równoważność
		Zarządzenie z dnia 27 maja 1981 r. w sprawie ochrony zwierząt (OPAn), ostatnio zmienione w dniu 27 czerwca 2001 r. (RS 455.1)	
		Zarządzenie z dnia 1 marca 1995 r. w sprawie tworzenia organów odpowiedzialnych za sprawdzanie higieny mięsa (OFHV) (RS 817.191.54)	
		Zarządzenie z dnia 27 czerwca 1995 r. w sprawie chorób epizootycznych (OFE), ostatnio zmienione dnia 18 sierpnia 2004 r. (RS 916.401)	
		Zarządzenie z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie produkcji podstawowej (RS 916.020)	
		Zarządzenie z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie uboju zwierząt i kontroli mięsa (OAbCV) (RS 817.190)	
		Zarządzenie z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie środków spożywczych i przedmiotów codziennego użytku (ODAIÖUs) (RS 817.02)	
		Zarządzenie DFI z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie wykonania ustawodawstwa w sprawie środków spożywczych (RS 817.025.21)	
		Zarządzenie DFE z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie higieny w produkcji podstawowej (RS 916.020.1)	
		Zarządzenie DFI z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie higieny (RS 817.024.1)	
	Zarządzenie DFE z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie higieny podczas uboju zwierząt (OHvAb) (RS 817.190.1)	tak na specjalnych warunkach	
	Zarządzenie DFI z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego (RS 817.022.108)		

W ramach niniejszego Dodatku, w świetle zmian w prawodawstwie Wspólnoty w tej dziedzinie (akty wykonawcze) i w ustawodawstwie szwajcarskim w sprawie kontroli przy przywozie z państw trzecich, władze Szwajcarii zobowiązują się do zmiany swojego ustawodawstwa w celu przyjęcia równoważnego ustawodawstwa w zakresie handlu. Władze Szwajcarii odpowiednio opracowały i przekazały do konsultacji projekty rozporządzeń.

Przepisy niniejszego Dodatku zostaną przeanalizowane przez Wspólny Komitet Weterynaryjny najpóźniej w terminie jednego roku po wejściu w życie niniejszej zmiany w celu zbadania równoważności w odniesieniu do wszystkich produktów pochodzenia hodowlanego przeznaczonych do spożycia przez ludzi innych niż mleko i produkty z mleka gatunków bydła zgodnie z przepisami rozdziału III niniejszego Dodatku.

Do momentu dokonania wspomnianej zmiany niniejszego Dodatku wszystkie produkty pochodzenia zwierzęcego inne niż mleko i przetwory mleczne pochodzenia krowiego i produkty uboczne pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi, łącznie z mlekiem i przetworami mlecznymi pochodzenia krowiego nieprzeznaczone do spożycia przez ludzi, nadal są objęte przepisami rozdziału II niniejszego Dodatku.

Wywóz ze Wspólnoty Europejskiej do Szwajcarii i wywóz ze Szwajcarii do Wspólnoty Europejskiej				
	Warunki handlu		Równoważność	Specjalne warunki
	Uregulowania WE	Uregulowania szwajcarskie		
Mleko i przetwory mleczne pochodzenia krowiego				
Zdrowie zwierząt — Bydło	Dyrektywa 64/432/EWG	Zarządzenie z dnia 27 czerwca 1995 r. w sprawie chorób epizootycznych (OFE), ostatnio zmienione dnia 23 czerwca 2004 r. (RS 916.401), w szczególności jego art. 47, 61, 65, 101, 155, 163, 169, 173, 177, 224 i 295	tak	
Zdrowie publiczne — Bydło	Rozporządzenia (WE) nr 852/2004, nr 853/2004, nr 854/2004, nr 882/2004	Zarządzenie z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie środków spożywczych i przedmiotów codziennego użytku (ODAIOLs) (RS 817.02) Zarządzenie z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie zapewnienia odpowiedniej jakości w sektorze mleczarskim (rozporządzenie w sprawie jakości mleka, OQL) (RS 916.351.0) Zarządzenie DFI z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie środków spożywczych pochodzenia zwierzęcego (RS 817.022.108) Zarządzenie DFI z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie higieny (RS 817.024.1) Zarządzenie z dnia 23 listopada 2005 r. w sprawie higieny w produkcji mleka (OHyPL) (RS 916.351.021.1)	tak	Mleko i przetwory mleczne pochodzenia krowiego przeznaczone do spożycia przez ludzi, które stanowią przedmiot wymiany handlowej między Państwami Członkowskimi Wspólnoty a Szwajcarią, przemieszczają się na takich samych warunkach, jak mleko i przetwory mleczne pochodzenia krowiego przeznaczone do spożycia przez ludzi, które stanowią przedmiot wymiany handlowej między Państwami Członkowskimi Wspólnoty. Wymagania ustawodawstwa szwajcarskiego dotyczące w szczególności procesów i obróbki termicznej stosowanych w odniesieniu do mleka i przetworów mlecznych oraz ich wpływ na etykietowanie, nie mają zastosowania do produktów legalnie produkowanych i/lub wprowadzanych do obrotu w danym Państwie Członkowskim Unii Europejskiej bądź legalnie produkowanych w danym państwie sygnatariuszu Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA), które jest Umawiającą się Stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (EOG). Szwajcaria sporządzi listę zakładów zatwierdzonych zgodnie z przepisami art. 31 (rejestracja/zatwierdzenie zakładów) rozporządzenia (WE) nr 882/2004.”

DOKUMENTY DOŁĄCZONE DO BUDŻETU OGÓLNEGO UNII EUROPEJSKIEJ

Zestawienie dochodów i wydatków Europejskiej Sieci ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji na rok budżetowy 2005

(2005/963/WE)

Deklaracja dochodów na rok 2005

Tytuł	Nagłówek	Środki 2003 (EUR)	Środki 2004 (EUR)	Środki 2005 (EUR)	Uwagi
1	Subwencja Wspólnot Europejskich	—	3 500 000	6 800 000	Całkowita subwencja Wspólnot Europejskich
2	Wkład państw trzecich	—	—	p.m.	Składki z państw trzecich
3	Inne składki	—	—	p.m.	Subwencja rządu Grecji
4	Operacje administracyjne	—	—	p.m.	Inne oczekiwane dochody
	Suma całkowita	—	3 500 000	6 800 000	

Deklaracja wydatków na rok 2005

Tytuł	Nagłówek	Środki 2003 (EUR)	Środki 2004 (EUR)	Środki 2005 (EUR)	
1	Personel	—	1 620 000	3 060 000	Fundusze całkowite na pokrycie kosztów personelu
2	Budynki, wyposażenie i inne wydatki operacyjne	—	1 380 000	2 430 000	Fundusze całkowite na pokrycie kosztów administracyjnych
3	Wydatki operacyjne	—	500 000	1 310 000	Fundusze całkowite na pokrycie wydatków operacyjnych
	Suma całkowita	—	3 500 000	6 800 000	
1	Personel				
1 1	Personel czynnie zatrudniony				
	ROZDZIAŁ 11	—	—	2 068 307	
1 2	Wydatki na rekrutację				
	Rozdział 1 2	—	—	564 804	
1 3	Usługi socjalno-medyczne i szkolenia				
	Rozdział 1 3	—	—	63 000	
1 4	Tymczasowa pomoc				
	Rozdział 1 4	—	—	363 889	
	Tytuł 1 – Razem	—	—	3 060 000	

Tytuł	Nagłówek	Środki 2003 (EUR)	Środki 2004 (EUR)	Środki 2005 (EUR)	
2	Funkcjonowanie agencji				
2 0	<i>Budynki i koszty towarzyszące</i>				
	<i>Rozdział 2 0</i>	—	—	804 430	
2 1	<i>Ruchomości i koszty towarzyszące</i>				
	<i>Rozdział 2 1</i>	—	—	340 000	
2 2	<i>Bieżące wydatki administracyjne</i>				
	<i>Rozdział 2 2</i>	—	—	189 436	
2 3	<i>ICT</i>				
	<i>Rozdział 2 3</i>	—	—	600 000	
2 4 0	<i>Zarząd</i>				
	<i>Rozdział 2 4</i>	—	—	438 134	
2 5 0	<i>CDT Luksemburg</i>				
	<i>Rozdział 2 5</i>	—	—	58 000	
	Tytuł 2 – Razem	—	—	2 430 000	
3	Wydatki operacyjne				
3 0	<i>Działania grupy</i>				
	<i>Rozdział 3 0</i>	—	—	571 561	
3 1	<i>Działania operacyjne</i>				
	<i>Rozdział 3 1</i>	—	—	688 439	
3 4	<i>Wewnętrzna służba audytu</i>				
	<i>Rozdział 3 4</i>	—	—	50 000	
	Tytuł 3 – Razem	—	—	1 310 000	
	Suma całkowita	—	—	6 800 000	

SPROSTOWANIA**Sprostowanie do rozporządzenia Komisji (WE) nr 2163/2005 z dnia 22 grudnia 2005 r. przewidującego odrzucenie wniosków o pozwolenia na wywóz w odniesieniu do wołowiny i cielęciny**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 342 z dnia 24 grudnia 2005 r.)

Na str. 70, w tytule, miejscu sporządzenia aktu i dacie oraz w spisie treści, data przyjęcia:

zamiast: „22 grudnia 2005 r.”,

powinno być: „23 grudnia 2005 r.”.
